† 06 Μαΐου 2021

Πέμπτη τῆς διακαινησίμου.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Ἰώβ.

† Μνήμη Σεραφείμ Ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς

† Σοφίας Ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρᾳ Καστορίας

Ὁ Ἱερεὺς: Δόξα τῇ ἁγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς ψάλλει τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

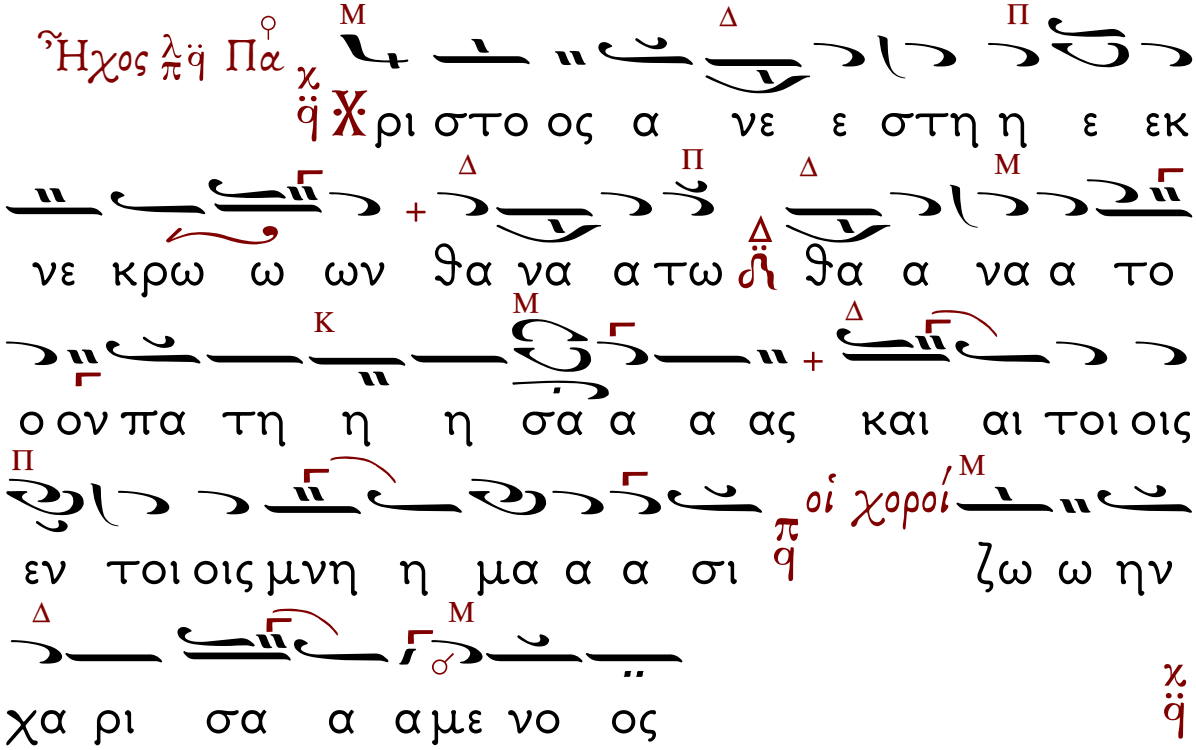

Λέγεται δὲ τοῦτο τρὶς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξην «ζωὴν χαρισάμενος» ψάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἑπομένους Στίχους καθ' ἕκαστον δὲ Στίχον ψάλλεται ὁμοίως ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ΄. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

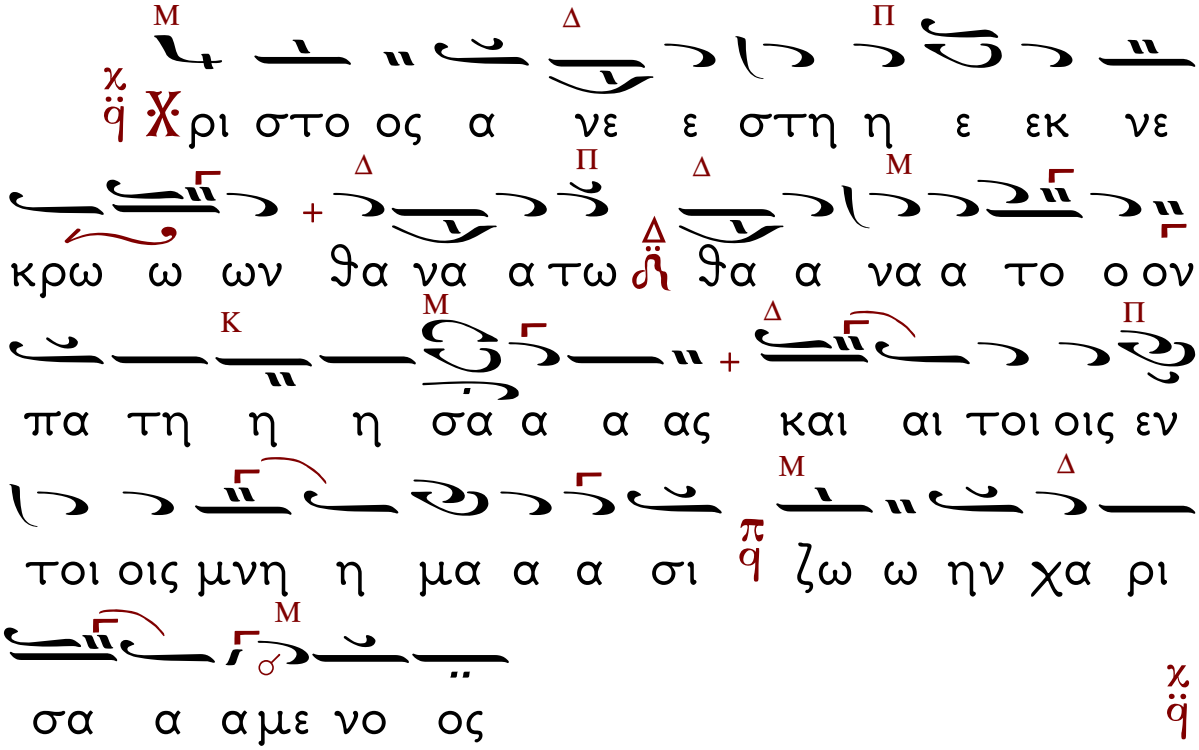

Δόξα...

Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

Ὁ Χορός : Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΑΠΤΗ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λπ ȣ Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

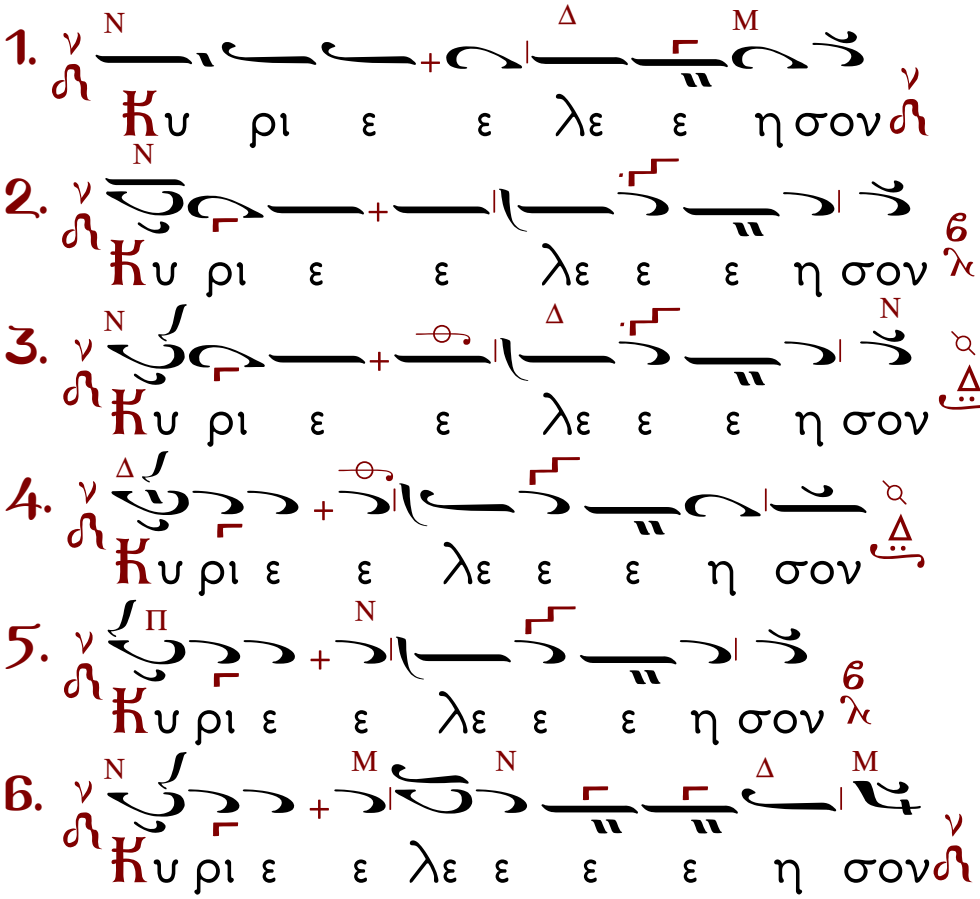

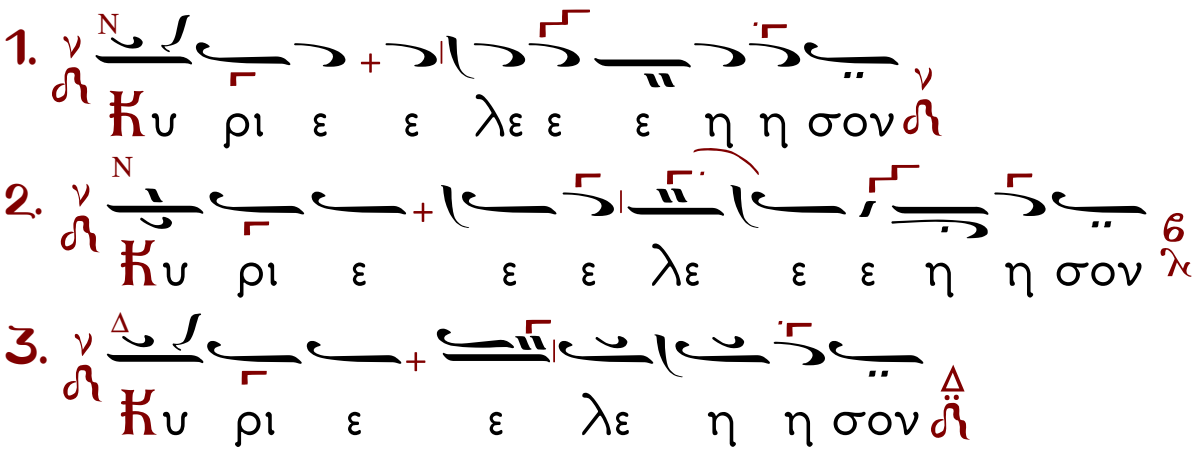

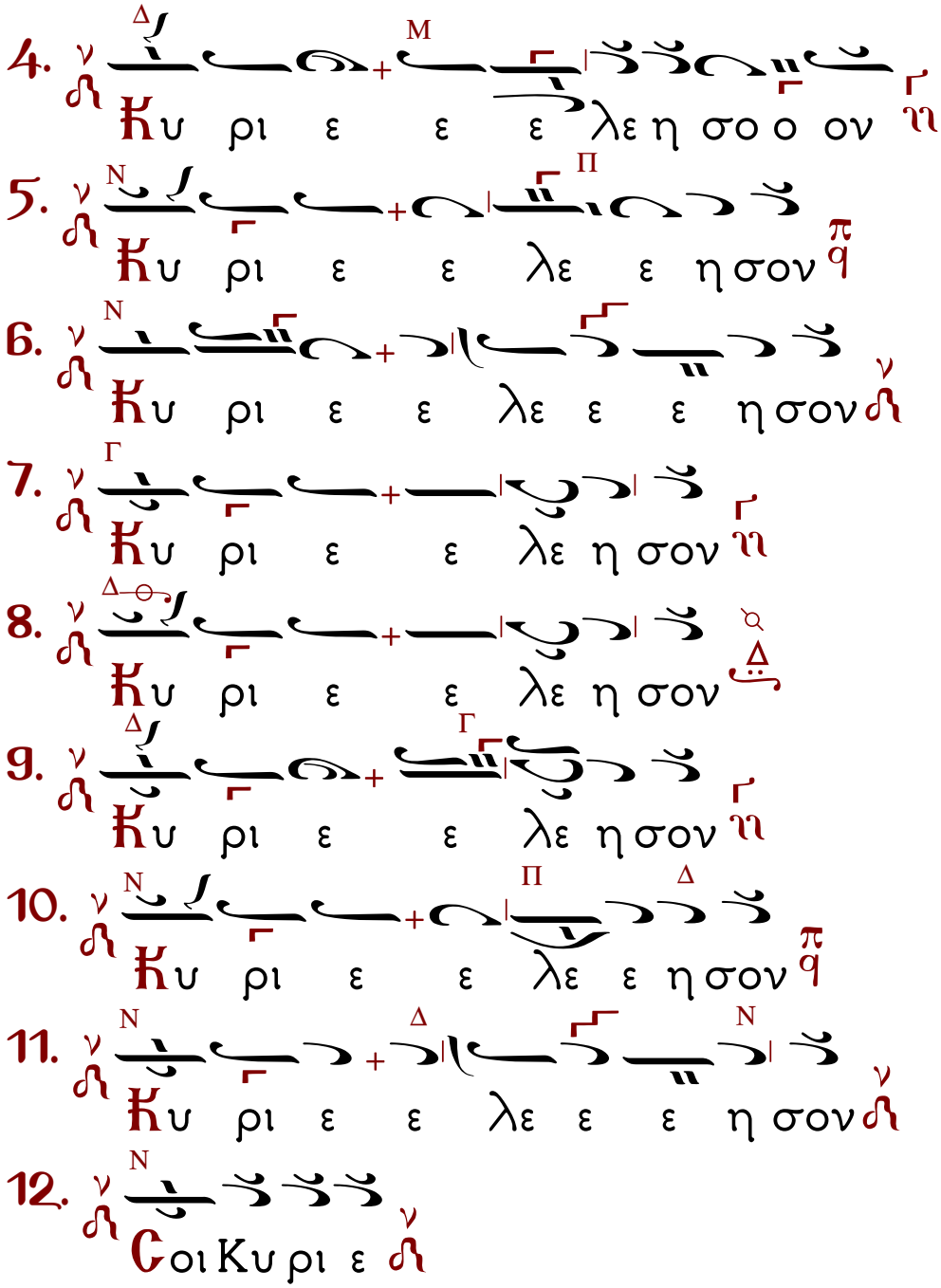
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος γ΄ τος Βου

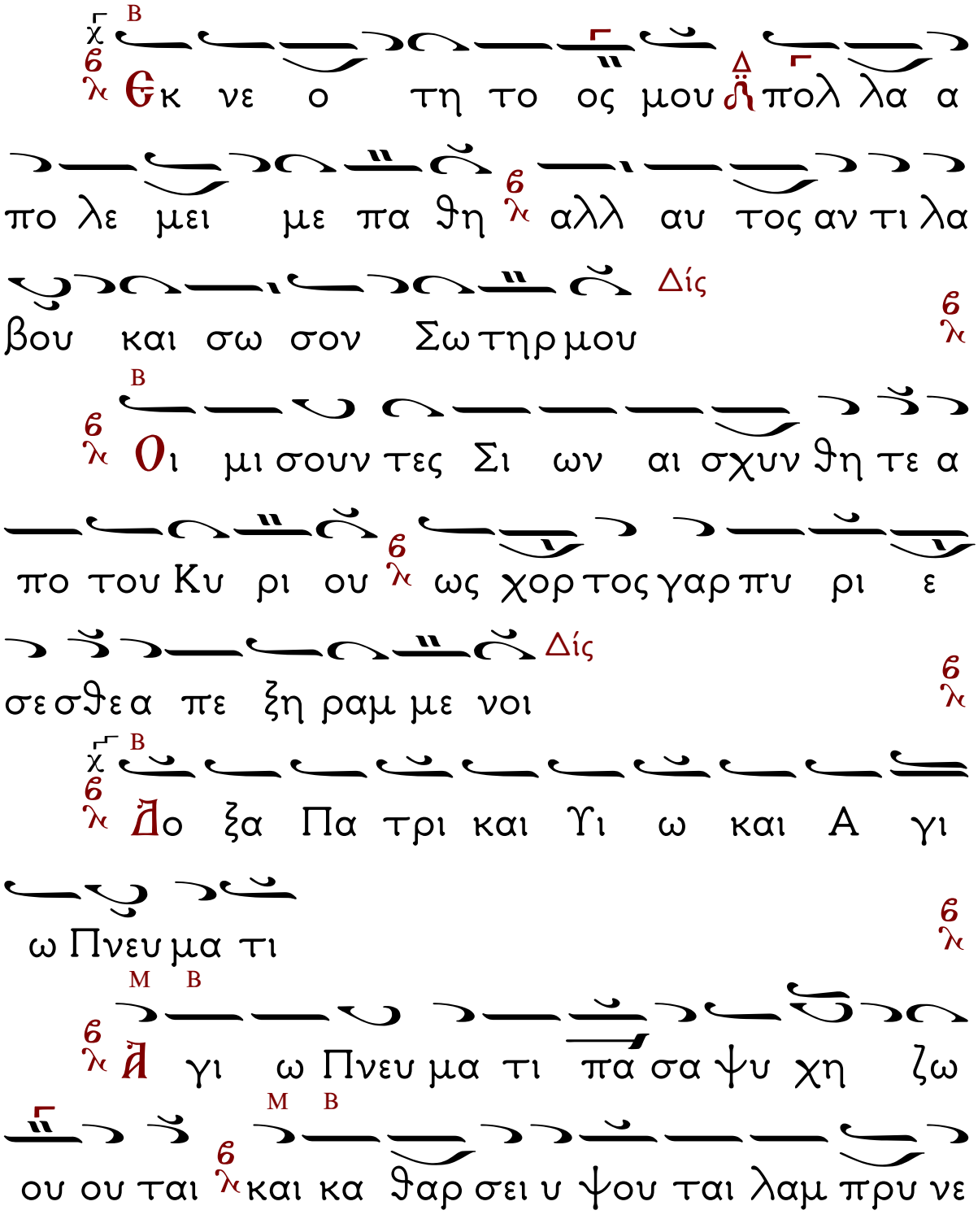

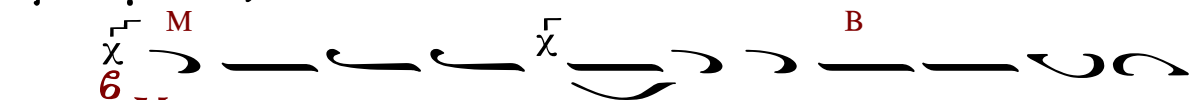

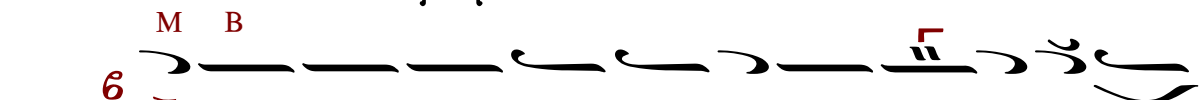

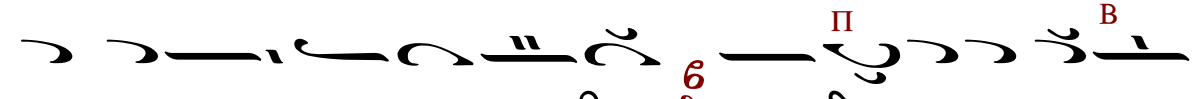

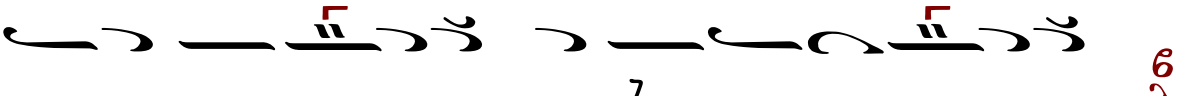

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

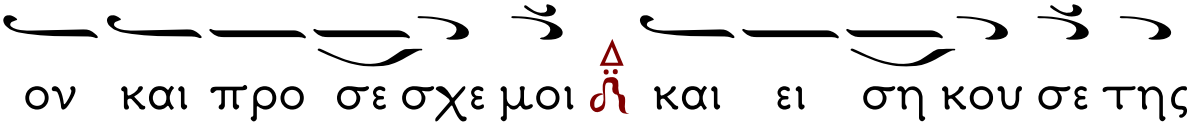

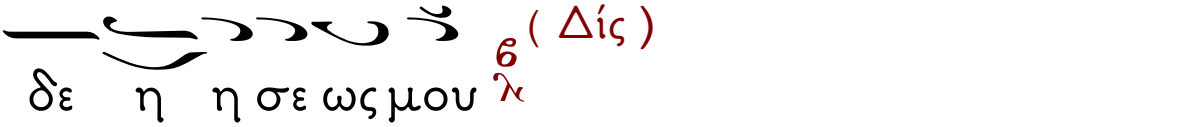

Στιχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Τό τρίτον.

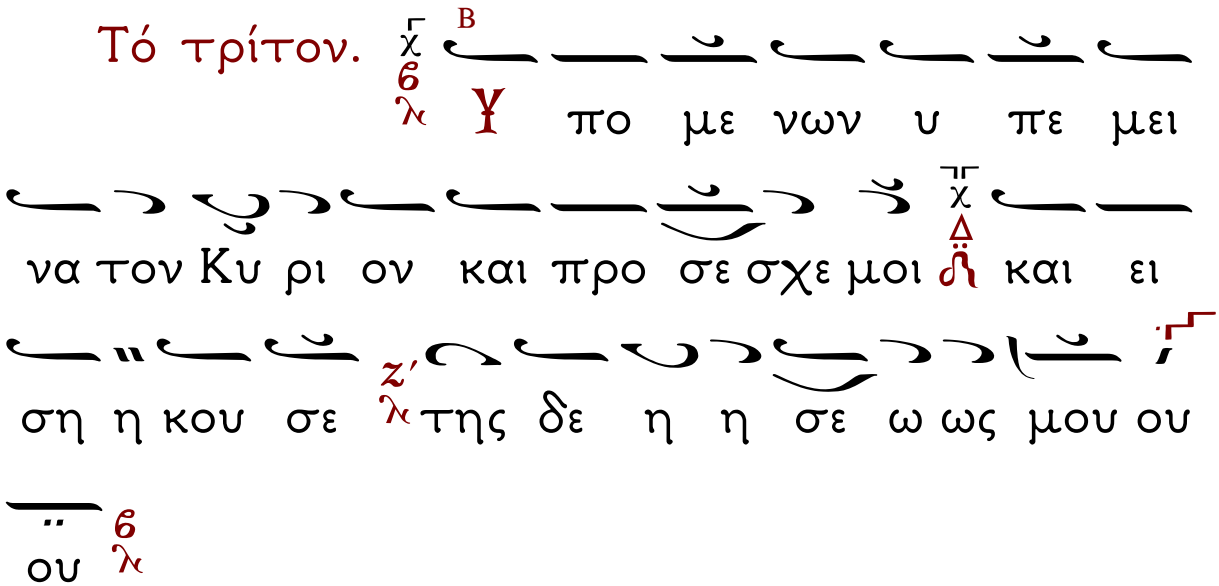

Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός:

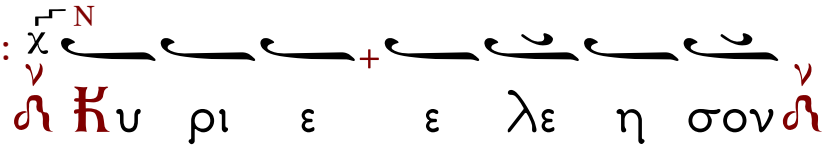

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:

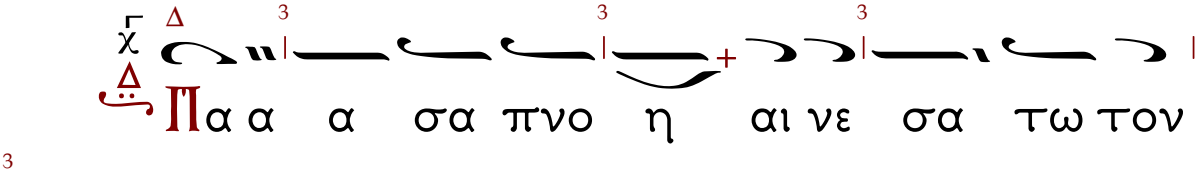

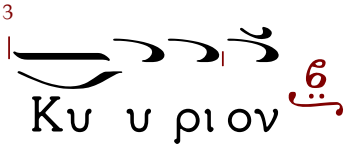

(Δίς)

Τὸ τρίτον.

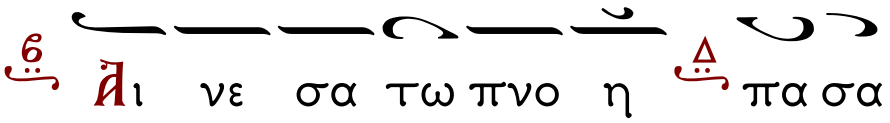

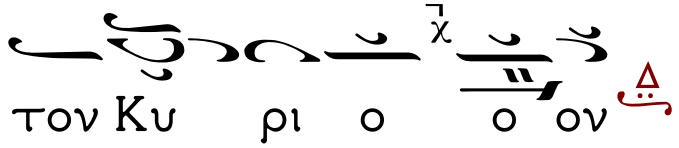

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

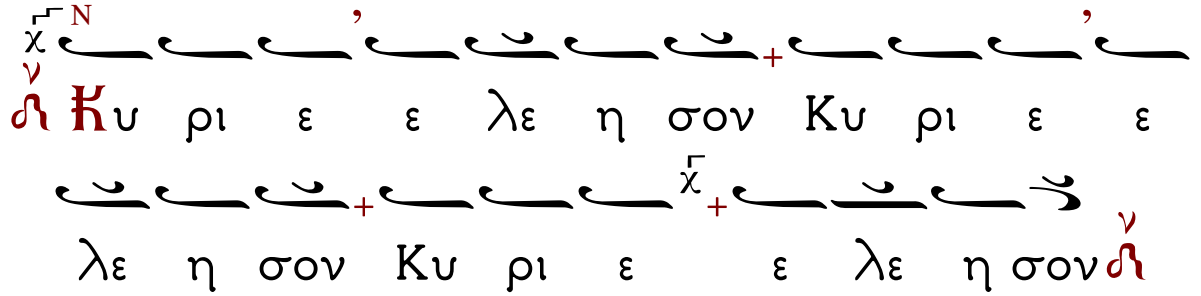

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: 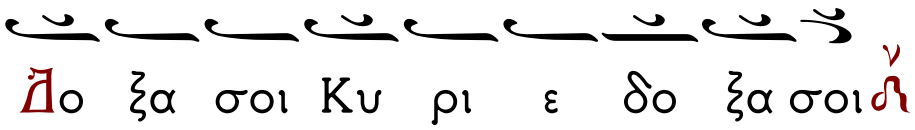

Ὁ Ἱερεὺς: (Ἀνάγνωσις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

ὁ Χορός: Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα ὁ α΄ χορός ψάλλει.

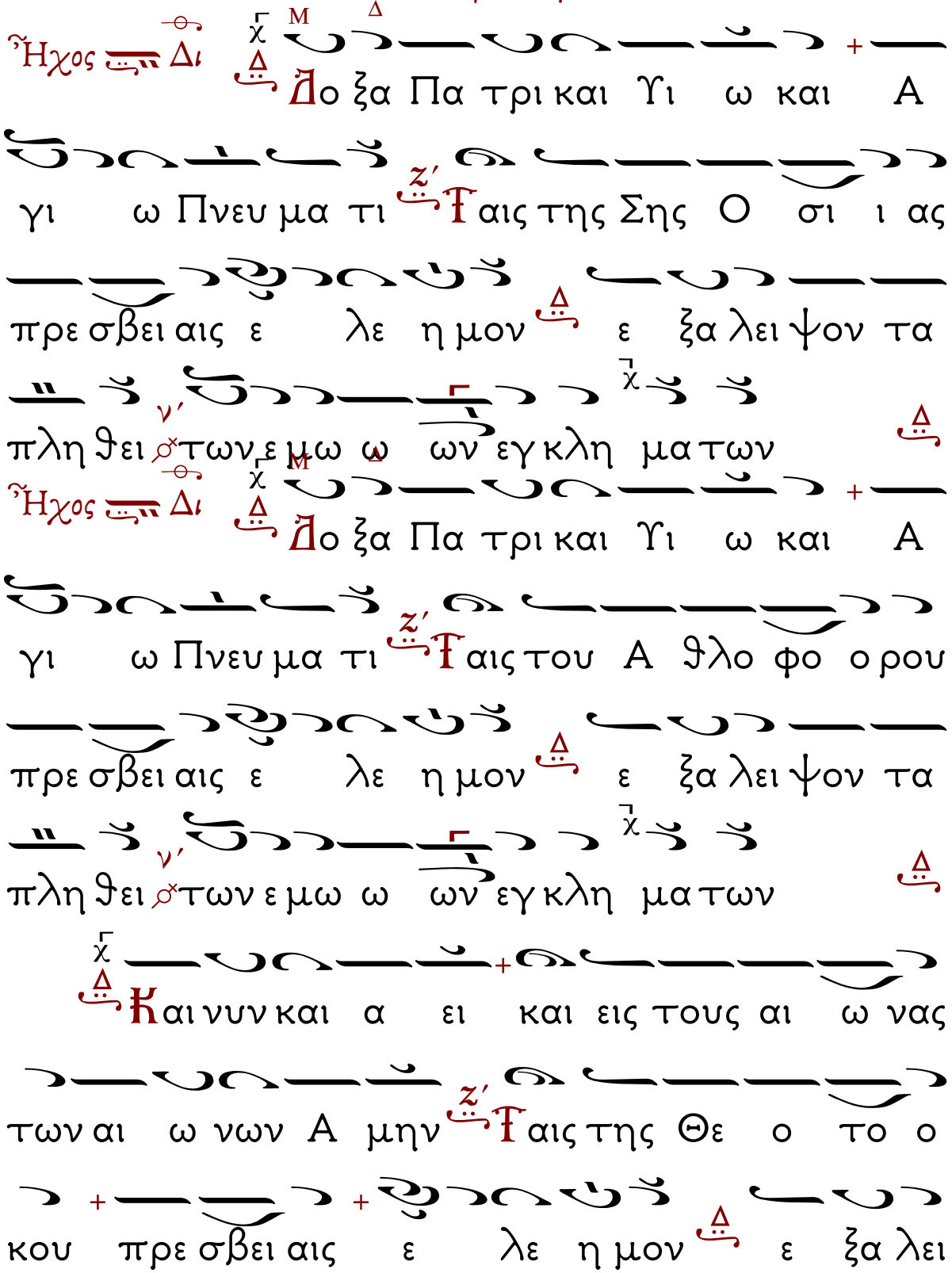

Ὡς πηγὴ σοφία ηὔφρανες, τοὺς σπεύδοντας ἀντλῆσαι ἐκ τοῦ ὕδατος τῶν λόγων σου, καὶ ὡς ἀρετῆς διδάσκαλος, ἡ εἰς μέτρον τέλειον τὴν ἀρετὴν ἀσκήσασα, ἐδίδασκες πάντας τὴν ταπείνωσιν καὶ ἁπλότητα, ὧν ὑφηγῆτορ πέφηνας Σοφία παμμακάριστε, μὴ οὖν παύσῃ ὡς παῤῥησίαν ἔχουσα πρὸς Κύριον, Χριστῷ πρεσβεύειν καὶ ἡμᾶς ἀξιῶσαι ἀνῦσαι, τὴν οὐρανόδρομον πορείαν τὴν ἀπάγουσαν πρὸς θέωσιν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου… Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

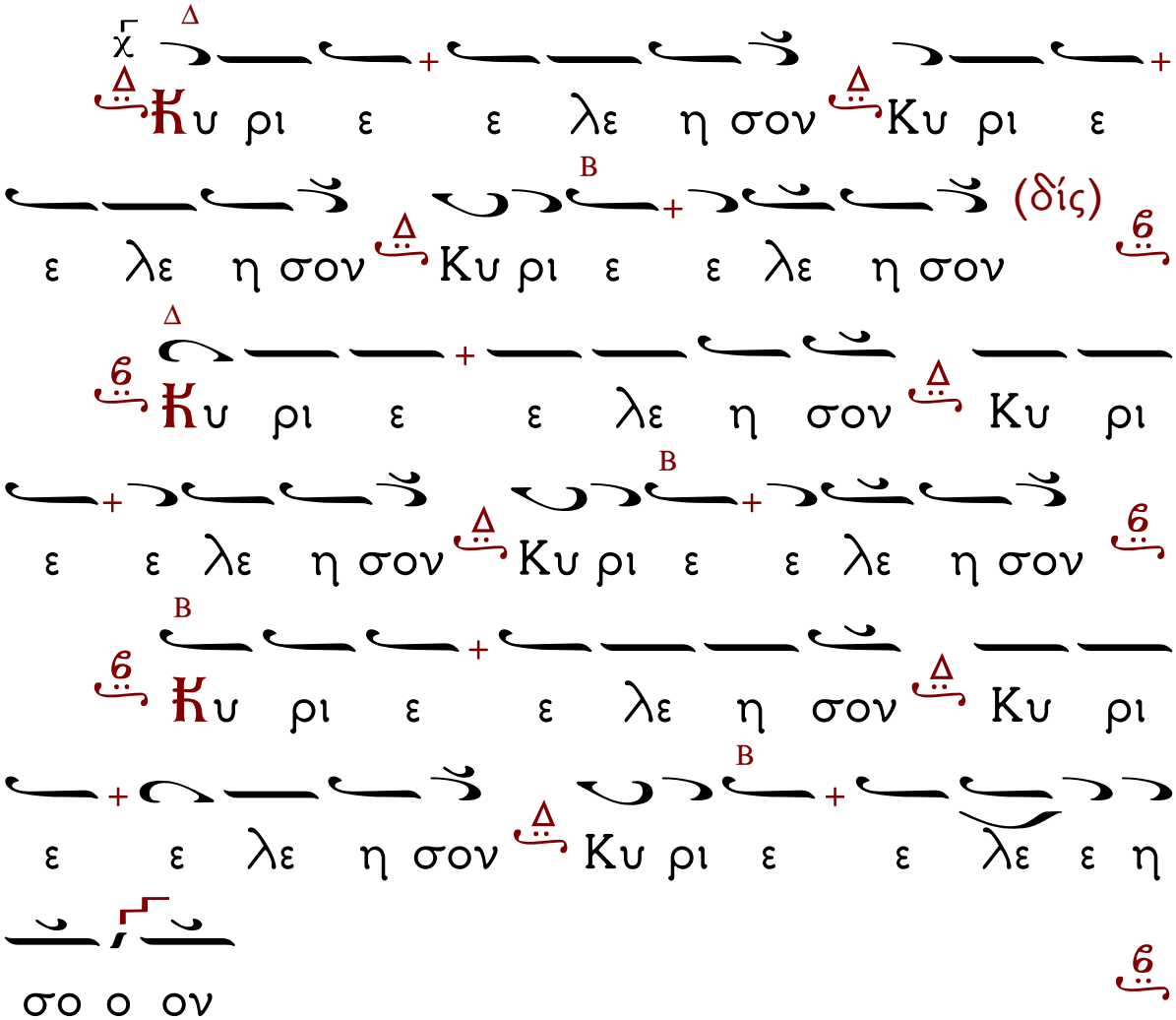

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος δ Πα

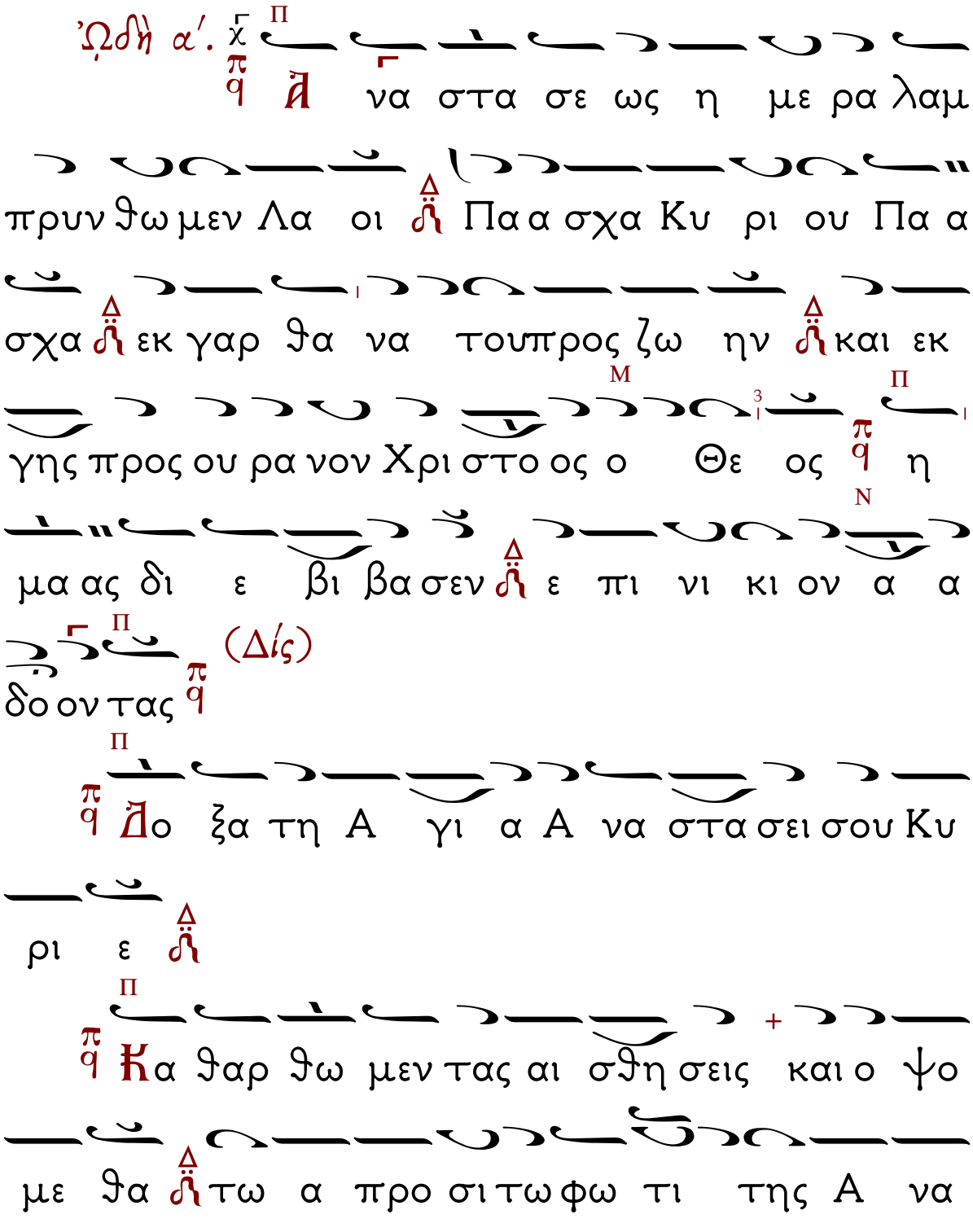

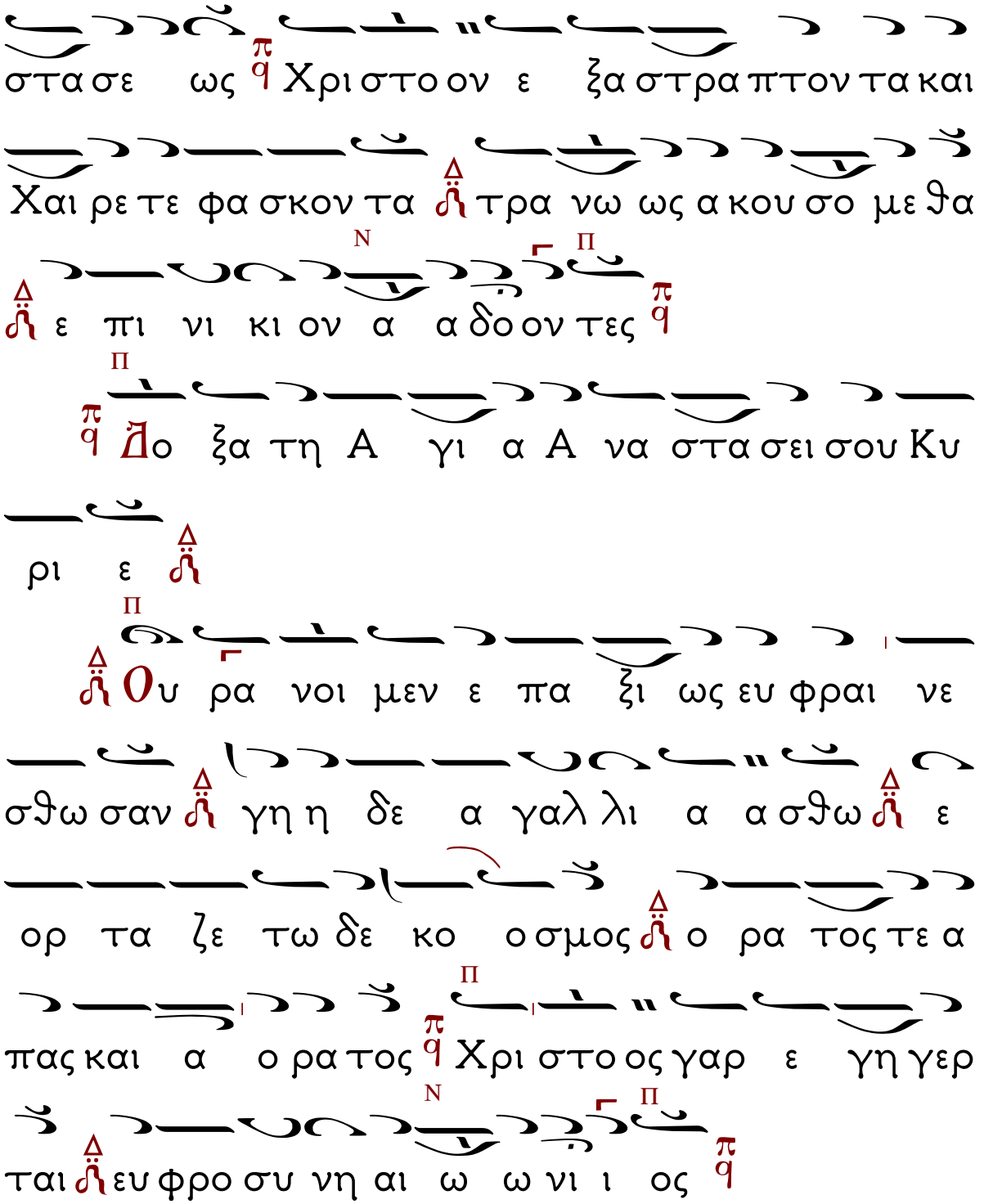
στα σε ως Χρι στο ον ε ξα στρα πτον τα και
Χαι ρε τε φα σκον τα τρα νω ως α κου σο με θα
ε πι νι κι ον α α δο ον τες
Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε
Ου ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευ φραι νε
σθω σαν γη η δε α γαλ λι α α σθω ε
ορ τα ζε τω δε κο ο σμος ο ρα τος τε α
πας και α ο ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερ
ται ευ φρο συ νη αι ω ω νι ι ος

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας

Ὠδὴ α΄.

Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίαν ἀμνάδα Σου, τὴν ταπεινὴν καὶ φιλάρετον, Κλεισούρας διάκοσμον, τῆς περιδόξου Μονῆς, τὸν οἰκέτην Σου, ἀξίωσον ὑμνῆσαι, λαμπροῖς μελωδήμασι, καὶ ὕπνοις πρέπουσιν.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁσίων διάκοσμε, Σοφία Μῆτερ ἀοίδιμε, Ἀρδάσσης ἐκβλάστημα, ἐν τῆς Κλεισούρας Μονῇ, ἄρτι ἤνθησας, ὡς μυροβόλον κρίνον, καὶ ἤδυνας τρόποις σου, πάντας ασκήσεως.

Δόξα...

Φωτὶ θείας χάριτος, ἐλλαμπομένη ἐφώτισας, Σοφία τὰ σύμπαντα, ἁπλότητός σου βολαῖς, καὶ πυρσεύμασι, φρονήματος ἐνθεου, εὐχῆς ἀσιγήτου σου, καὶ ταπεινώσεως,

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἱλέωσαι Κύριον, τὸν Σὸν Υἱὸν Μητροπάρθενε, ἡμῖν μεγαλύνουσι, μελισταγέσιν ᾠδαῖς, Σὲ εἰς ἅπαντας, αἰῶνας Θεοτόκε, σεμνὴ ἐλεήστρια, τῶν προσφευγόντων Σοι.

Καταβασία.

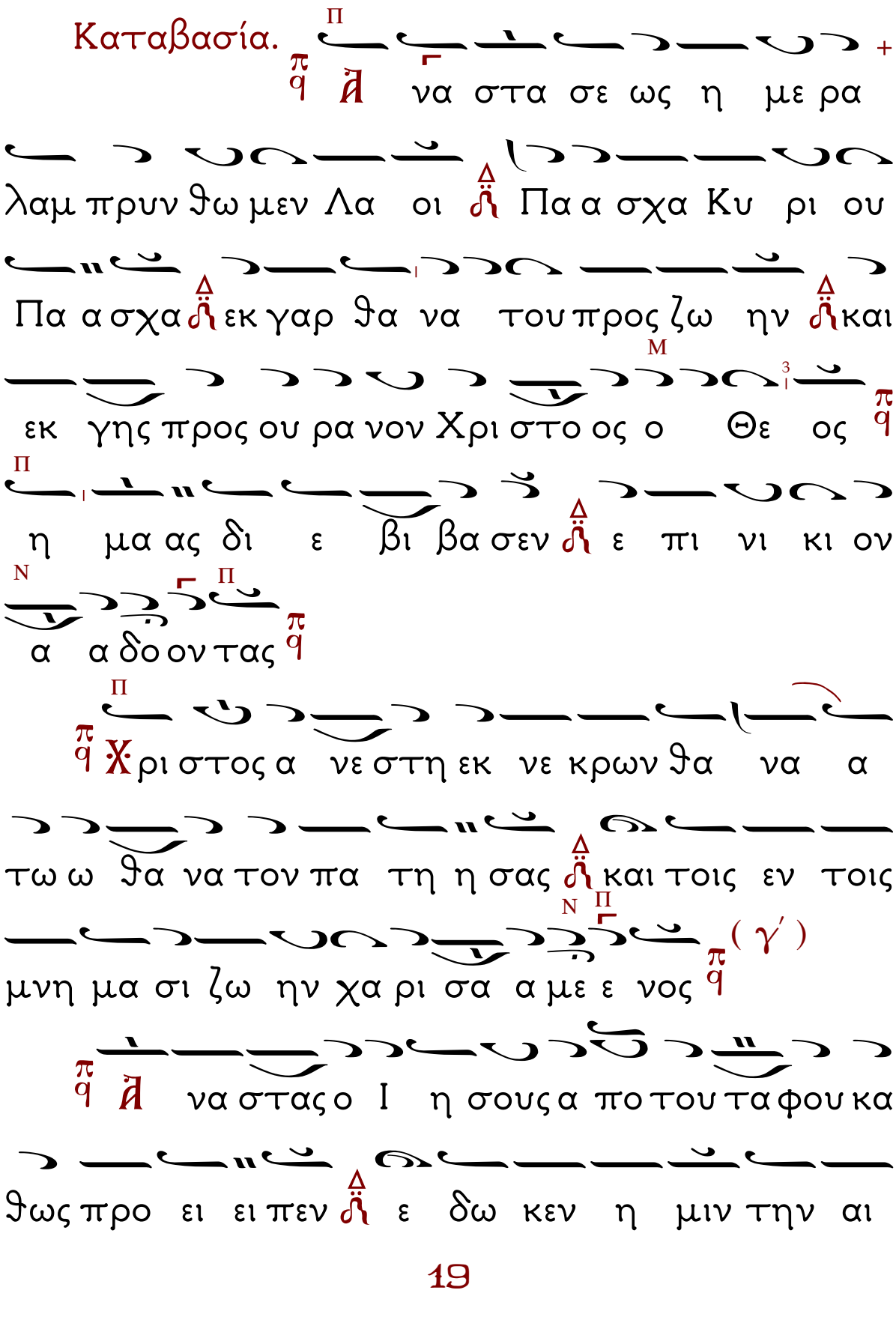
να στα σε ως η με ρα
λαμ πρυν θω μεν Λα οι Πα α σχα Κυ ρι ου
Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην και
εκ γης προς ου ρα νον Χρι στο ος ο Θε ος
η μα ας δι ε βι βα σεν ε πι νι κι ον
α α δο ον τας
Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις
μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ΄)
να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα
θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

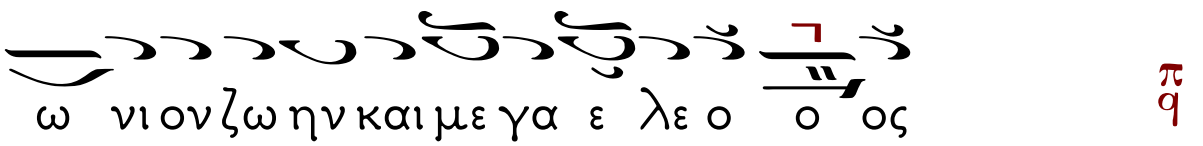

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος δ Πα

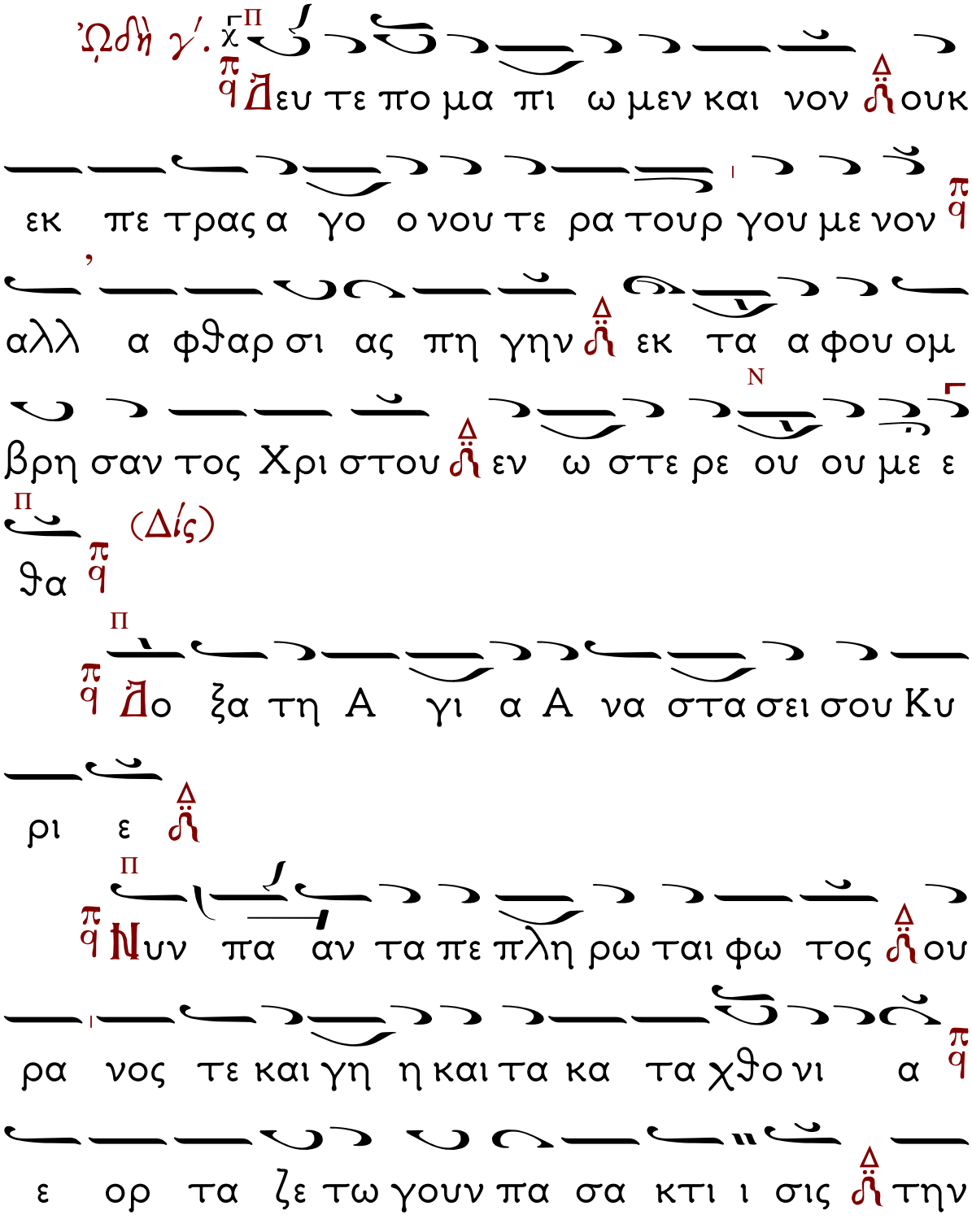

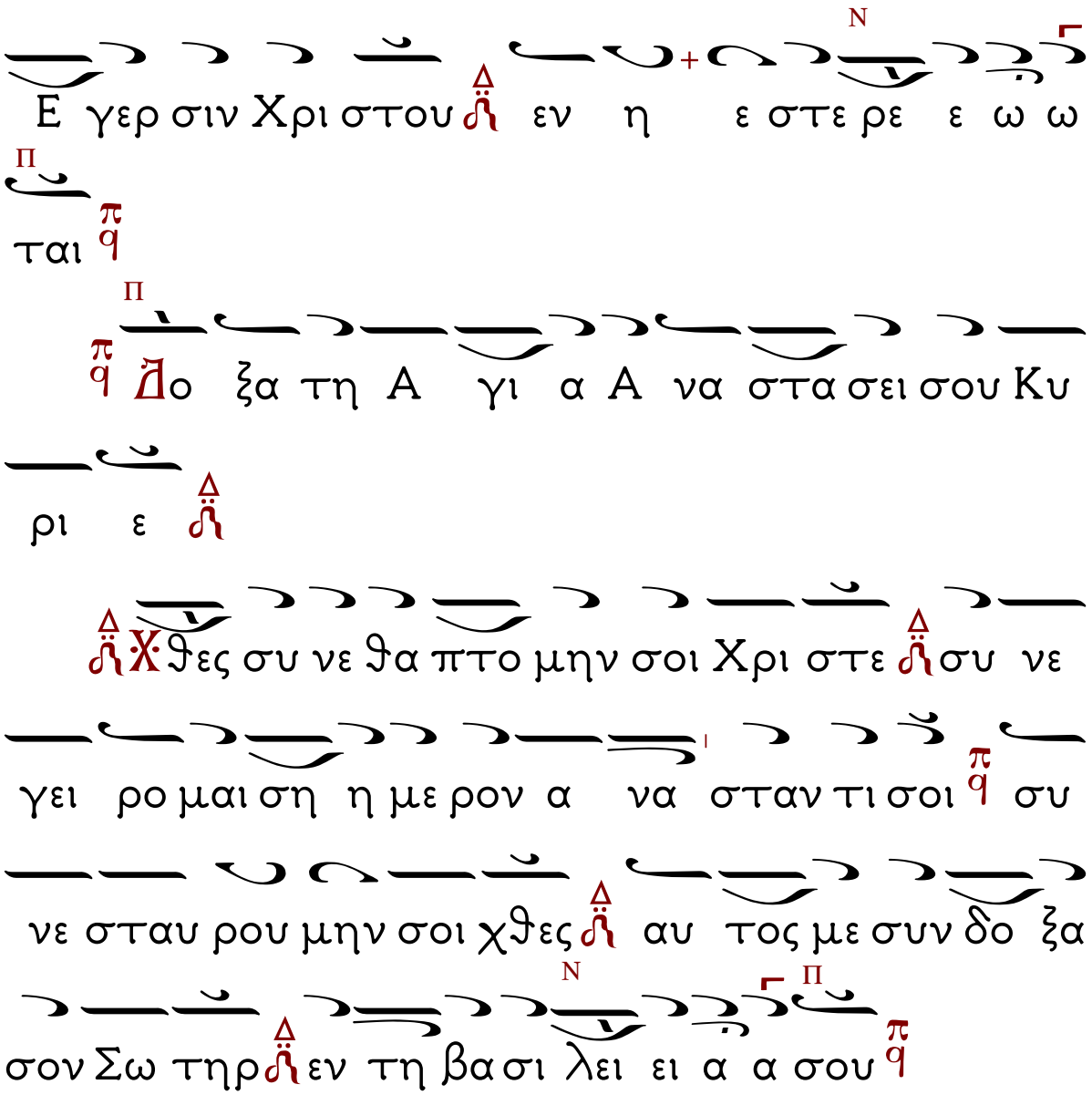
Ε γερ σιν Χρι στου δι εν η ε στε ρε ε ω ω
ται
Δο ξα τη Α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε
Χ θες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε
γει ρο μαι ση η με ρον α να σταν τι σοι συ
νε σταυ ρου μην σοι χθες αυ τος με συν δο ξα
σον Σω τηρ εν τη βα σι λει ει α α σου

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας

Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Τοὺς Σοὺς ὑμνολόγους

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀσκήτρια πάνσεμνε Κλεισούρας, Σοφία ἐσχάτοις ἐν καιροῖς, Κυρίῳ εὐηρέστησας, διαγωγῇ ἀρίστῃ σου, καὶ τοὺς πλησίον ἅπαντας, ἀρρήτῳ φιλανθρωπίᾳ σου.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῖς τρόποις ἁπλότητος Σοφία, διέβης τοῦ βίου ἀσφαλως, τοῦ σοῦ προσκαίρου δίαυλον, γιγνώσκουσα ὁ Κύριος, ὅτι τὴν χάριν δίδωσιν, Αὐτοῦ ψυχαῖς ταπεινόφροσι.

Δόξα...

Θεόφρον Ἀσκήτρια Κλεισούρας, σοφία Ποντίων καλλονή, μετὰ βαρβάρων ἔφοδον, Ἄγαρ υἱῶν εἰς κώμην σου, εἰς Μακεδόνων ἔσυρας, γῆν τὴν φιλόξενον πόδας σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν χειμάῤῥους, ὑπάρχεις Παρθένε ἀληθῶς, Κλεισούρας σεμνολόγημα, των πίστει προστρεχόντων Σοι, καὶ ἀνυμνούντων σκάμματα, Σοφίας τῆς Ἀσκητρίας Σου.

Καταβασία.

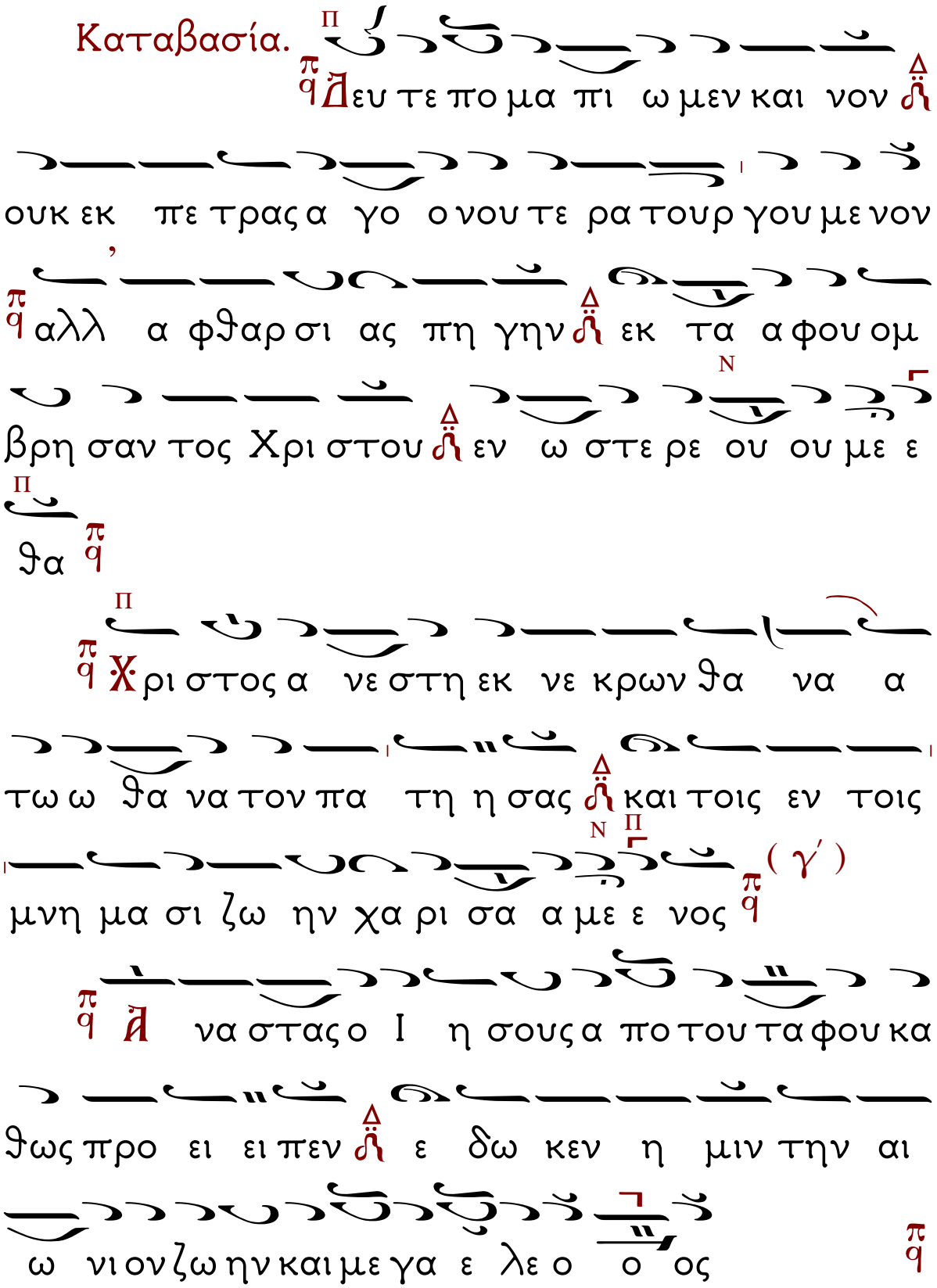
Δευτε πομα πι ωμεν και νον
ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον
αλλ α φθαρ σι ας πη γην εκ τα α φου ομ
βρη σαν τος Χρι στου εν ω στε ρε ου ου με ε
θα
Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις
μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος
(γ΄)
ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα
θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ος

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα.

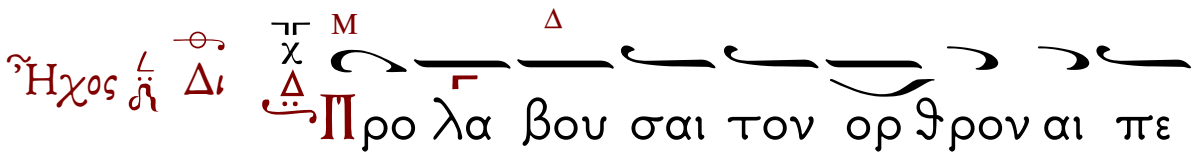

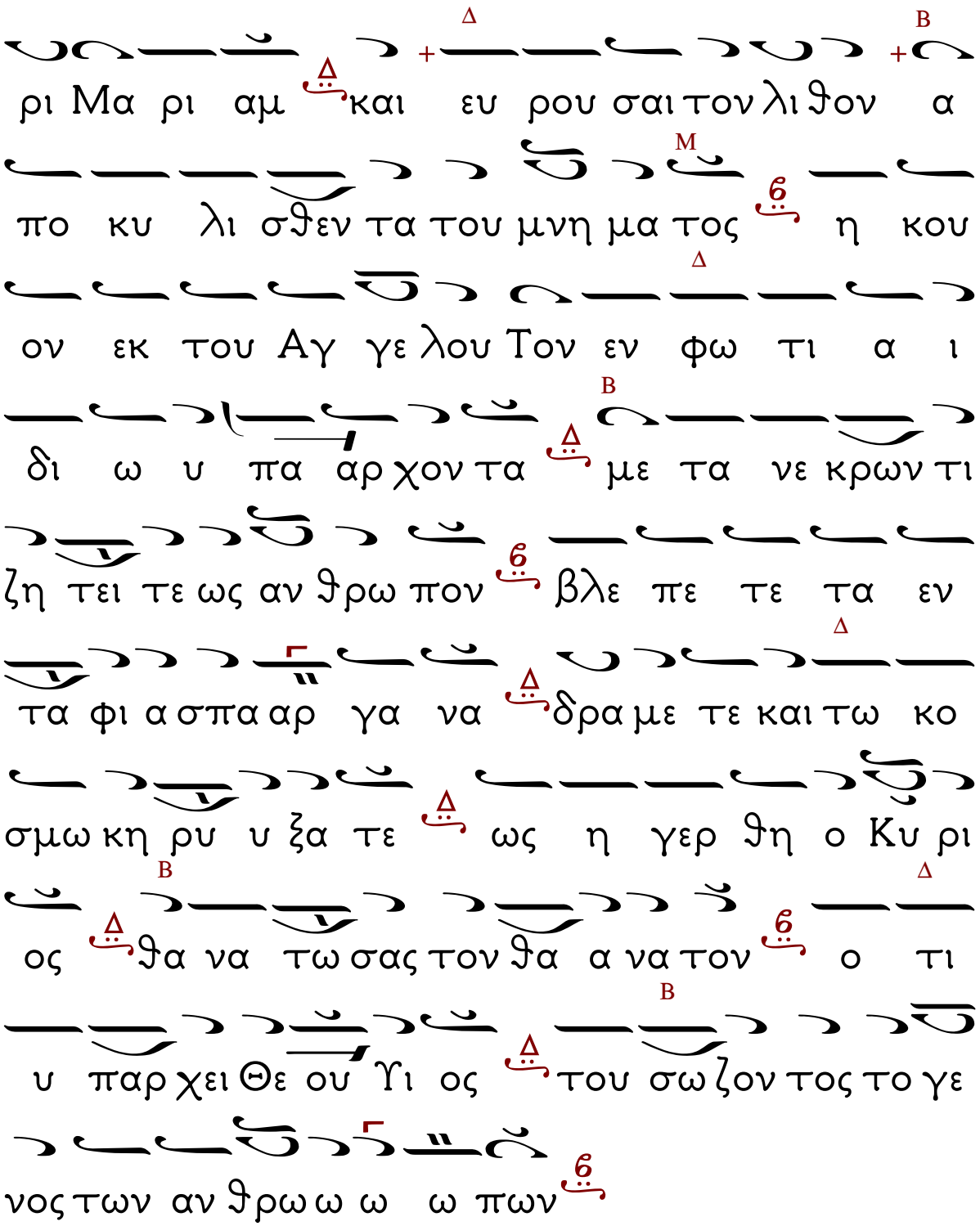
ρι Μα ρι αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α
πο κυ λι σθεν τα του μνη μα τος η κου
ον εκ του Αγ γε λου Τον εν φω τι α ι
δι ω υ πα αρ χον τα με τα νε κρων τι
ζη τει τε ως αν θρω πον βλε πε τε τα εν
τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο
σμω κη ρυ υ ξα τε ως η γερ θη ο Κυ ρι
ος θα να τω σας τον θα α να τον ο τι
υ παρ χει Θε ου Υι ος του σω ζον τος το γε
νος των αν θρω ω ω ω πων

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ἦχος Δι

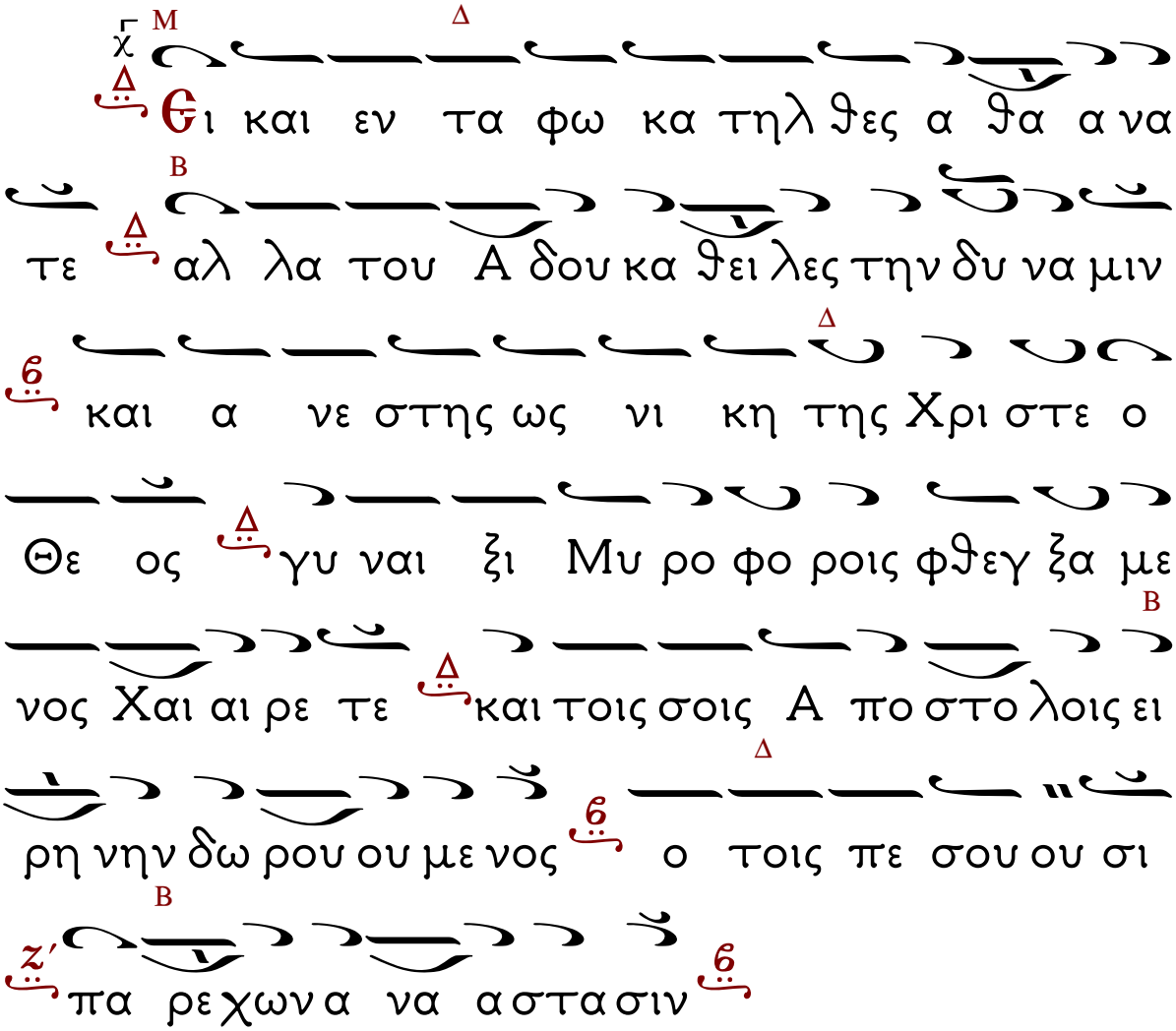

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ δ΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

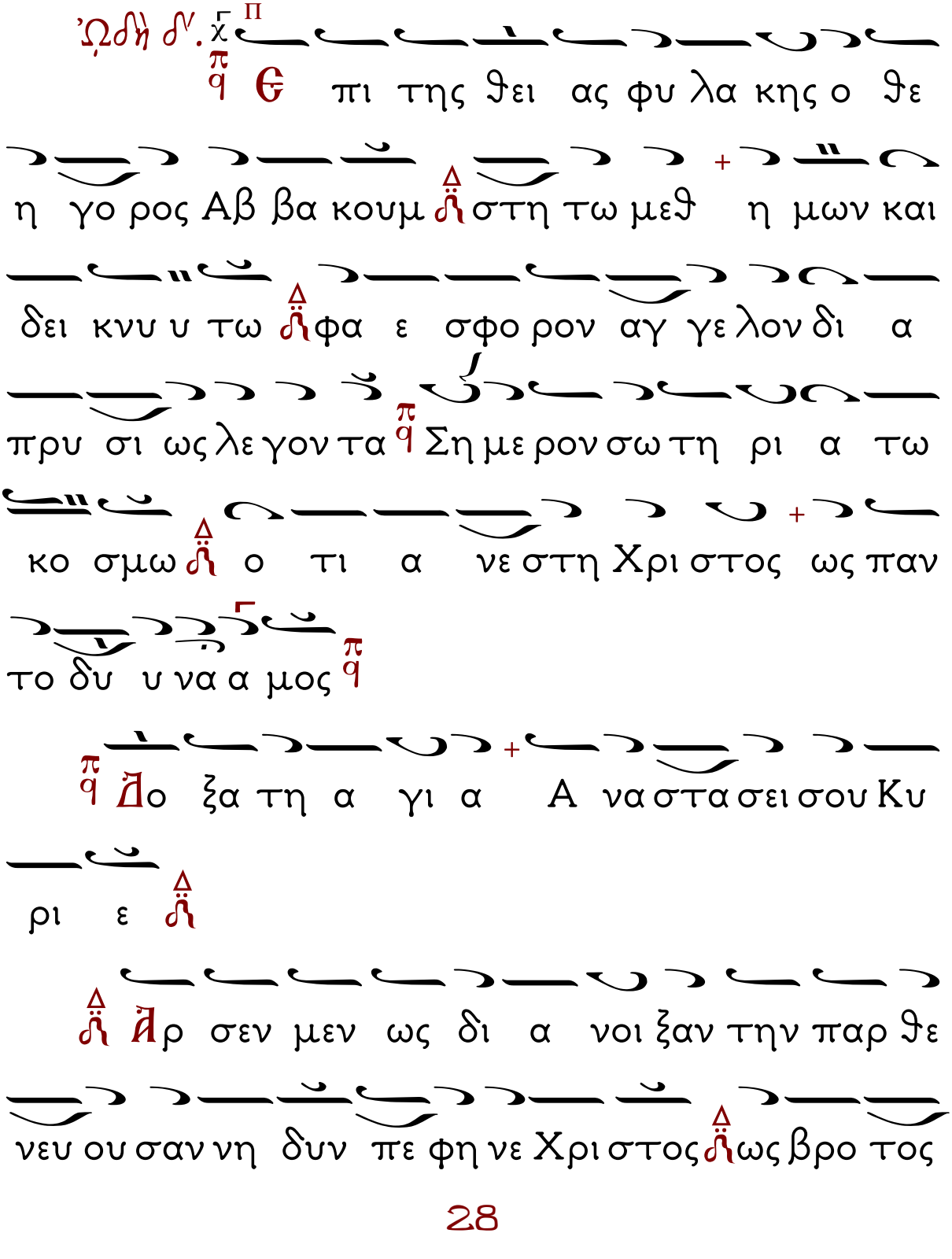

δε α μνος προ ση γο ρευ ται π α μω μος δε ως

α γευ στος κη λι δος το η με τε ρον Πα α σχα

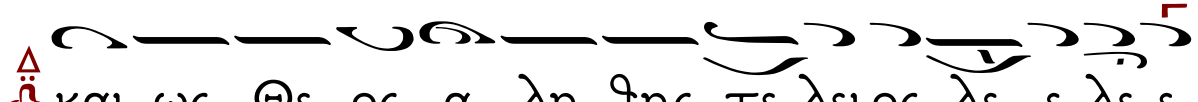
και ως Θε ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε

κται π

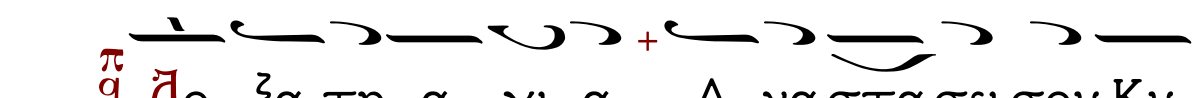
π Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ

ρι ε

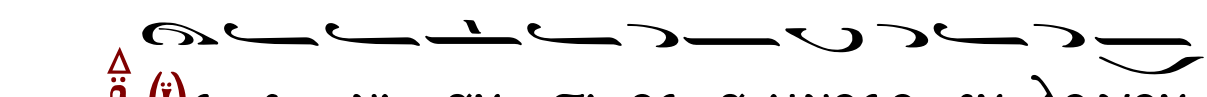
Ὡς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου

με νος η μιν στε φα νος χρη στος ε κου σι ι

ως υ περ παν των τε θυ ται Πα α σχα το κα

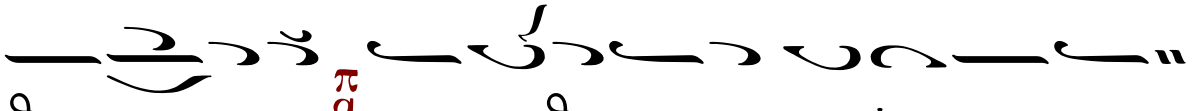
θαρ τη ρι ον π και αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι

ος δι και ο συ νης η μιν ε λαμ ψεν η η

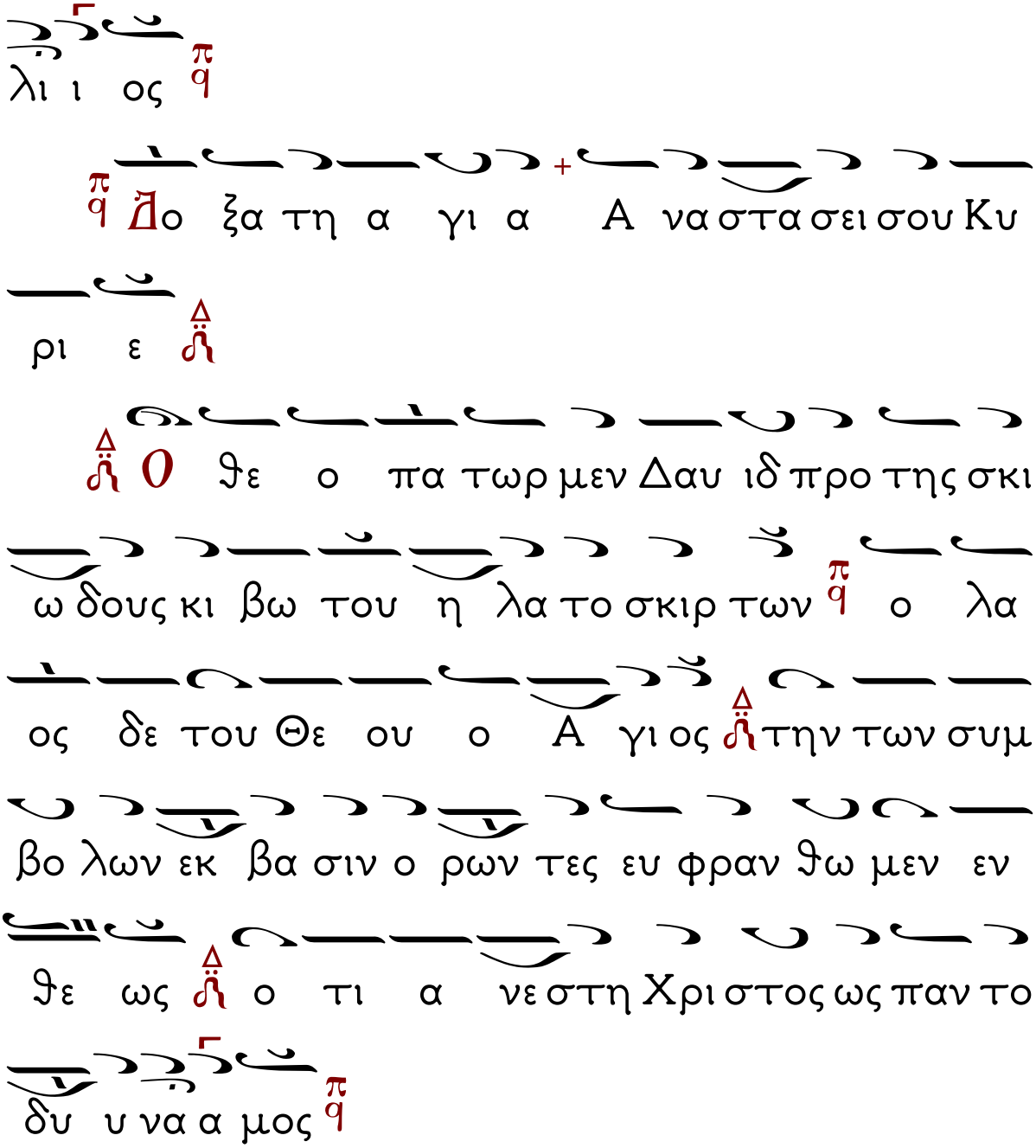
λι ι ος
Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε
Ο θε ο πα τωρ μεν Δαυ ιδ προ της σκι
ω δους κι βω του η λα το σκιρ των ο λα
ος δε του Θε ου ο Α γι ος την των συμ
βο λων εκ βα σιν ο ρων τες ευ φραν θω μεν εν
θε ως ο τι α νε στη Χρι στος ως παν το
δυ υ να α μος

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας

Ὠδὴ δ΄. Ἦχος δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανῶν σκηνᾶς ποθοῦσα, ἐκ νεότητος χρόνων σου, κώμην Ἀναῤῥάχης, σὲ τὴν δεξαμένην κατέλιπες, μετὰ φυγὴν ἐκ πατρίδος καὶ κατέλαβες, Μάρκου ἔνδοξον, Μονὴν Φλωρίνης Ἀσκήτρια.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερόπτις ἐποφθεῖσα, πάσης βίου τερπνότητος, θεαυγὲς Σοφία, ἀνδρικῷ φρονήματι ἤσκησας, καὶ προτροπῇ τῆς Παρθένου μετεκόμισας, εἰς τὴν πάνσεπτον, Μονὴν Κλεισούρας θεόσοφε.

Δόξα...

Δένδρον μάνδραν οἰομένη, τῆς Κλεισούρας ἀγώνων σου, καλιὰν τῶν θείων, ὥσπερ ἀηδὼν καλλικέλαδος, καὶ ὡς φιλέρημος ὄρνις ἄρτι ἔπηξας, Μῆτερ ἔνδοξε, αὐτῆς Σοφία ἐν δώμασι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οἱ τῶν χριστωνύμων πάντες, δῆμοί Σε μεγαλύνομεν, Κεχαριτωμένη, τῆς Κλεισούρας φύλαξ ἀνύστακτε, καὶ ἀνυμνοῦμεν Σοφίαν τὴν ἀσκήσασαν, ἐν τῇ μάνδρᾳ Σου, ἄρτι καθάπερ ἀσώματος.

Καταβασία.

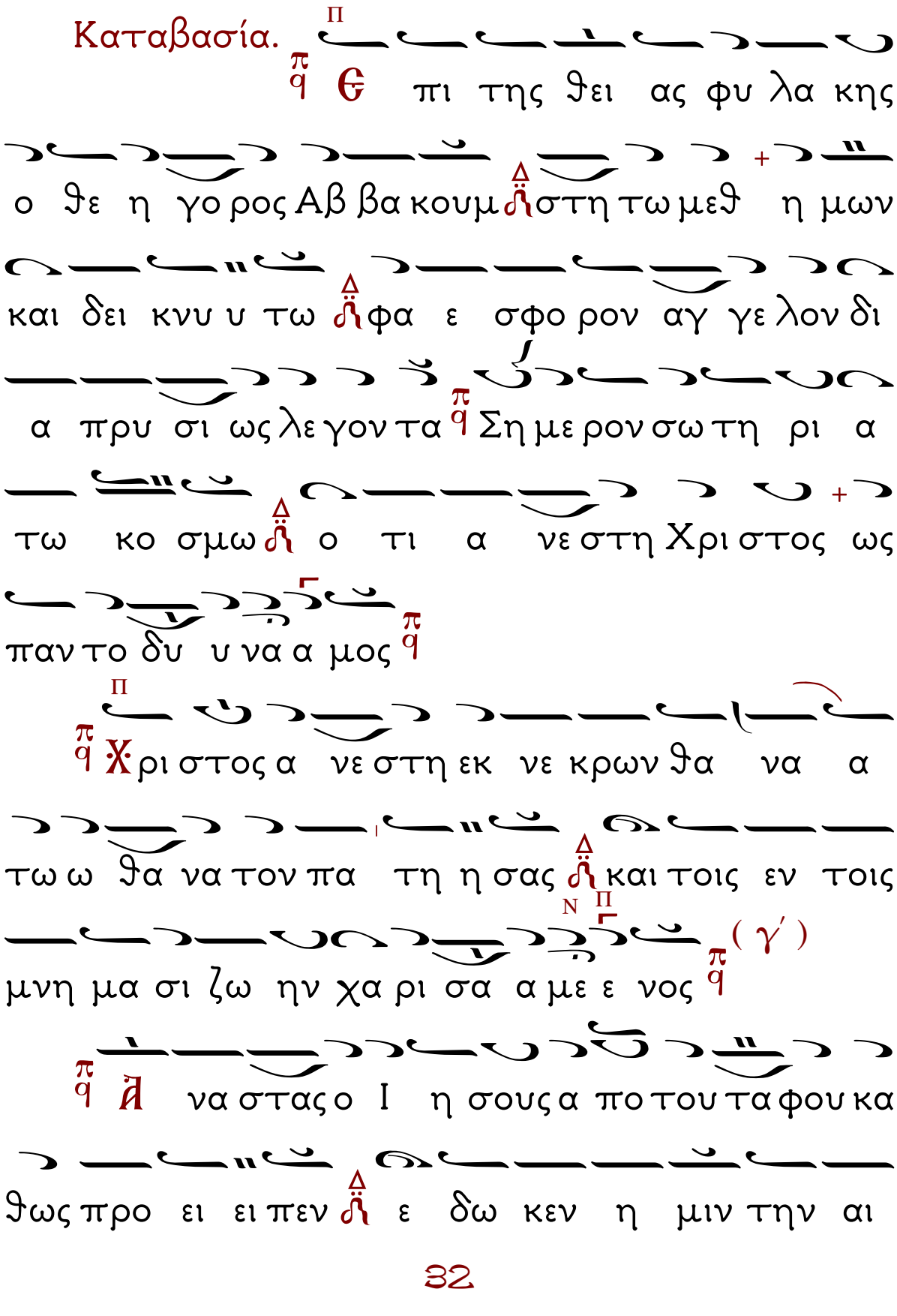
Θ πι της θει ας φυ λα κης
ο θε η γο ρος Αβ βα κουμ στη τω μεθ η μων
και δει κνυ υ τω φα ε σφο ρον αγ γε λον δι
α πρυ σι ως λε γον τα Ση με ρον σω τη ρι α
τω κο σμω ο τι α νε στη Χρι στος ως
παν το δυ υ να α μος
Χ ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις
μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ′)
Ἀ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα
θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

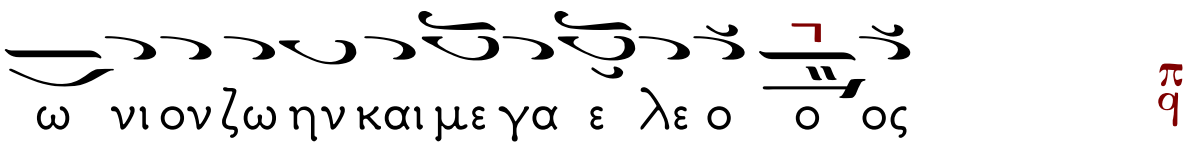

Ἱερεὺς: Ὅτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ ε′. Ἦχος α′. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

Ὠδὴ ε′.

Ορ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ος
και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι σω μεν
τω Δε σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι
και ο συ νης η λι ον πα σι ζω ην α να
τε ελ λο ον τα (Δὶς)

Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε

Την α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι
ταις του Α δου σει ραις συ νε χο με νοι δε δορ
κο τες προς το φως η πει γον το Χρι στε

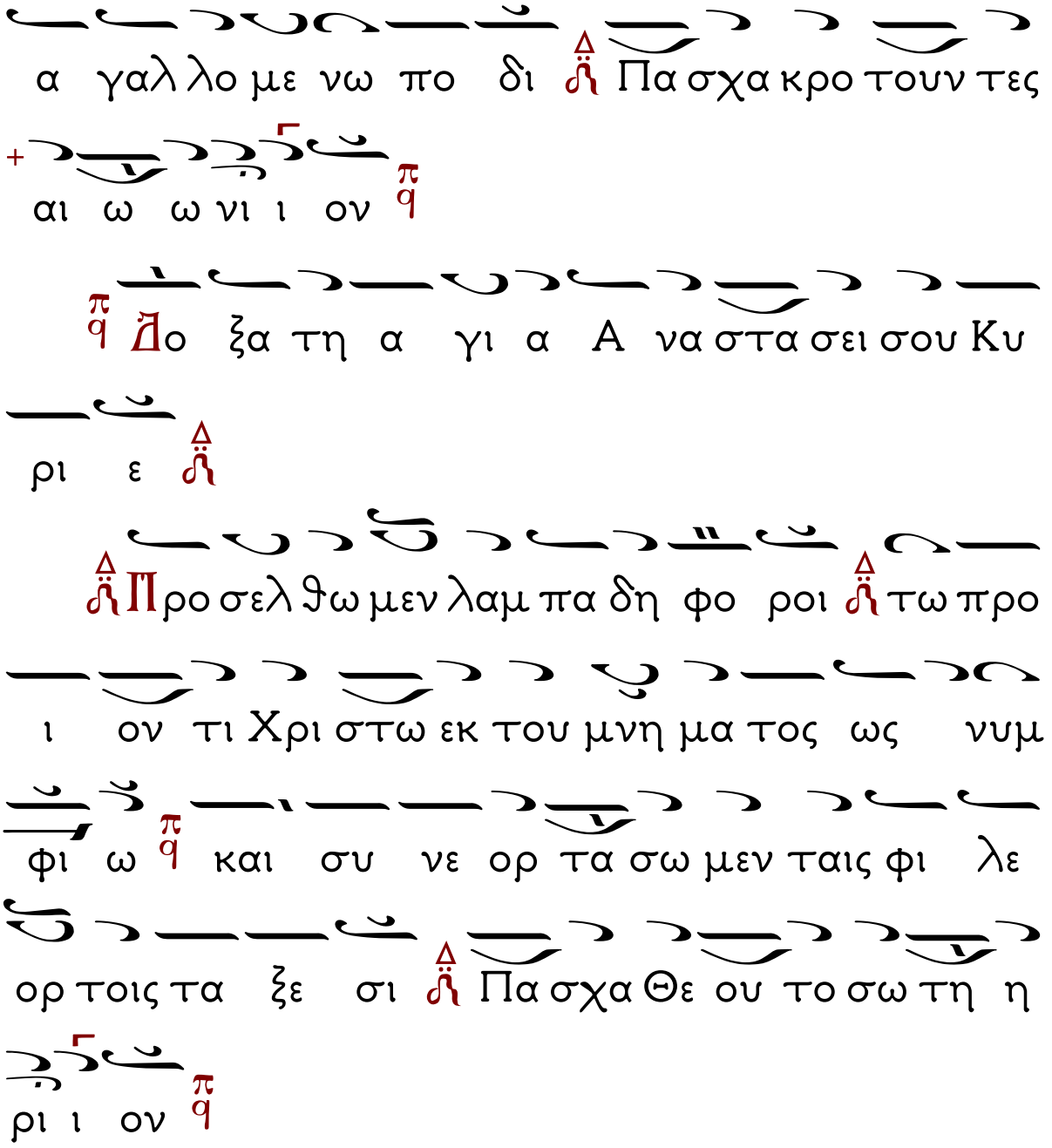
α γαλ λο με νω πο δι Πα σχα κρο τουν τες
αι ω ω νι ι ον
Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε
Προ σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ
ι ον τι Χρι στω εκ του μνη μα τος ως νυμ
φι ω και συ νε ορ τα σω μεν ταις φι λε
ορ τοις τα ξε σι Πα σχα Θε ου το σω τη η
ρι ι ον

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας

Ὠδὴ ε΄. Ἦχος δ΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα...

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χειμῶνος ὑπέμεινας, τὸ ψύχος θείᾳ χάριτι, καθημένη Μῆτερ παρ' ἑστίας, λίθον αὐλείου, χώρου Κλεισούρας Μονῆς, Σοφία καὶ τῇ καρδιακῇ, προσευχῇ ἐσχόλαζες, Μῆτερ ὄντως ἰσάγγελε.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς πᾶσαν περίχωρον, Σοφία τῶν καμάτων σου, τῆς Πτολεμαΐδος Καστορίας, καὶ τῆς Φλωρίνης, εξῆλθε φήμη σεμνή, Κλεισούρας σὺ γὰρ σεπτὴν Μονήν, θέατρον ἀνέδειξας, θεαρέστων ἀγώνων σου.

Δόξα...

Ἰσχὺν Μῆτερ ἄνωθεν, λαβοῦσα πανουργεύματα, τοῦ ἐχθίστου ἔθραυσας Σοφία, καὶ παρακλήσει, θερμῇ σου ἐκ τῶν ἐχθρῶν, μανίας διέσωσας Μονήν, τὴν φιλοξενοῦσάν σε, θεοφόρε Ἀσκήτρια.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὀμβρίζεις ἀείποτε, πιστοῖς Θεογεννήτρια, νάματα ζωῆς τῆς αἰωνίου, τοῖς προσκυνοῦσιν, ἐν τῇ Κλεισούρᾳ τὴν Σήν, εἰκόνα ἣν ἔσχες ἀρωγόν, ἡ Σοφία πρόμαχον, καὶ θερμὴν ἀντιλήπτορα.

Καταβασία.

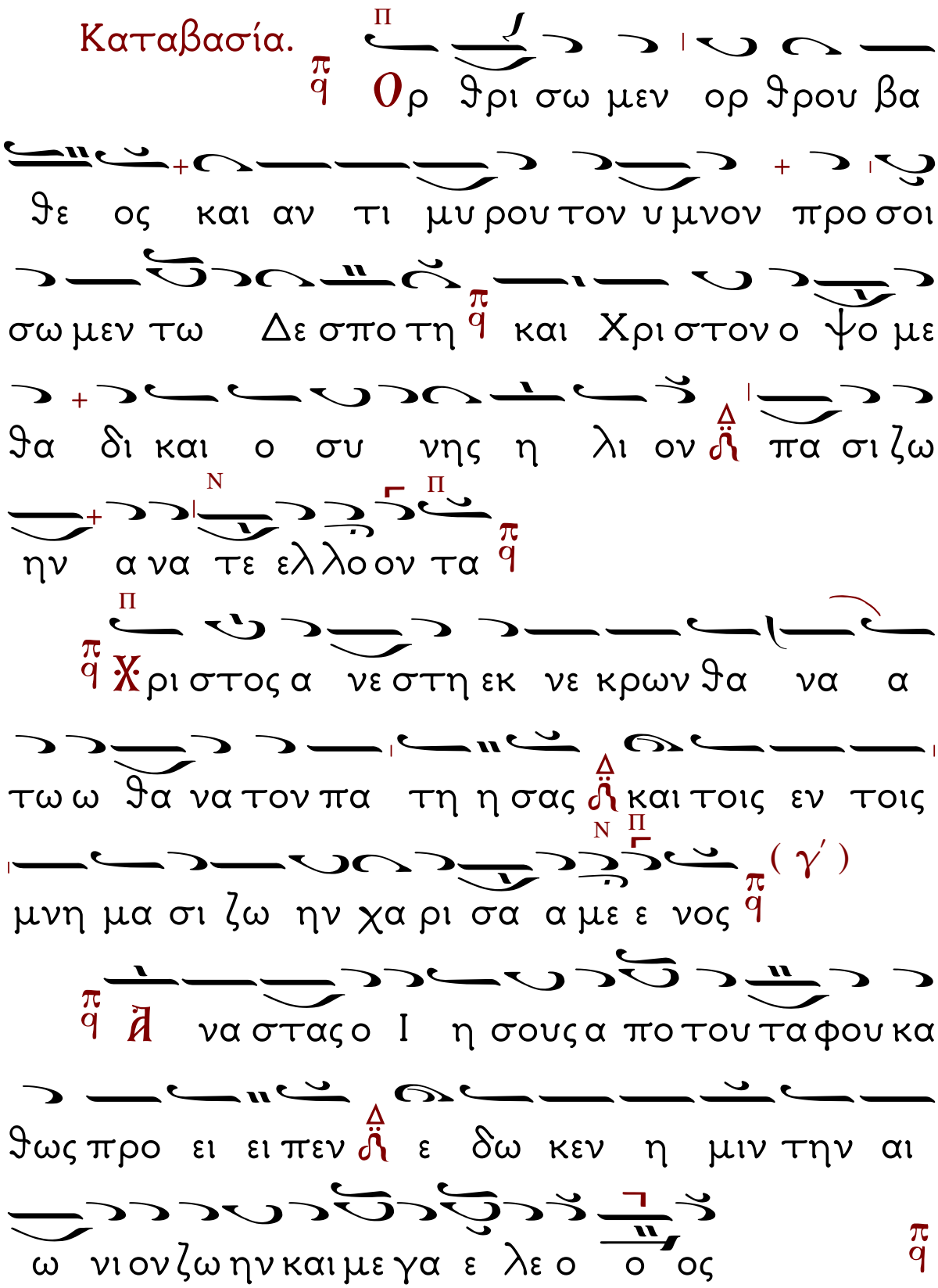
Ορ θρι σω μεν ορ θρου βα
θε ος και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ σοι
σω μεν τω Δε σπο τη και Χρι στον ο ψο με
θα δι και ο συ νης η λι ον πα σι ζω
ην α να τε ελ λο ον τα
Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις
μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ′)
Ἀ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα
θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ος

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασταί σου τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ στ'.
Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

Ἦχος Πα

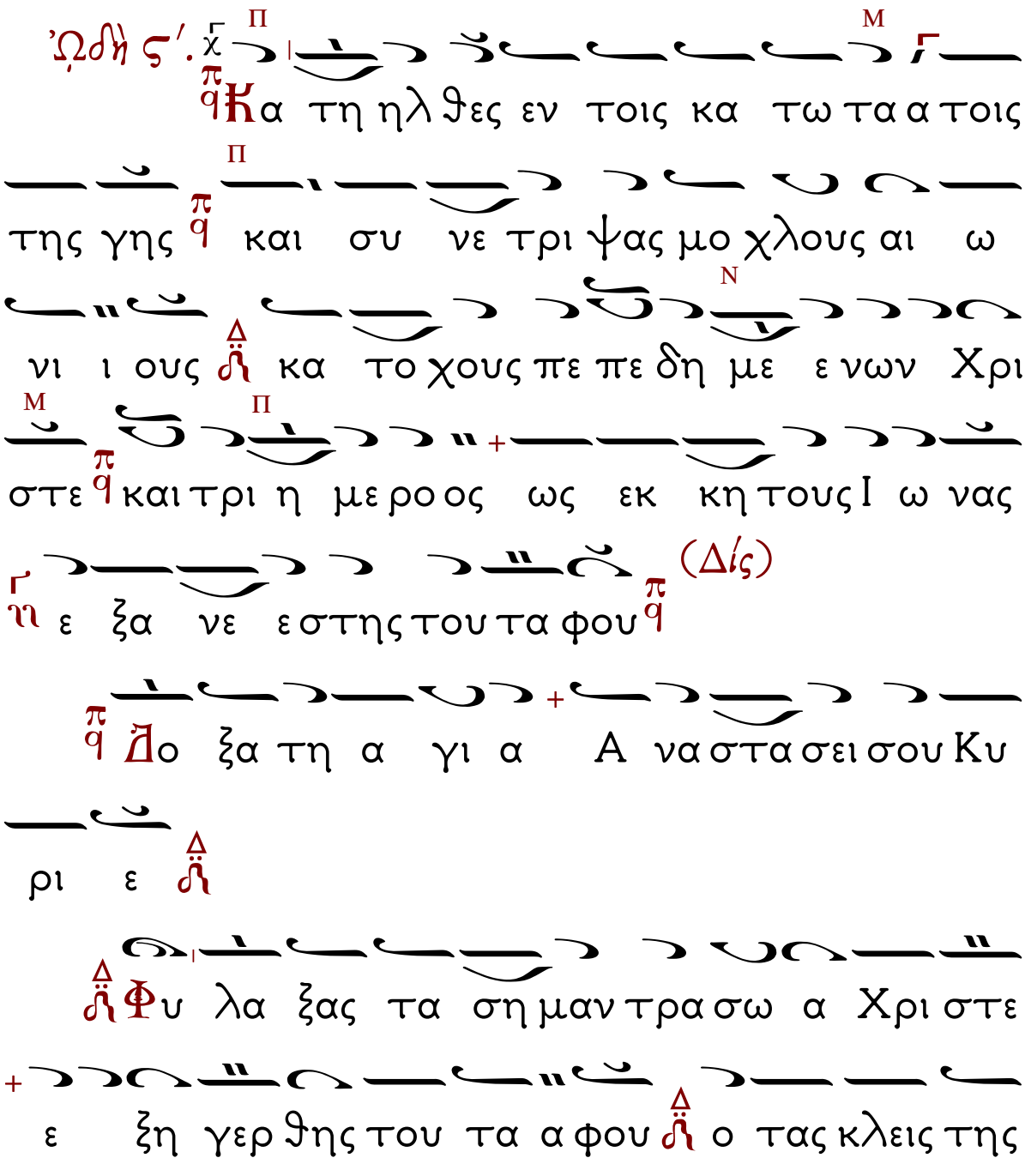

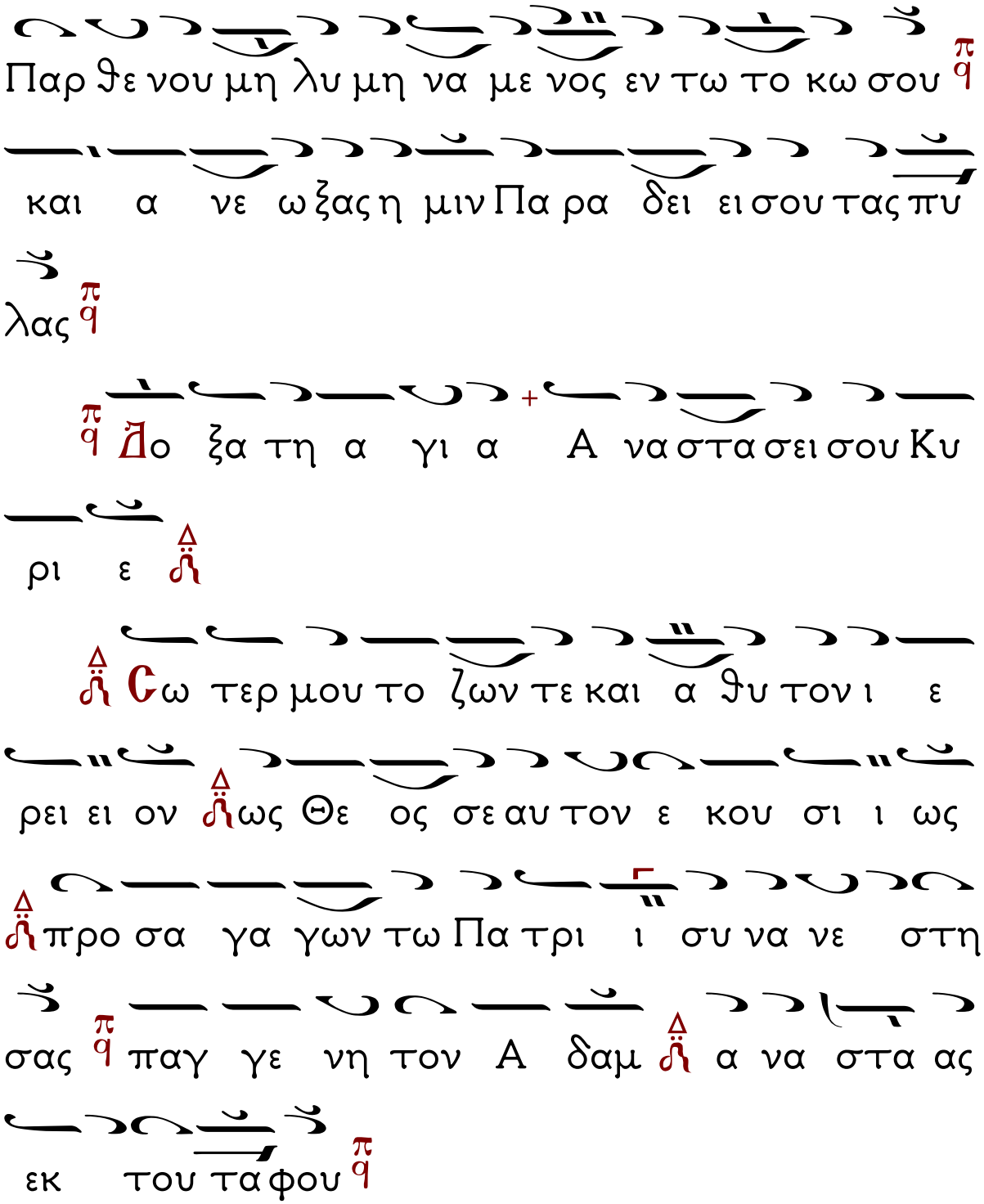
Παρ θε νου μη λυ μη να με νος εν τω το κω σου
και α νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει σου τας πυ
λας
Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε
Σω τερ μου το ζων τε και α θυ τον ι ε
ρει ει ον ως Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως
προ σα γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη
σας παγ γε νη τον Α δαμ α να στα ας
εκ του τα φου

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας
Ὠδὴ στ'. Ἦχος δ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναὸν Θεοῦ εὐπρεπέστατον, ποιήσας τὴν καρδίαν σου εὔφημε, σκληραγωγίᾳ σου, εὐχῇ μωραῖς προσποιήσεσι, καὶ δάκρυσι Σοφία, ὄντως ἡγίασαι.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὴν οὐδέποτε κλίνασαν, σαρκίον ἐπὶ κλίνης καὶ στόμαχον, τὸν σὸν κορέσασαν, τροφαῖς Σοφία τιμῶμέν σε, ὡς γυναικῶν Ὁσίων, φῶς νεαυγέστατον.

Δόξα...

Ὁδὸν θεώσεως ὥδευσας, Σοφία ἐν Κλεισούρᾳ καὶ ἔφθασας, εἰς ὕψος ἄῤῥητον, τῆς ἀρετῆς ὅθεν ἅπαντες, σὲ ἀνυμνολογοῦμεν, λαμπρῶς ἑκάστοτε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Φθορᾶς Σοὺς δούλους ἐκλύτρωσαι, ἀλήκτου Θεοτόκε πανύμνητε, Κλεισούρας σέμνωμα, θερμαῖς Σοφίας ἐντεύξεσι, σοφῶς τῆς ἀσκησάσης, ἐν Σοῖς σκηνώμασι.

Καταβασία.

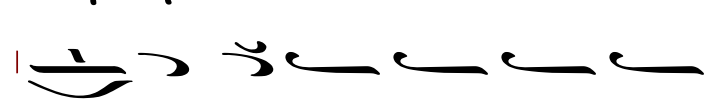

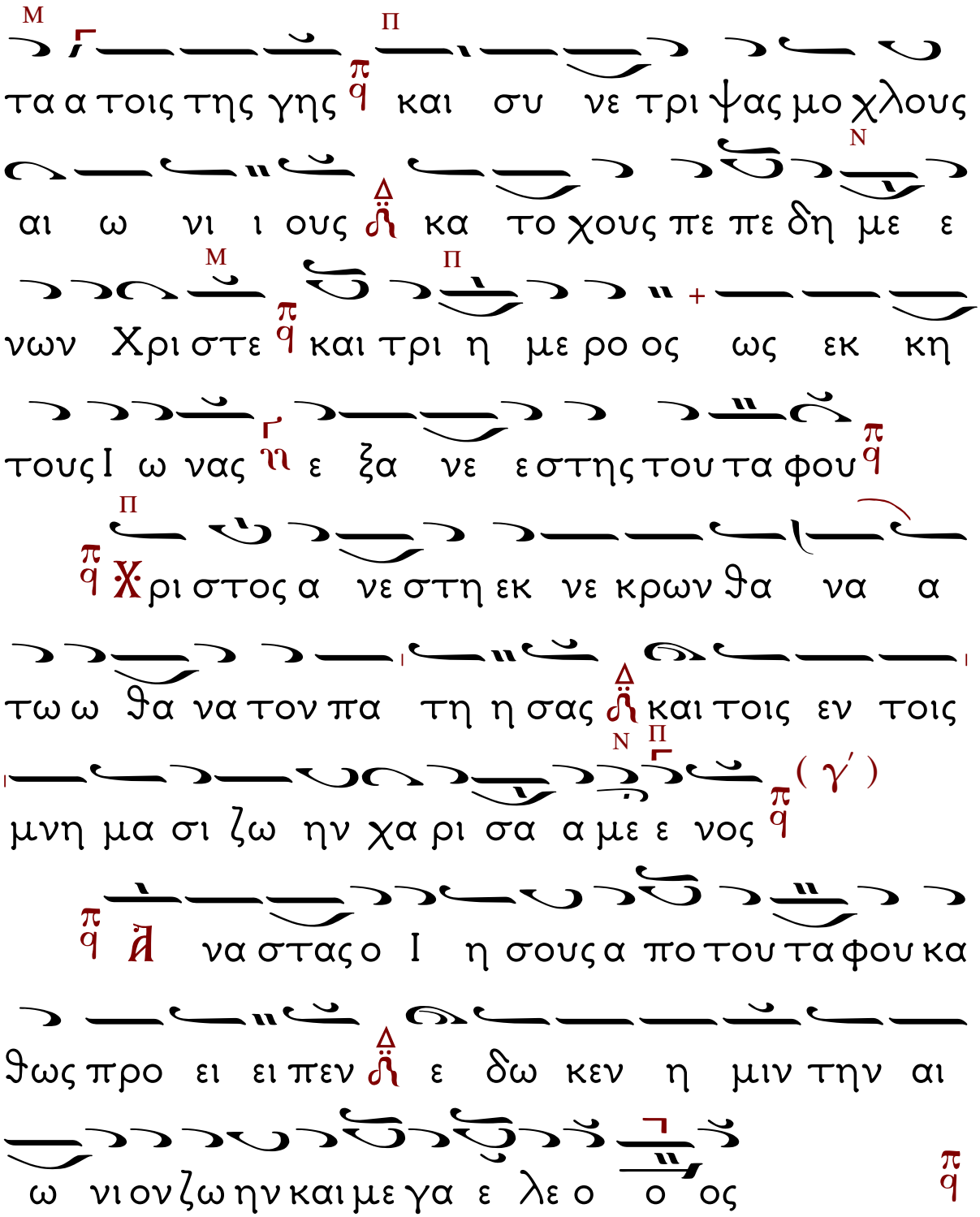
τα α τοις της γης και συ νε τρι ψας μο χλους
αι ω νι ι ους κα το χους πε πε δη με ε
νων Χρι στε και τρι η με ρο ος ως εκ κη
τους Ι ω νας ε ξα νε ε στης του τα φου
Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να α
τω ω θα να τον πα τη η σας και τοις εν τοις
μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ′)
να στας ο Ι η σους α πο του τα φου κα
θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ος

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν, ἐν Κλεισούρᾳ ἐνασκήσασαν, καὶ ὑπομείνασαν, τὸ ψῦχος ὥσπερ ἄσαρκος, παρ' ἑστίαν καθημένην Μονῆς αὐλείῳ, βιοτῆς αὐτῆς τὰς νύκτας καὶ σχολάζουσαν, προσευχῇ Σοφίαν θείαν εὐφημήσωμεν, πόθω κράζοντες· Χαίροις πάνυ Ἀσκήτρια.

Οἶκος.

Ἄγγελοι καθορῶντες, σῇ ἀμέμπτῳ ἀσκήσει, ἐξέστησαν Σοφία θεόφρον, καὶ πιστῶν Μακεδόνων χοροί, σὺν Ποντίων δήμοις Μῆτερ θαυμάζοντες, ταπείνωσιν καὶ νῆψίν σου, ἐκραύγασαν ἐν κατανύξει·

Χαῖρε, διδάσκαλος μετανοίας·
χαῖρε, ὁ πρόβολος ἐγκρατείας.

Χαῖρε, τῆς Μονῆς Κλεισούρας ἡ ἔνοικος·
χαῖρε, παμφαὴς λαμπηδών, θείας χάριτος.

Χαῖρε, φάρος τῆς ἁπλότητος, καὶ ἀμέμπτου ἀγωγῆς·
χαῖρε, λύχνος ταπεινώσεως, καὶ εὐχῆς καρδιακῆς.

Χαῖρε, Θεοῦ σοφίας χρυσοστόλιστον σκεῦον·

χαῖρε, τῆς συμπαθείας τῆς Αὐτοῦ θεῖος τύπος.

Χαῖρε, κρηπὶς σαρκὸς κατατήξεως·

χαῖρε, πυξὶς Χριστοῦ ἀγαπήσεως.

Χαῖρε, ἐν γῇ ἡ οὐκ ἔχουσα κλίνην·

χαῖρε, πηγή, ἡ ἐκχέουσα χάριν.

Χαῖρε, πάνυ Ἀσκήτρια.

Συναξάριον.

Τῇ ΣΤ΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας καὶ θεοφόρου Μητρὸς ἡμῶν Σοφίας, τῆς ἐν τῇ Μονῇ τῆς Παναγίας τῆς Κλεισούρας θεοφιλῶς ἄρτι ἀσκησάσης.

Χάριτι σοφισθεῖσα, Σοφία θείᾳ,

Σοφῶς ἤσκησας ἄρτι, ἐν τῇ Κλεισούρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου καὶ πολυάθλου Προφήτου Ἰώβ.

Στίχοι.

Εἰ καὶ θανών, ἄληστος ἀνδρείας πέτρα,

Καὶ πῶς Ἰὼβ κρύψει σε τῇ λήθης πέτρᾳ;

Ἔκτῃ Ἰὼβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σεραφείμ, ἐν τῷ ὄρει τοῦ Δομποῦ ἀσκήσαντος.

Στίχοι.

Λιπὼν Σεραφεὶμ τὸν κάτω καὶ τοῖς ἄνω,
Φλογοφόροις σύνεστι Σεραφεὶμ χῶρον.

Ἤλατ' ἄημα ἔνθεν Σεραφεὶμ οὐρανίων ἐς πόλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ὅσιοι Μάμας, Παχώμιος καὶ Ἰαρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Δημητρίων τοξευόμενος τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δάναξ, Μέσιρος καὶ Θερινὸς ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Δονᾶτος τοξευόμενος τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Βάρβαρος ξίφει τελειοῦται.

Τελεῖται δὲ τῶν εἰρημένων ἁγίων ἡ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. (γ΄)

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. (γ΄)

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.
Ὠδὴ ζ'.
Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμὸς.
Ἦχος Πα

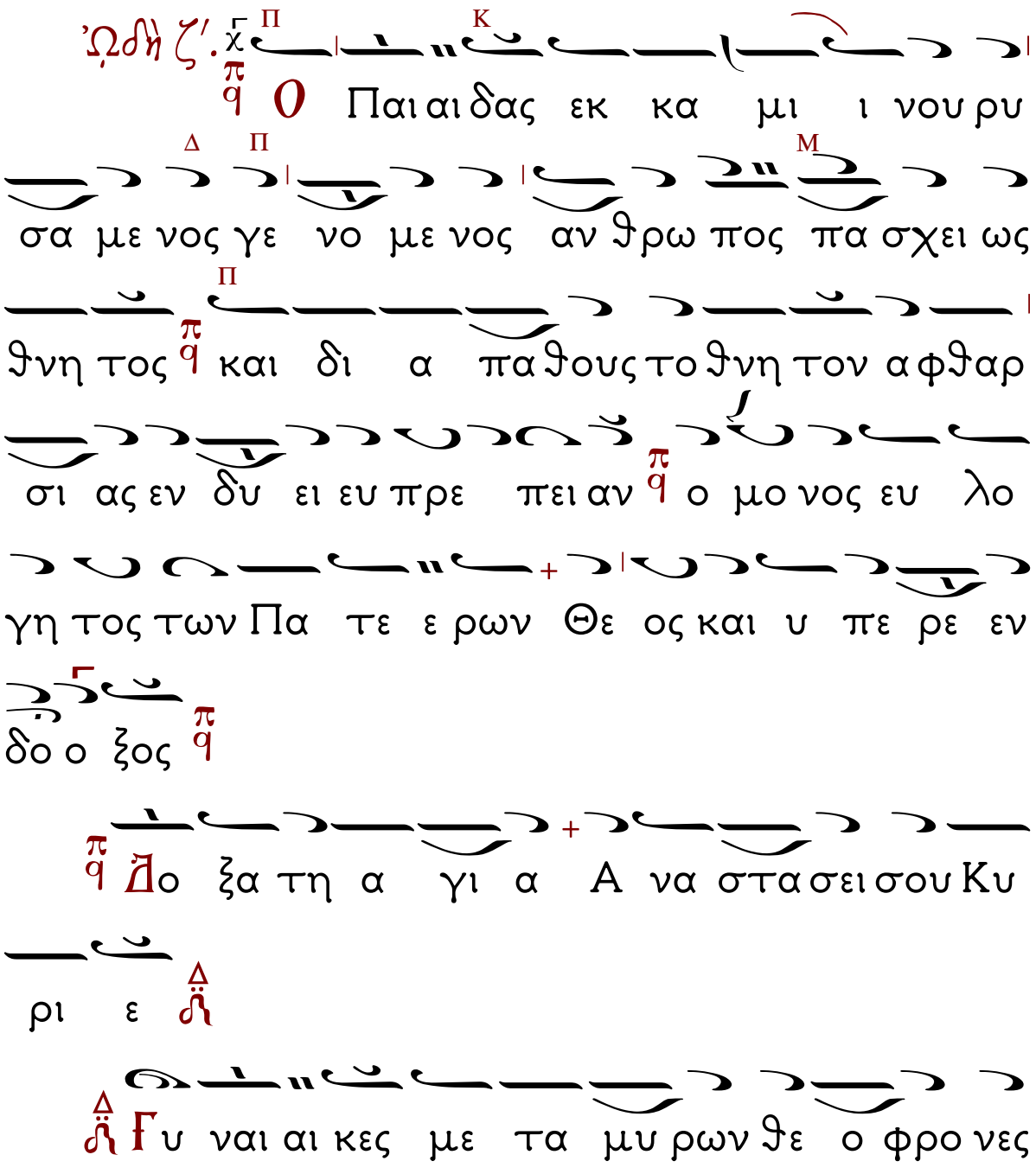

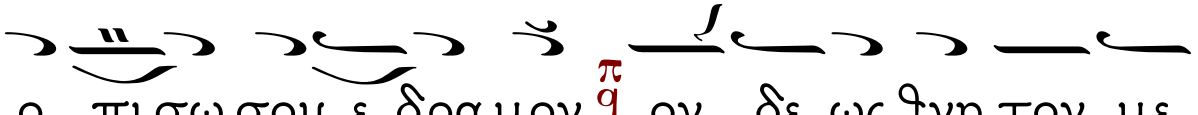
ο πι σω σου ε δρα μον π ον δε ως θνη τον με

τα δα κρυ ων ε ζη η τουν Δ προ σε κυ νη σαν

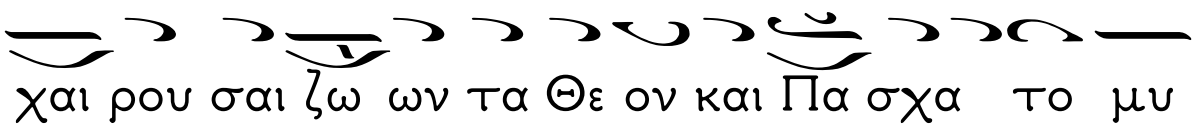
χαι ρου σαι ζω ων τα Θε ον και Πα σχα το μυ

στι κον π σοις Χρι στε ε Μα θη ταις ευ ηγ γε λι

ι σα αν το π

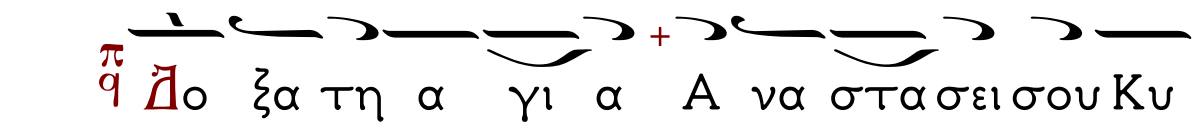
π Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ

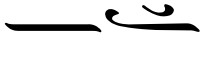
ρι ε Δ

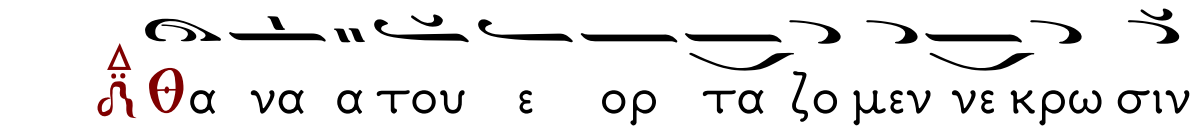
Δ Θα να α του ε ορ τα ζο μεν νε κρω σιν

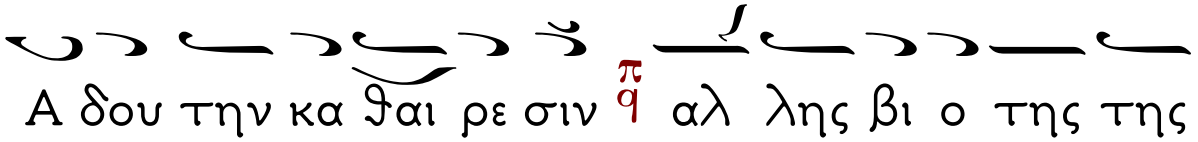
Α δου την κα θαι ρε σιν π αλ λης βι ο της της

αι ω νι ου α παρ χην Δ και σκιρ των τες υ μνου

μεν τον αι τι ον π τον μο νον ευ λο γη τον των Πα

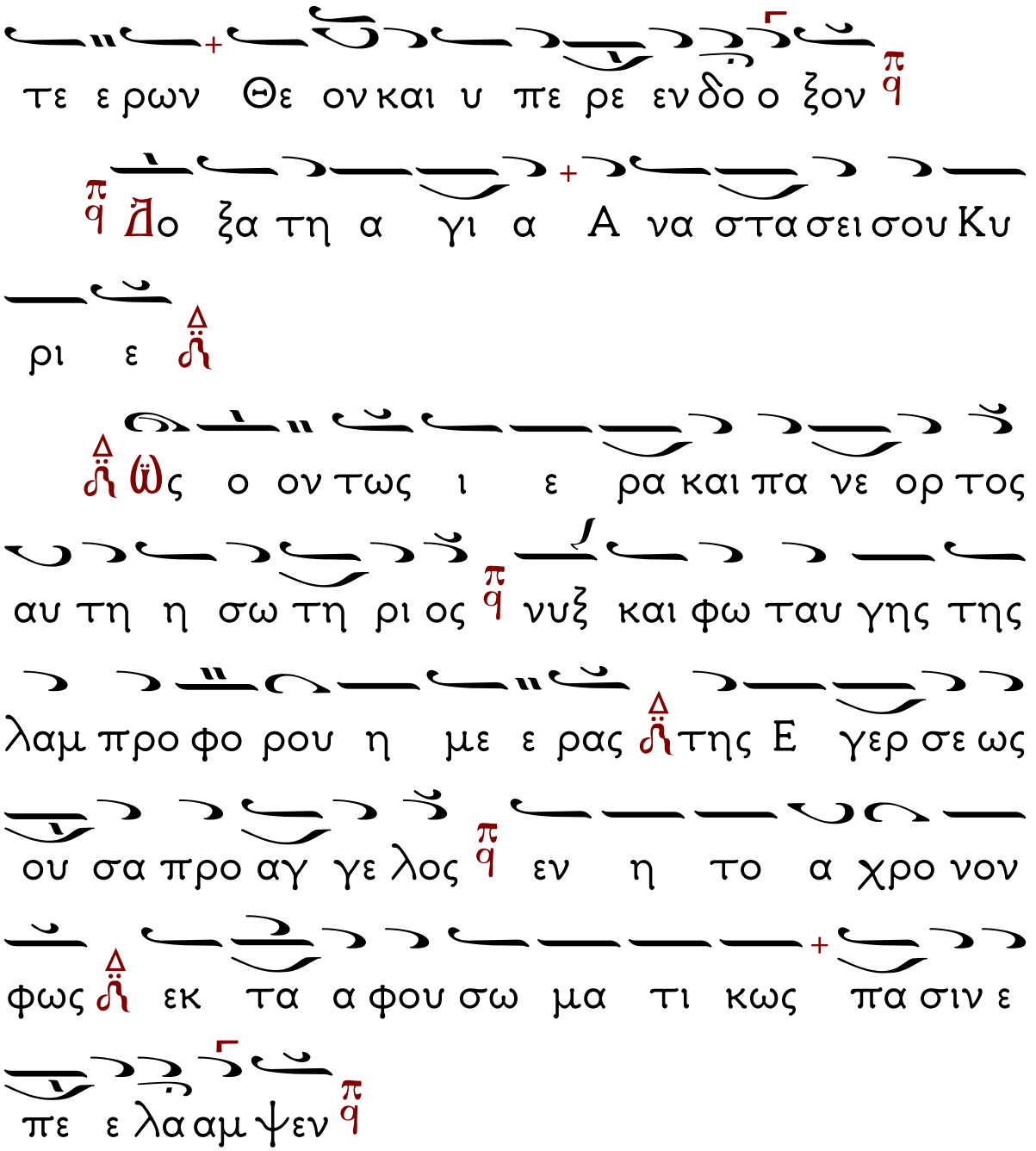
τε ε ρων Θε ον και υ πε ρε εν δο ο ξον
Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε
Ὡς ο ον τως ι ε ρα και πα νε ορ τος
αυ τη η σω τη ρι ος νυξ και φω ταυ γης της
λαμ προ φο ρου η με ε ρας της Ε γερ σε ως
ου σα προ αγ γε λος εν η το α χρο νον
φως εκ τα α φου σω μα τι κως πα σιν ε
πε ε λα αμ ψεν

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας
Ὠδὴ ζ΄.
Ἦχος δ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴον ἥδιστον, Χριστοῦ τῆς ἀγαπήσεως, Σοφία ηὔφρανας, ὁδμαῖς τῆς σῆς ἀγωγῆς, καὶ τρόπων ἀσκήσεως, τῆς θεαρέστου σου, πρὸς τελείωσιν, τῆς ἀρετῆς θεόσοφε, παναῤῥήτῳ εὐωδίᾳ.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγγελόμορφε, Ἀσκήτρια ὑπέβαλε, σὲ εἰς ἐγχείρησιν, ξένως ἡ Μῆτηρ Θεοῦ, ἐπίκουρον ἔχουσα, αὐτῆς Ἀρχάγγελον, καὶ φιλτάτους σου, Ἁγίους τοὺς θαυμάζοντας, σοῦ Σοφία τοὺς καμάτους.

Δόξα...

Νίκης στέφανον, ἐδέξω χρυσοστόλιστον, Σοφία πάγκαλε, ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Χριστοῦ, ἀξίως τοῦ νέμοντος, τὰ γέρα ἅπασι, τοῖς δοξάζουσιν, Αὐτὸν ἐν βίῳ πράξεσι, θείοις καὶ ἀμέμπτῳ βίῳ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀγαθότητος, πυξίον νίκας δώρησαι, ἡμῖν Παντάνασσα, κατ' ἐναντίων ὀρδῶν, Σοφίᾳ ὡς ἔδωκας, τῇ ἀσκητρίᾳ Σου, ἐν τοῖς ἔτεσιν, ἐσχάτοις Μητροπάρθενε, τὸν ἐχθρὸν θριαμβευσάσῃ.

Καταβασία.

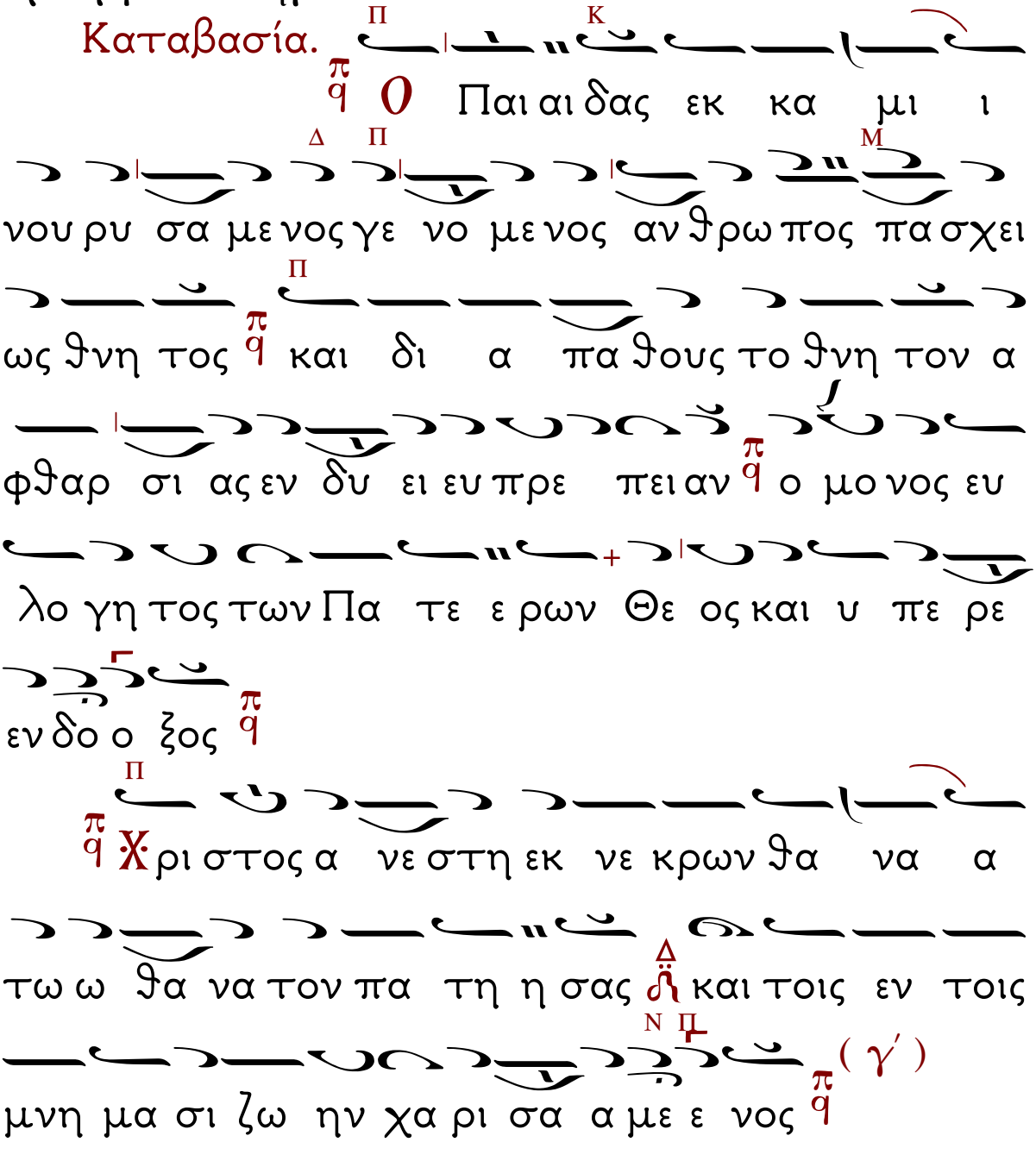

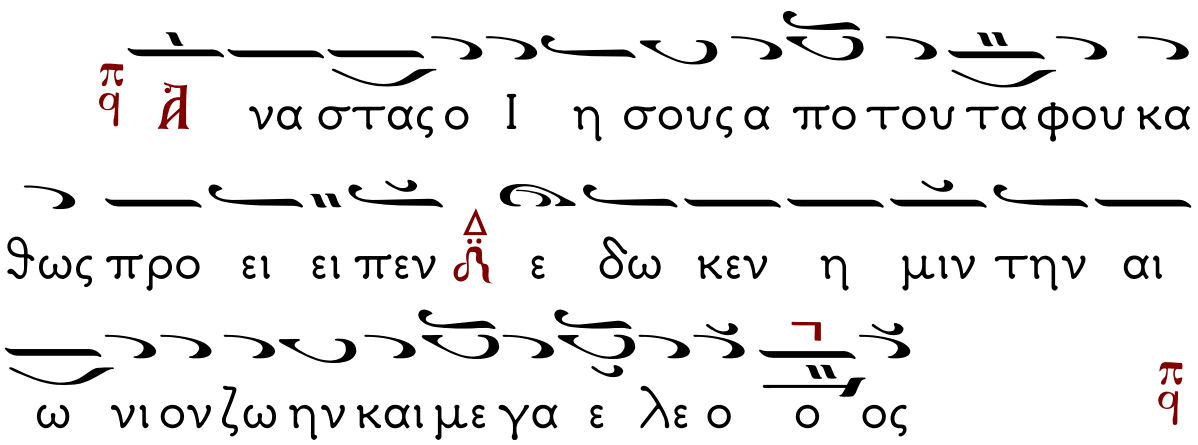

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ

ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα. Ὠδὴ η′.
Ἦχος α′. Ὁ Εἱρμός.
Ἦχος Πα

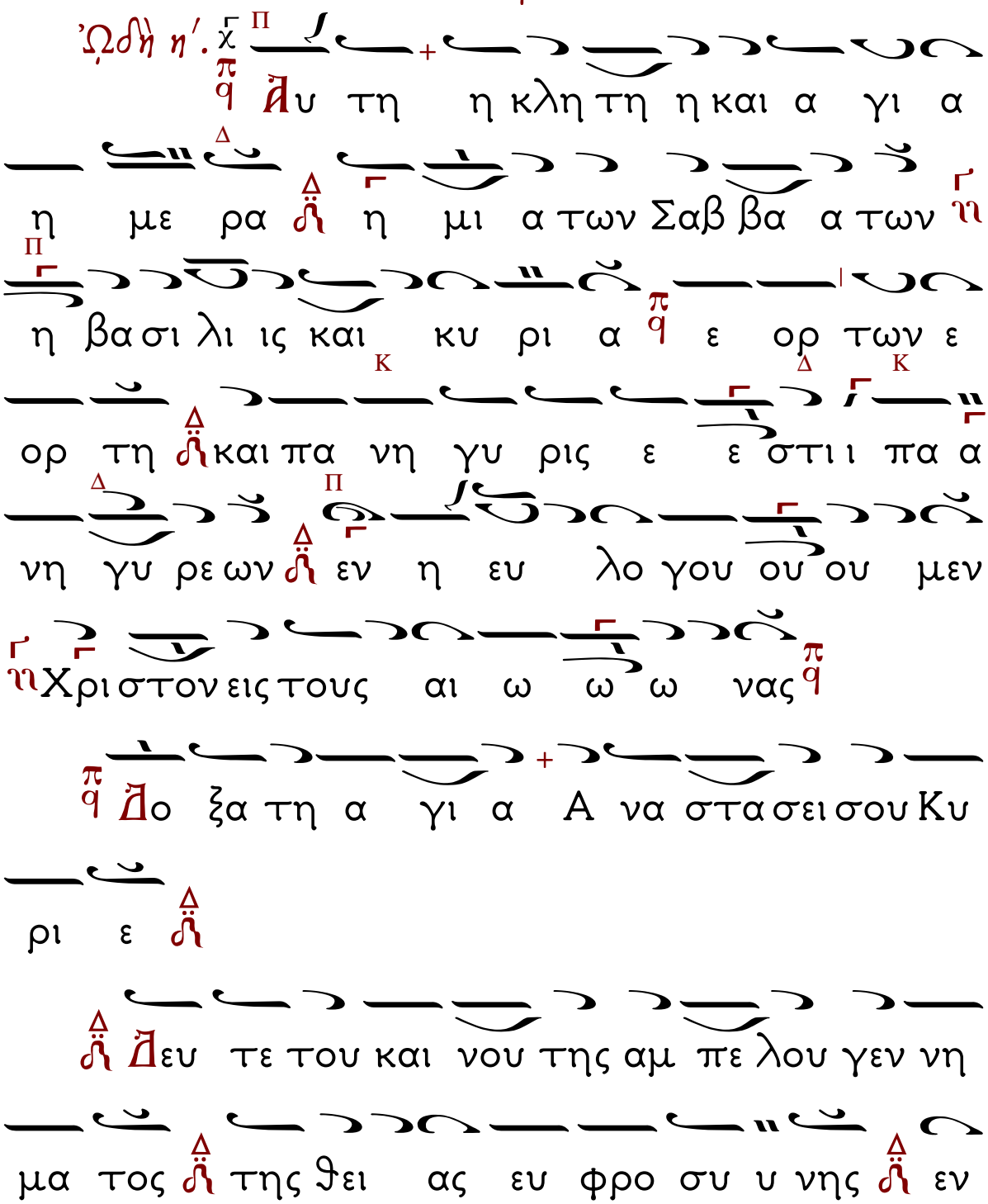

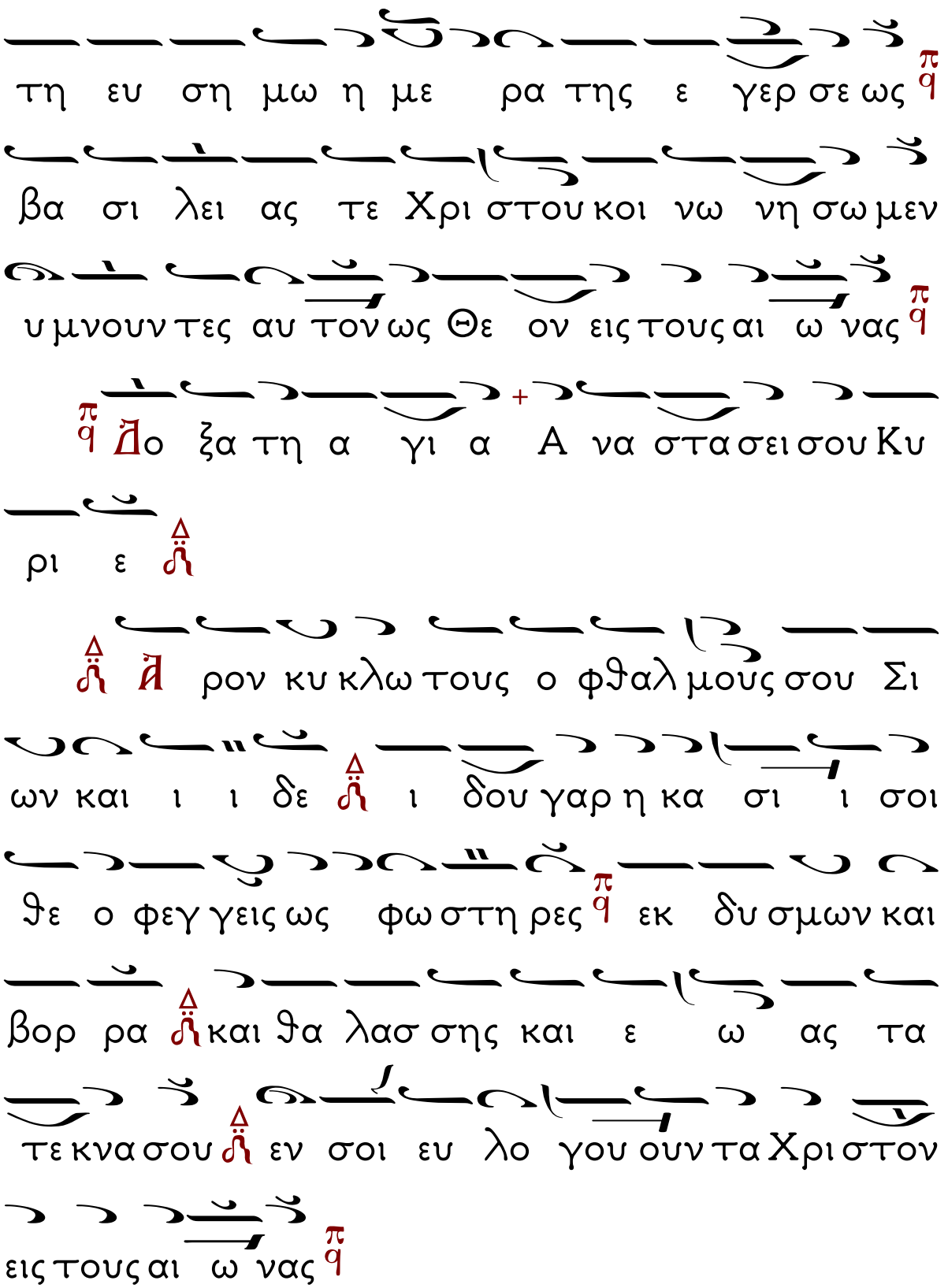
τη ευ ση μω η με ρα της ε γερ σε ως
βα σι λει ας τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν
υ μνουν τες αυ τον ως Θε ον εις τους αι ω νας
Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε
ρον κυ κλω τους ο φθαλ μους σου Σι
ων και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι
θε ο φεγ γεις ως φω στη ρες εκ δυ σμων και
βορ ρα και θα λασ σης και ε ω ας τα
τε κνα σου εν σοι ευ λο γου ουν τα Χρι στον
εις τους αι ω νας

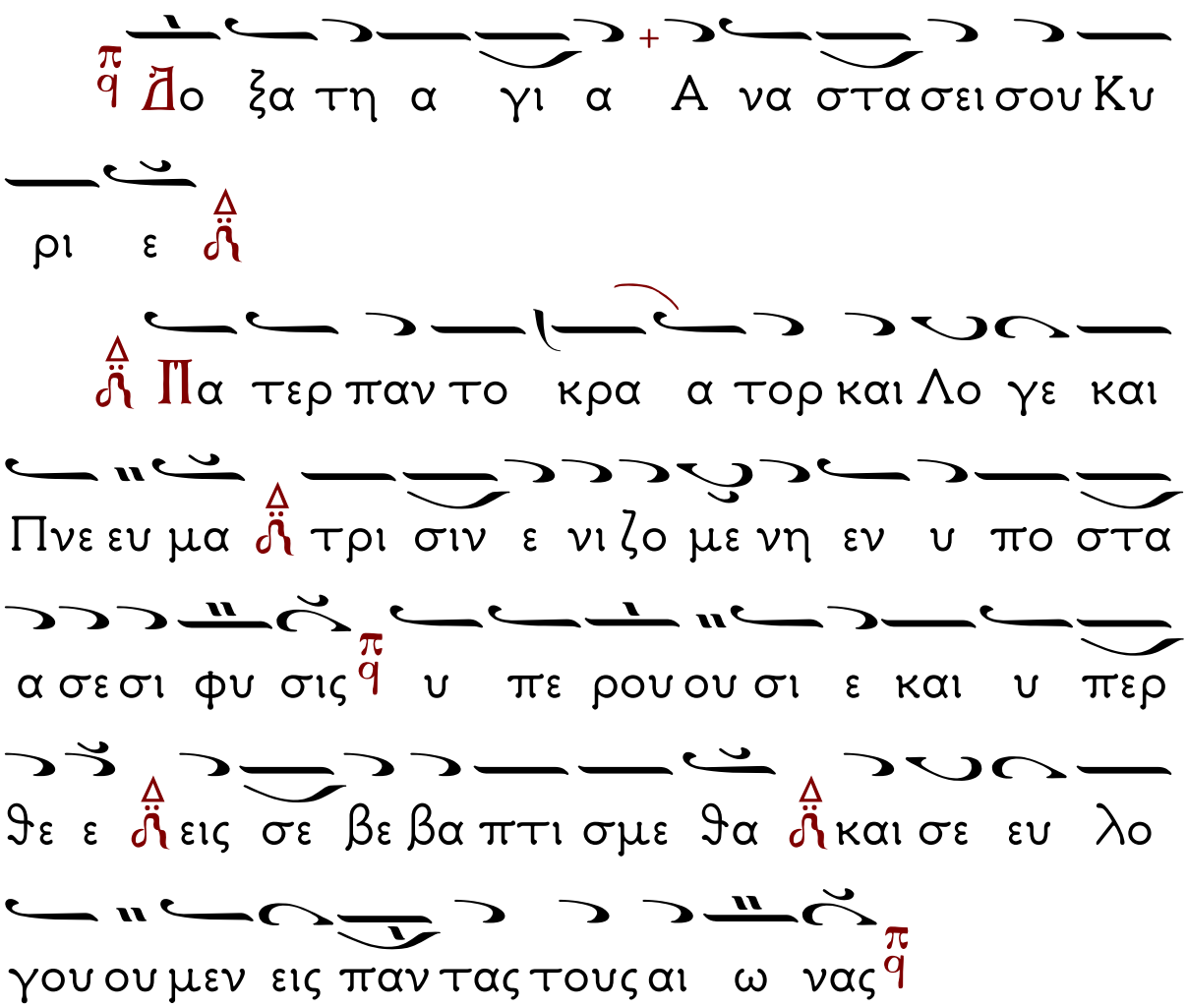
Δο ξα τη α γι α Α να στα σει σου Κυ
ρι ε
Πα τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και
Πνε ευ μα τρι σιν ε νι ζο με νη εν υ πο στα
α σε σι φυ σις υ πε ρου ου σι ε και υ περ
ϑε ε εις σε βε βα πτι σμε ϑα και σε ευ λο
γου ου μεν εις παν τας τους αι ω νας

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας
Ὠδὴ η΄.
Ἦχος δ΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νάρδε εὐωδέστατε Σοφία, ἁπλότητος ταπεινώσεως καὶ νήψεως, πάντας εὐωδίασας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, εἰς τὴν Μονὴν τὴν πάνσεπτον, Κλεισούρας θείαν σου, λαβεῖν εὐχὴν καὶ λόγους ἀκοῦσαι, μετανοίας ἄρτι, σοὺς ψυχοτρόφους Μῆτερ.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἅλρδασσα σεμνύνεται τοῦ Πόντου, σπαργάνοις σου τοῖς σεπτοῖς Σοφία ἔνθεε, καὶ Κλεισούρα πόνοις σου, ἱερᾶς ἀσκήσεως, δι' ἧς εἰς ὕψος ἔφθασας, σοφίας ἄῤῥητον, καὶ νήψεως δυσπρόσιτον Μῆτερ, ὃ ἀδυνατοῦμεν, ἰδεῖν οἱ σὲ τιμῶντες.

Δόξα...

Μέμνησο τῶν πίστει ἐκτελούντων, Σοφία τὴν φωτοφόρον καὶ περίλαμπρον, μνήμην σου καὶ ᾄσμασι, μελωδούντων πόνους σου, οὓς ἔτλης πρὸς ἀπόκτησιν, τῆς τελειότητος, καὶ ἄνοδον τῆς κλίμακος Μῆτερ, ὁδηγούσης πόλου, πρὸς παμφαεῖς σκηνώσεις.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ἔλεος ἀφθόνως δωρουμένη, Σοῖς δούλοις καὶ οἰκτιρμοὺς τοῦ θείου Τόκου Σου, Ἐλεοῦσα πάναγνε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, πειρατηρίων ἅπαντας, Σὲ μεγαλύνοντας, καὶ μέλποντας Σοφίας καμάτους, Σοῦ τῆς ἀσκητρίας, τοὺς νυχθημέρους ὕμνους.

Καταβασία.

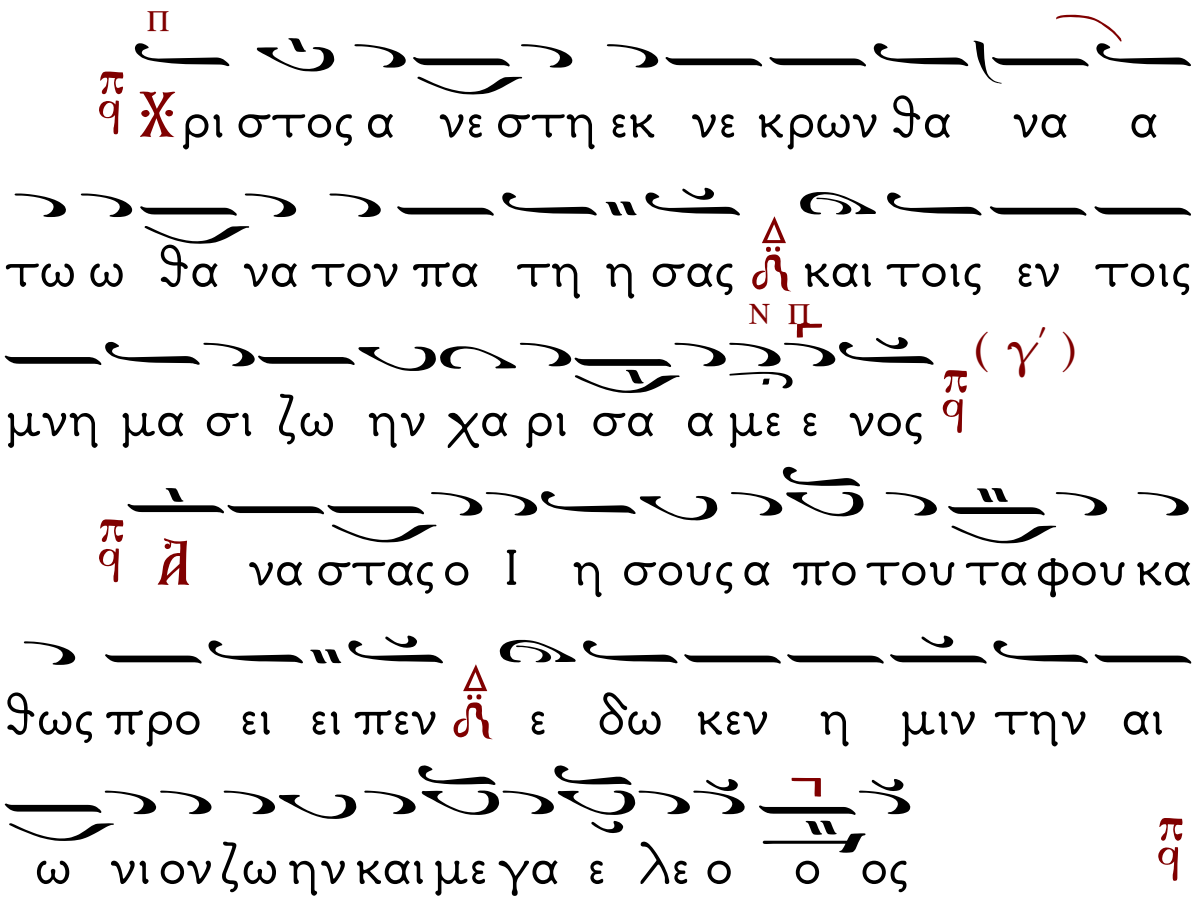

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων

μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός: **Σ**οὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: **Ὅ**τι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: **Ἀ**μήν.

Ἱερεὺς: **Τ**ὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Εἶτα ψάλλομεν τὴν θ' Ὠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν μεγαλυναρίων.

Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμὸς.

Ἦχος Πα

Ὠδὴ θ'. Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε θε λου σι ι ως πα θον τα και τα φε εν τα α και ε ξα να στα ντα τρι η με ρον εκ τα φου

Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε ρου σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι σε α νε τει λε Χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου Σι ων συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου

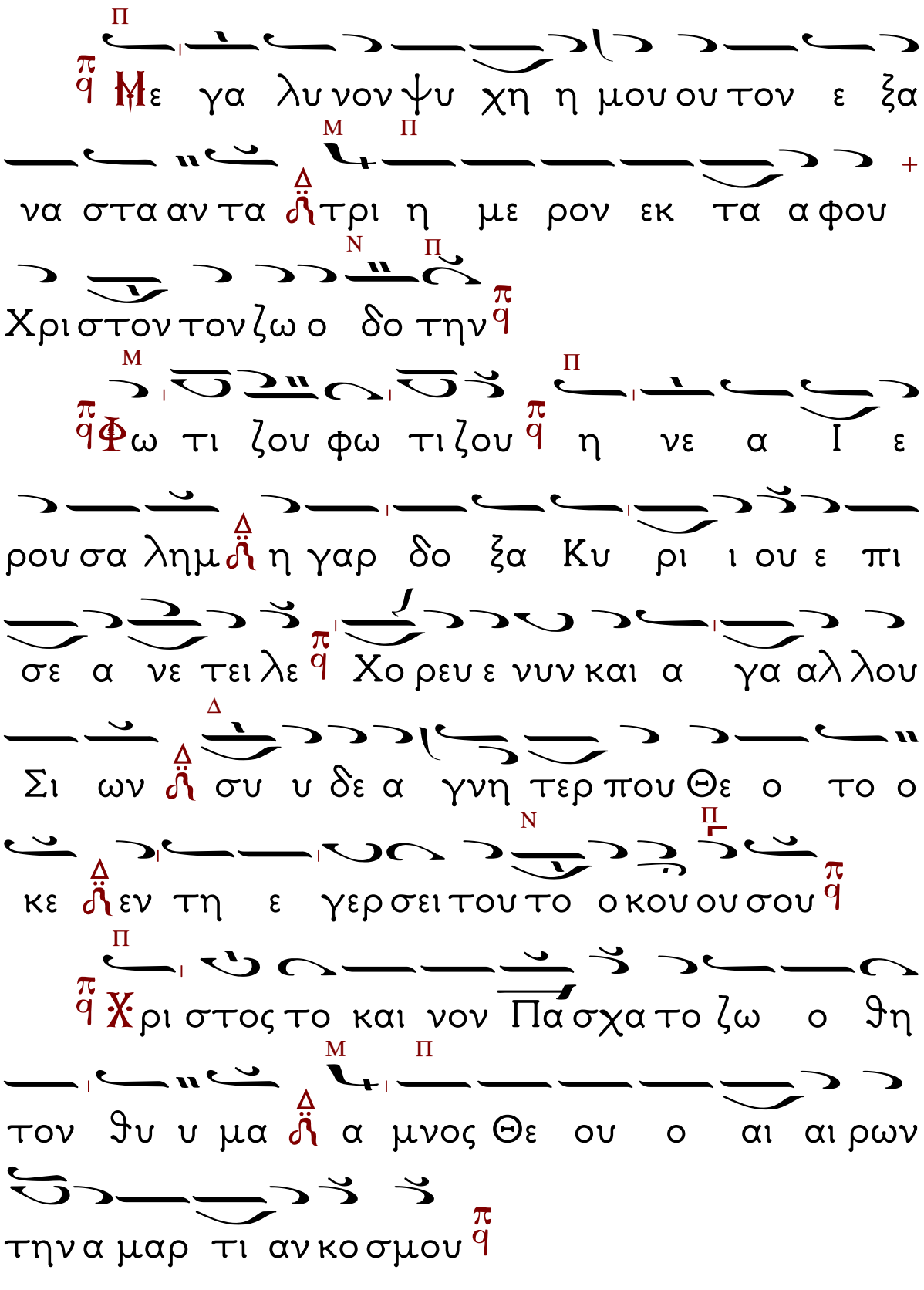
Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου τον ε ξα
να στα αν τα ἡ τρι η με ρον εκ τα α φου
Χρι στον τον ζω ο δο την
Φω τι ζου φω τι ζου η νε α Ι ε
ρου σα λημ ἡ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ε πι
σε α νε τει λε Χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
Σι ων ἡ συ υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο
κε ἡ εν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου
Χρι στος το και νον Πα σχα το ζω ο θη
τον θυ υ μα ἡ α μνος Θε ου ο αι αι ρων
την α μαρ τι αν κο σμου

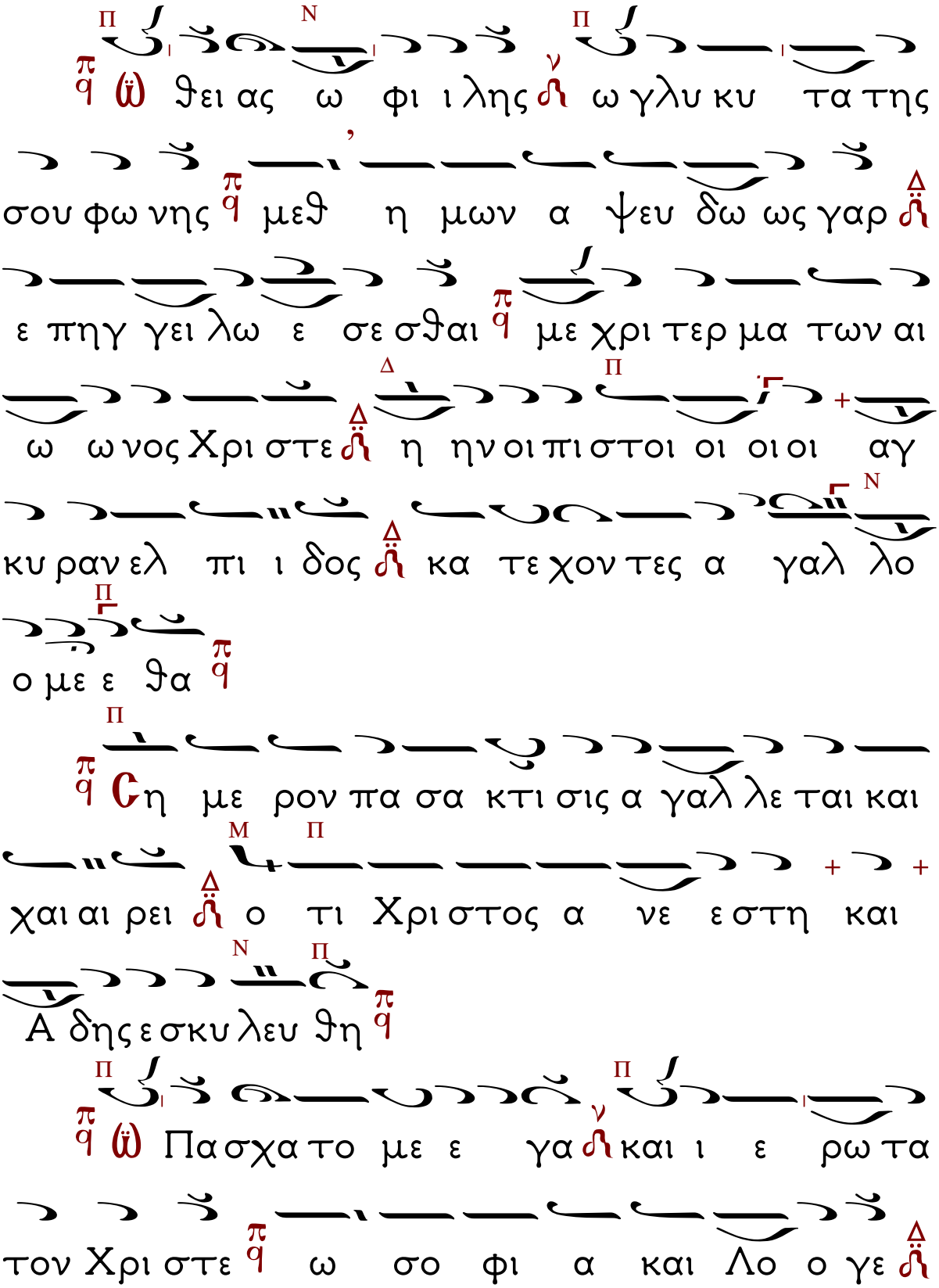
Ѿ θει ας ω φι ι λης ω γλυ κυ τα της
σου φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γαρ
ε πηγ γει λω ε σε σθαι με χρι τερ μα των αι
ω ω νος Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι οι αγ
κυ ραν ελ πι ι δος κα τε χον τες α γαλ λο
ο με ε θα
Cη με ρον πα σα κτι σις α γαλ λε ται και
χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε ε στη και
Α δης ε σκυ λευ θη
Ѿ Πασχα το με ε γα και ι ε ρω τα
τον Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε

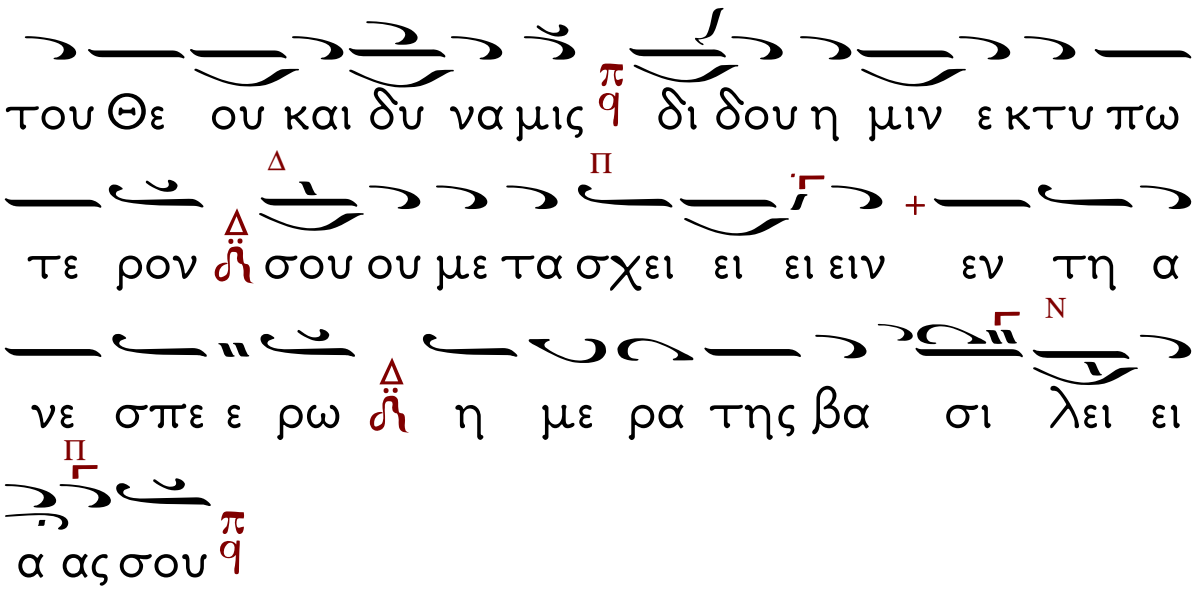
του Θε ου και δυ να μις δι δου η μιν ε κτυ πω
τε ρον σου ου με τα σχει ει ει ειν εν τη α
νε σπε ε ρω η με ρα της βα σι λει ει
α ας σου

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας
Ὠδὴ θ′. Ἦχος δ′. Ἅπας γηγενής.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λάμπουσα φωτί, ἀΰλῳ ἀνέδραμες, εἰς φωτεινότατα, οὐρανῶν σκηνώματα, τῷ Φωτοδότῃ καὶ Πανοικτίρμονι, Σοφία παμμακάριστε, Κλεισούρας κλεΐσμα, ὑπαντῆσαι, τῷ θανάτου ζόφωσιν, καὶ φθορᾶς τὴν ἀχλὺν διαλύσαντι.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πόθον ἱερόν, Σοφία κατέχουσα, ἐπανακάμψεως, εἰς Ἐδὲμ σκηνώματα, διελογίζου, αὐτὴν ἐξόριστον, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ Κύριον, τὸν πολυεύσπλαγχνον, ἀξιῶσαι, ἐκδυσώπεις πάντοτε, ἀπολαῦσαι αὐτῆς τῆς τερπνότητος.

Δόξα...

Ὡς τῶν ἀσθενῶν, ταχίστην ἰάτειραν, ἀνευφημοῦμέν σε, καὶ πρὸς Κτίστην πρέσβειραν, θερμὴν τῶν πίστει, καταφυγόντων σοι, ἀεὶ παρακαλοῦμέν σε, Σοφία ἅπαντας, ἐκ τοῦ ὕψους, δόξης σου ἱκέτευε, τὸν Χριστὸν πέμψαι χάριν σοῖς πρόσφυξι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Χαῖρε ἀγαθή, τοῦ πάντων δεσπόζοντος, περάτων κτίσεως, Μῆτερ παντευλόγητε, ἀναβοῶντες, ἐκδυσωποῦμέν Σε· ἐλέησον Σοὺς πρόσφυγας, τοὺς μεγαλύνοντας, τοὺς καμάτους, τοὺς σεπτοὺς πρὸς θέωσιν, Ἀσκητρίας Σοφίας Μητρόθεε.

Καταβασία.

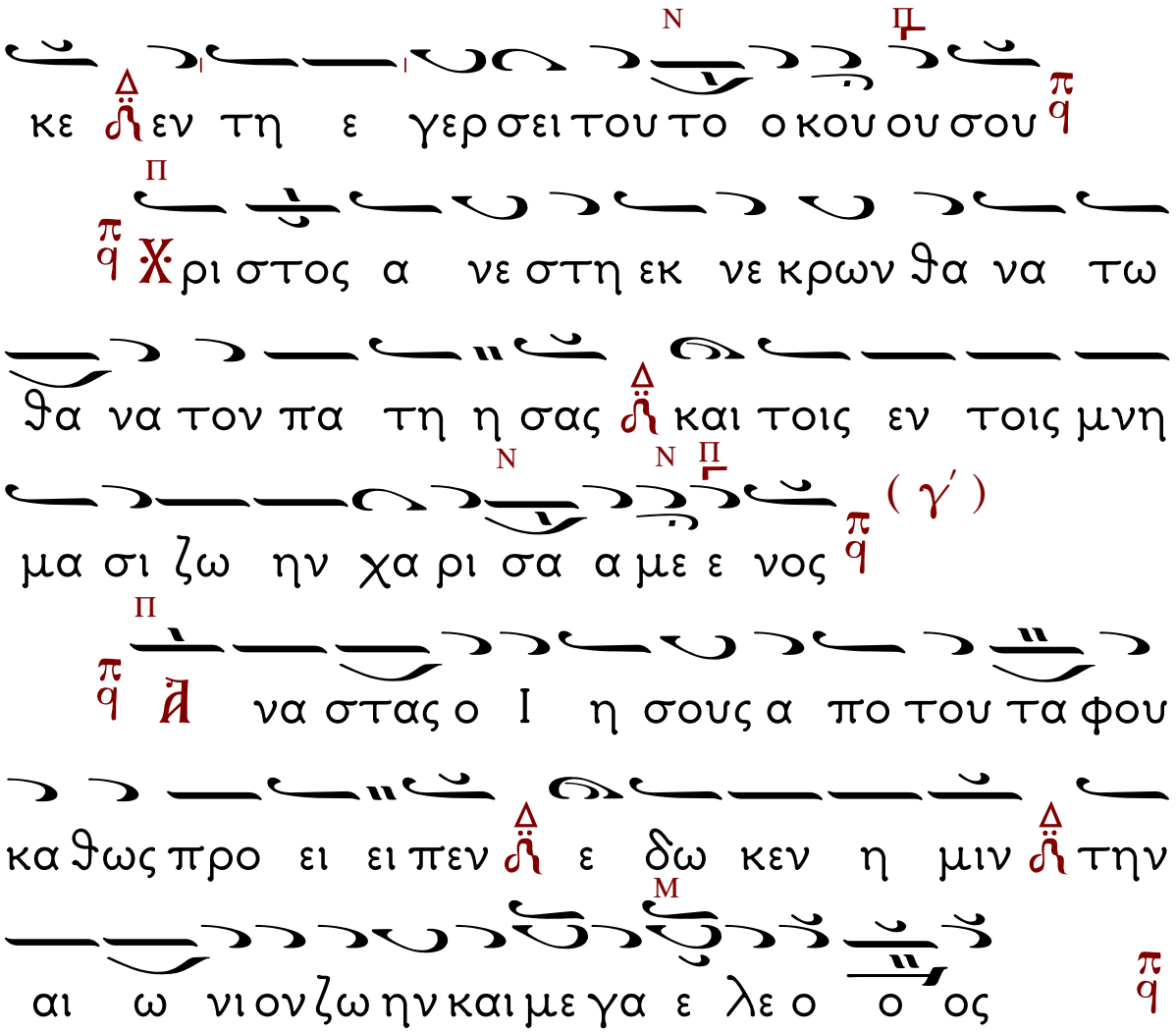
κε ἐν τη ε γερ σει του το ο κου ου σου
Χ̇ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω
θα να τον πα τη η σας ἐ και τοις εν τοις μνη
μα σι ζω ην χα ρι σα α με ε νος (γ′)
Ἀ να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
καθως προ ει ει πεν ἐ ε δω κεν η μιν ἐ την
αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ος

Ἱερεὺς: Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας [Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς], μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος πλ. Δ΄

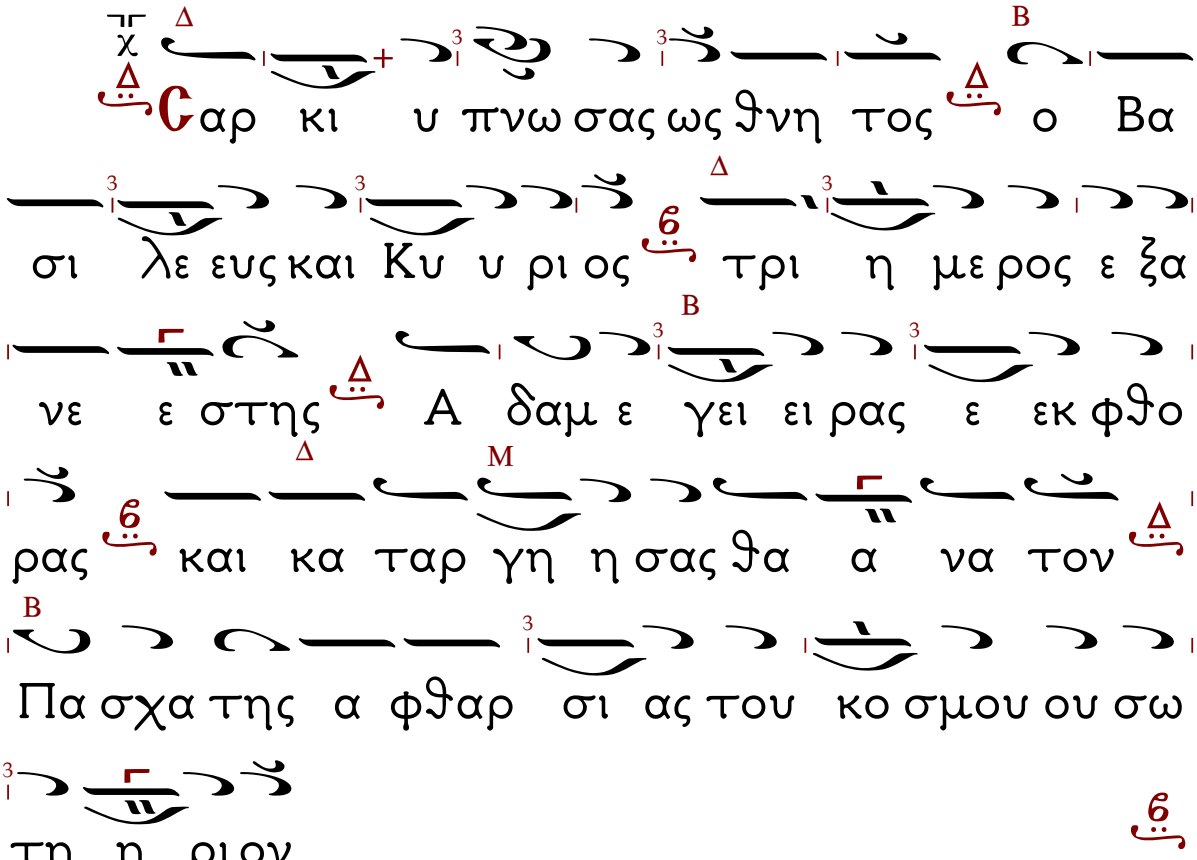

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β΄ Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὑπόμονης ἀρχέτυπον, καὶ θείαν ὑφηγήτριαν, τὴν ἐν Κλεισούρᾳ ἀσκήσει, συντόνῳ καὶ ἀσιγήτῳ, εὐχῇ τῷ Παντοκράτορι, Χριστῷ εὐαρεστήσασαν, Σοφίαν τὴν ἀοίδιμον, θεοσοφίας ὡς βάθρον, ἐγκωμιάσωμεν πάντες.

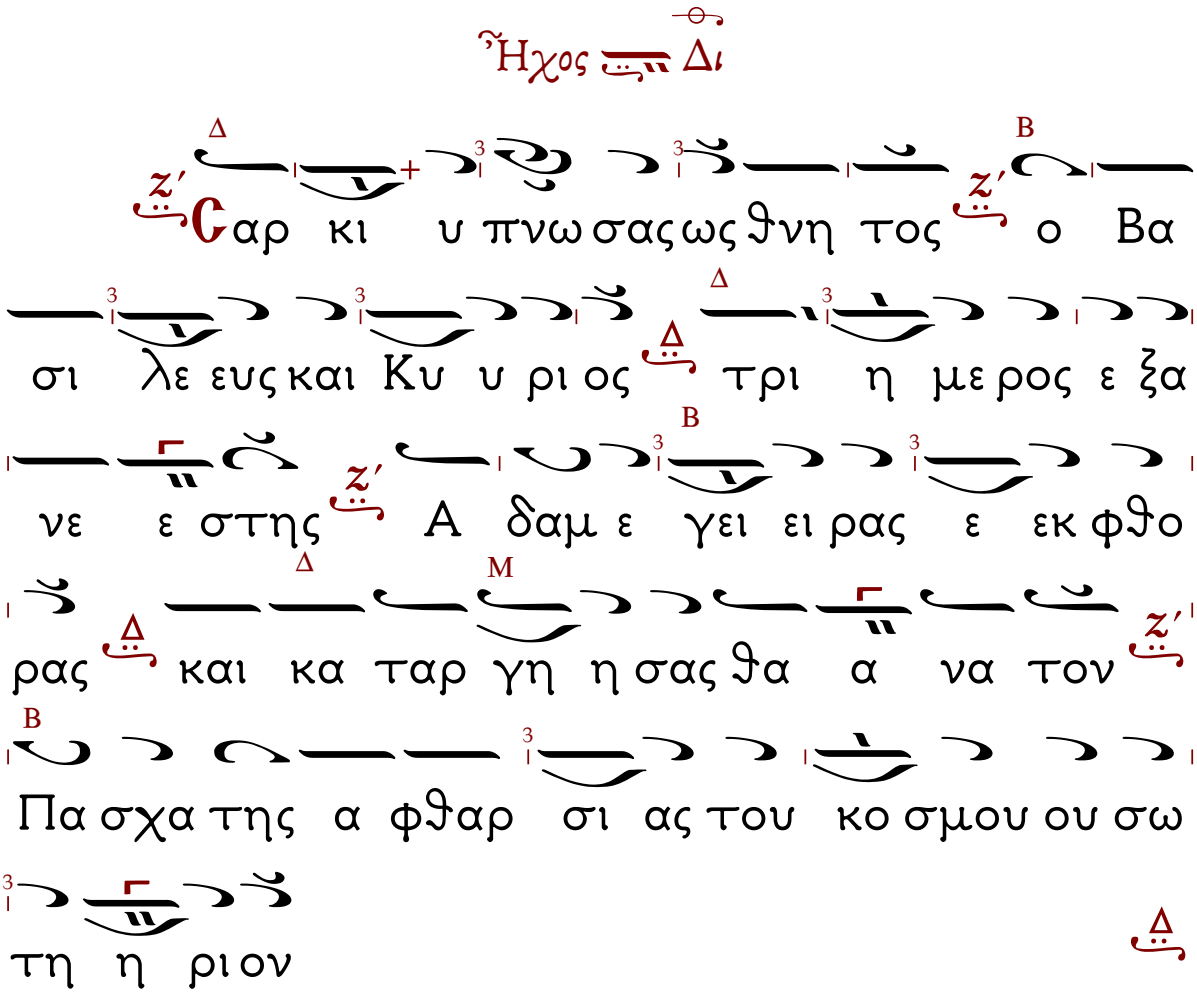
Ἦχος Δι
Σαρ κι υ πνω σας ως θνη τος ο Βα
σι λε ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε στης Α δαμ ε γει ει ρας ε εκ φθο
ρας και κα ταρ γη η σας θα α να τον
Πα σχα της α φθαρ σι ας του κο σμου ου σω
τη η ριον

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος λ π ϙ Πα

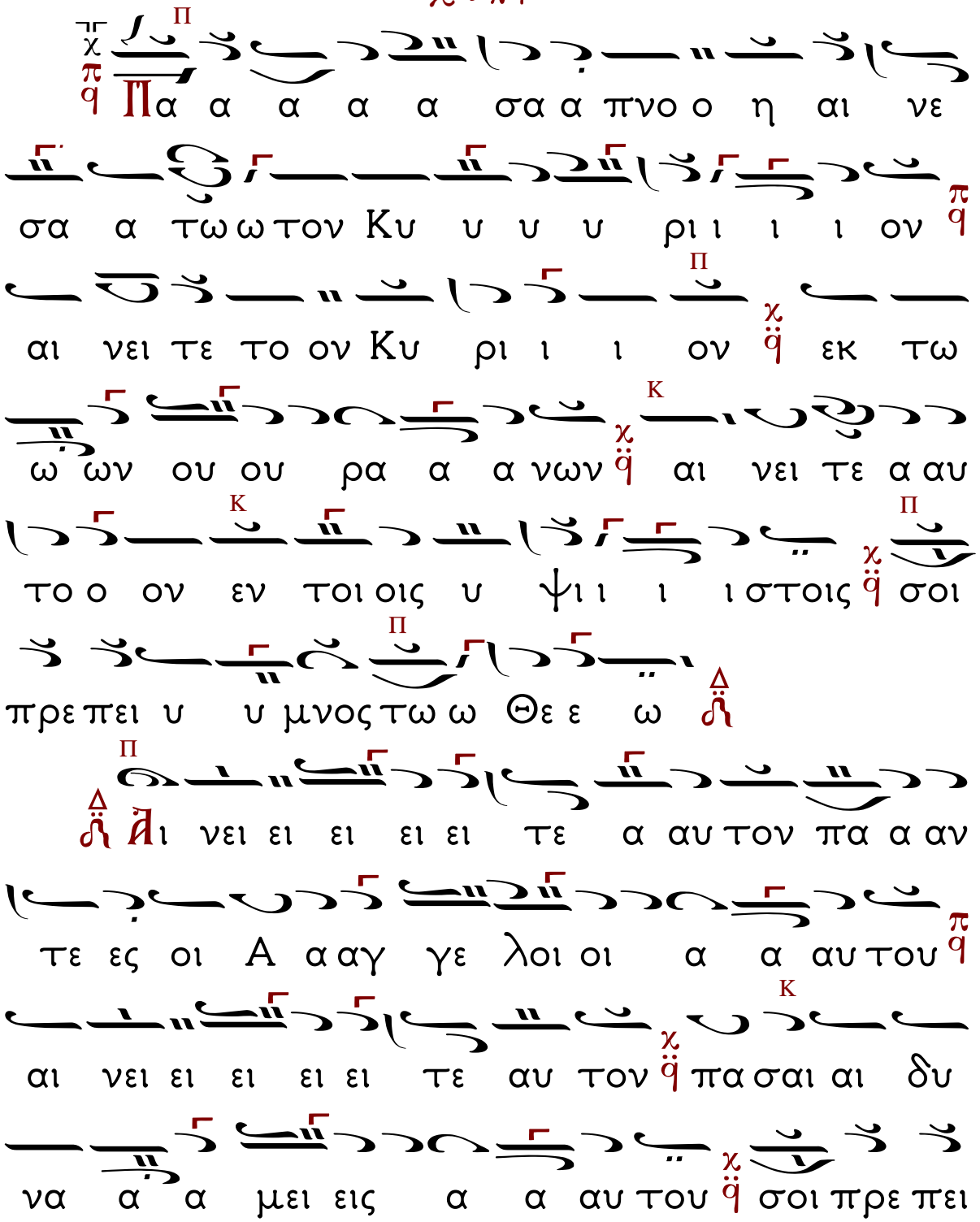

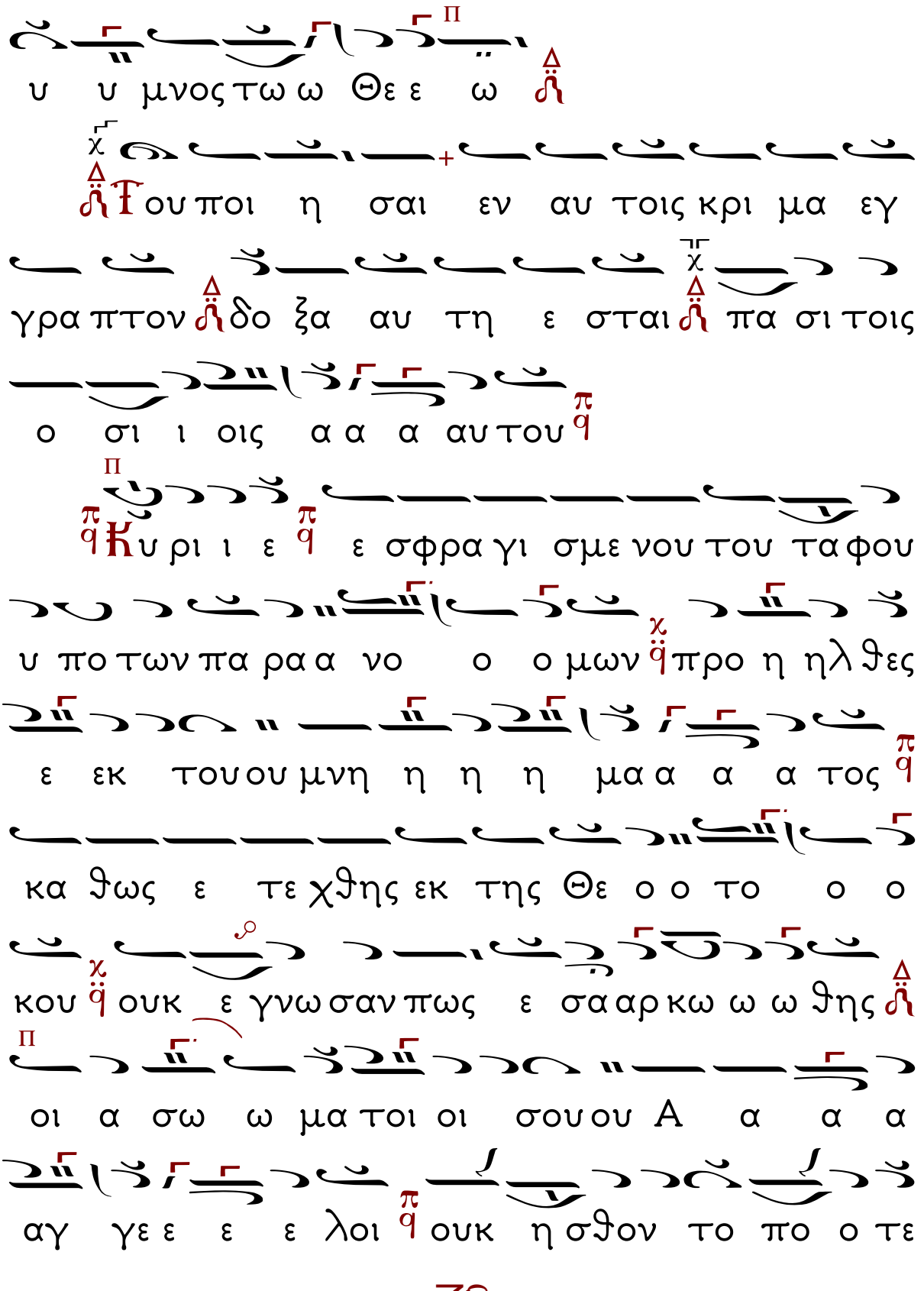
υ υ μνος τω ω Θε ε ω
Του ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ
γρα πτον δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις
ο σι ι οις α α α αυ του
Κυ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου
υ πο των πα ρα α νο ο ο μων προ η ηλ θες
ε εκ του ου μνη η η η μα α α α τος
κα θως ε τε χθης εκ της Θε ο ο το ο ο
κου ουκ ε γνω σαν πως ε σα αρ κω ω ω θης
οι α σω ω μα τοι οι σου ου Α α α α
αγ γε ε ε ε λοι ουκ η σθον το πο ο τε

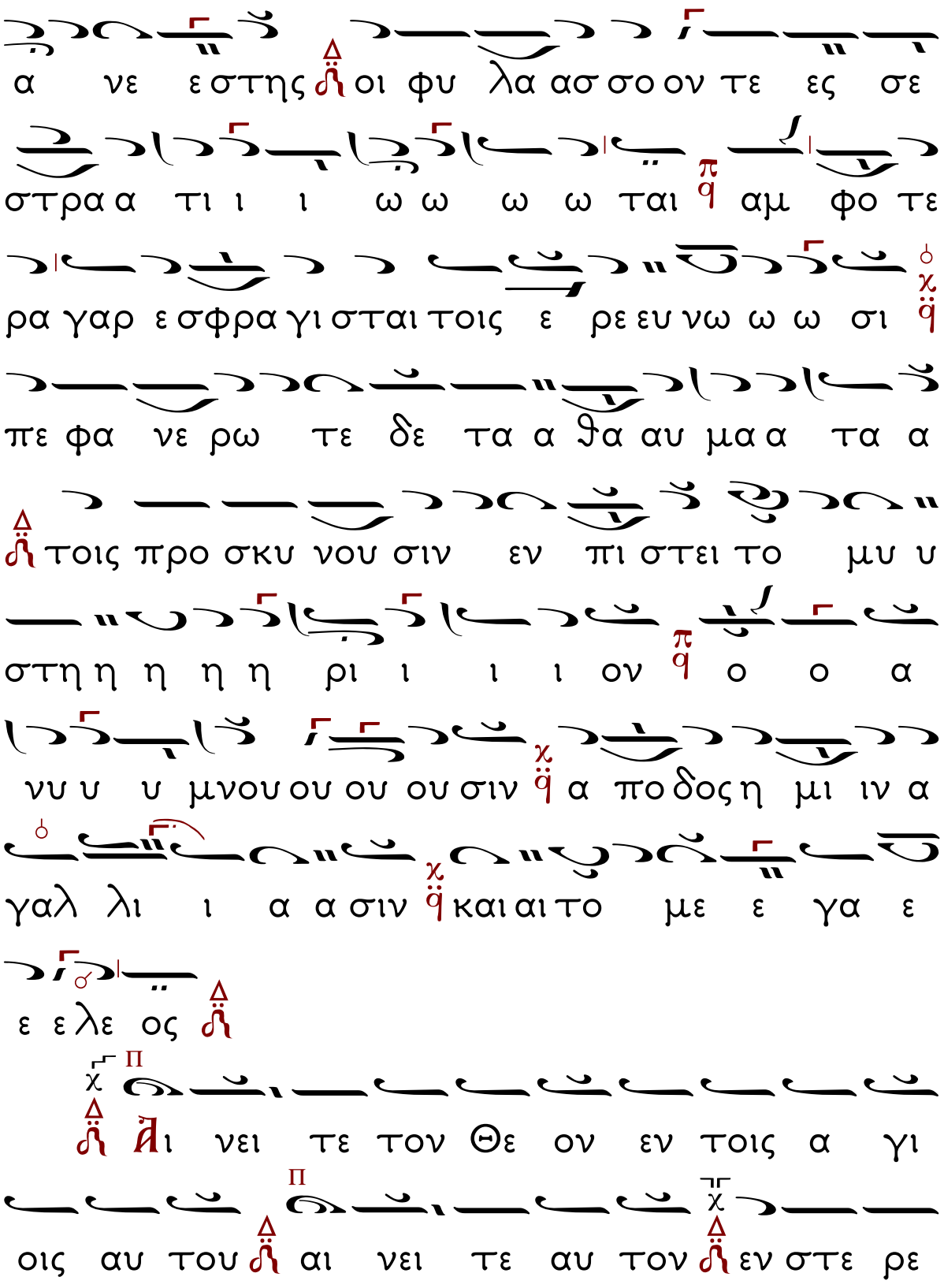
α νε ε στης οι φυ λα ασ σο ον τε ες σε
στρα α τι ι ι ω ω ω ω ται αμ φο τε
ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ρε ευ νω ω ω σι
πε φα νε ρω τε δε τα α θα αυ μα α τα α
τοις προ σκυ νου σιν εν πι στει το μυ υ
στη η η η η ρι ι ι ι ον ο ο α
νυ υ υ μνου ου ου ου σιν α πο δος η μι ιν α
γαλ λι ι α α σιν και αι το με ε γα ε
ε ε λε ος
ι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι
οις αυ του αι νει τε αυ τον εν στε ρε

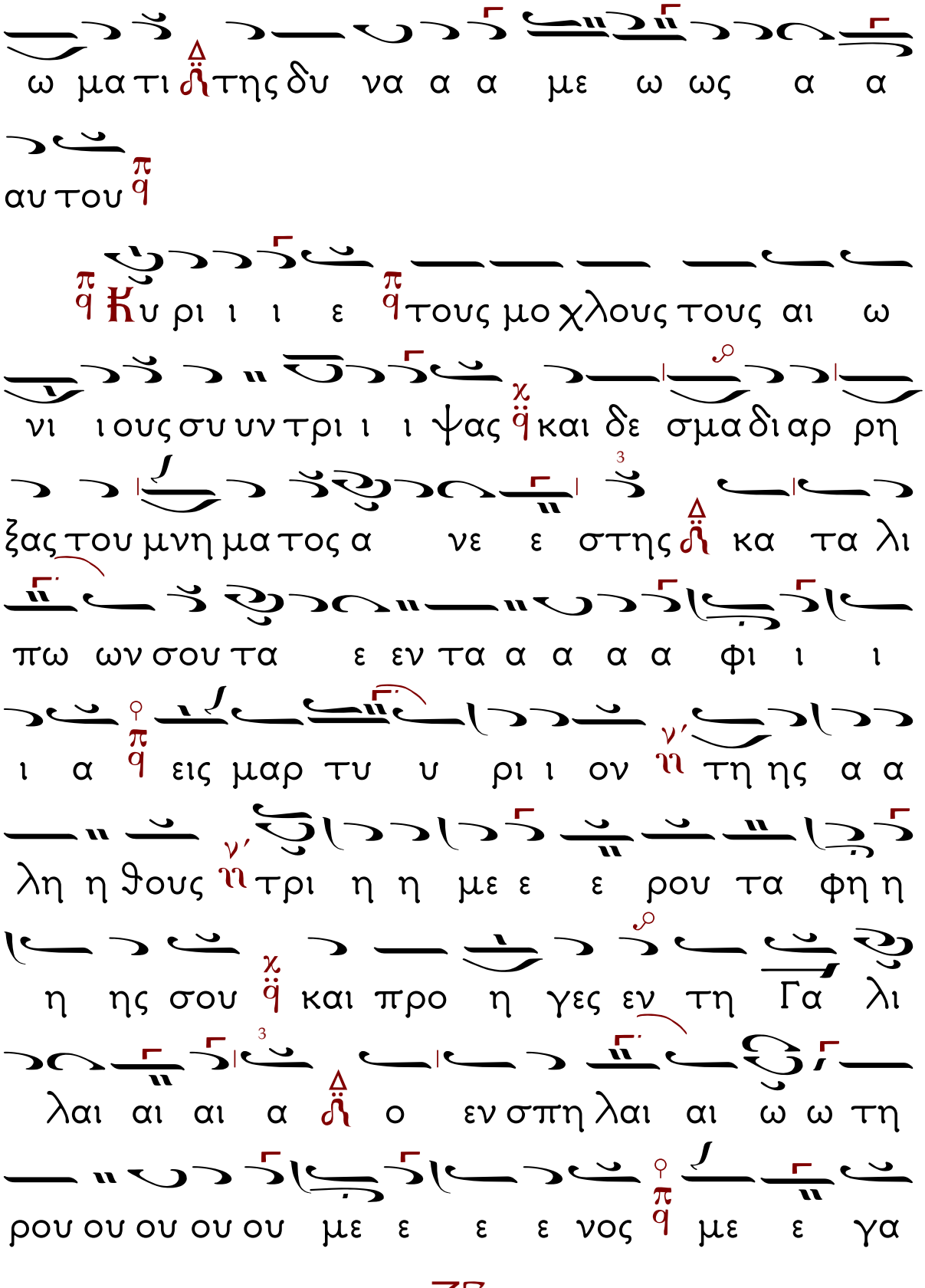
ω μα τι της δυ να α α με ω ως α α
αυ του
Κυ ρι ι ι ε τους μο χλους τους αι ω
νι ιους συ υν τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη
ξας του μνη μα τος α νε ε στης κα τα λι
πω ων σου τα ε εν τα α α α α φι ι ι
ι α εις μαρ τυ υ ρι ι ον τη ης α α
λη η θους τρι η η με ε ε ρου τα φη η
η ης σου και προ η γες εν τη Γα λι
λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη
ρου ου ου ου ου με ε ε ε νος με ε γα

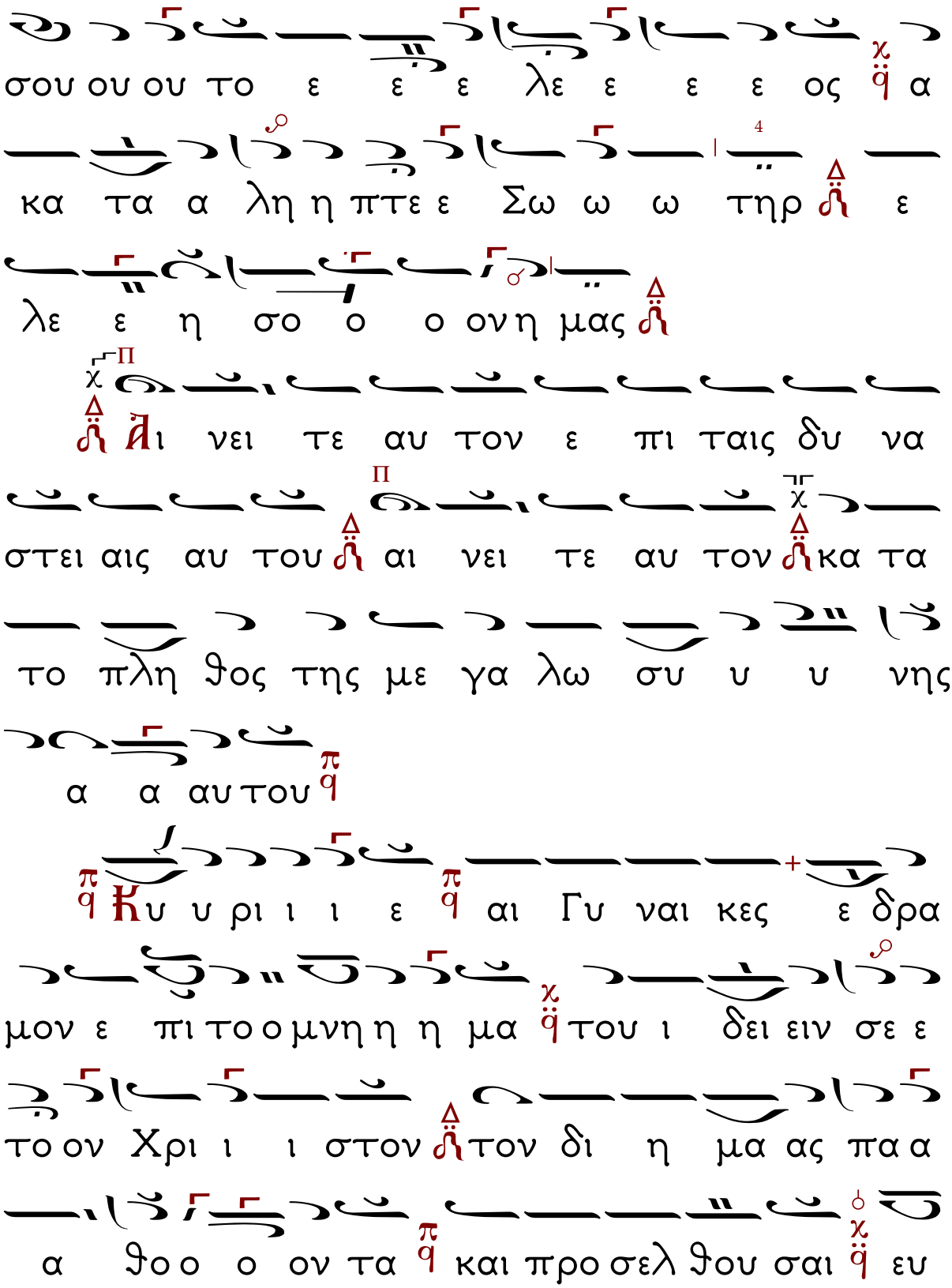
σου ου ου το ε ε ε λε ε ε ε ος α
κα τα α λη η πτε ε Σω ω ω τηρ ε
λε ε η σο ο ο ον η μας
ναι τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του ναι τε αυ τον κα τα
το πλη θος της με γα λω συ υ υ νης
α α αυ του
Κυ υ ρι ι ι ε αι Γυ ναι κες ε δρα
μον ε πι το ο μνη η η μα του ι δει ειν σε ε
το ον Χρι ι ι στον τον δι η μα ας πα α
α θο ο ο ον τα και προ σελ θου σαι ευ

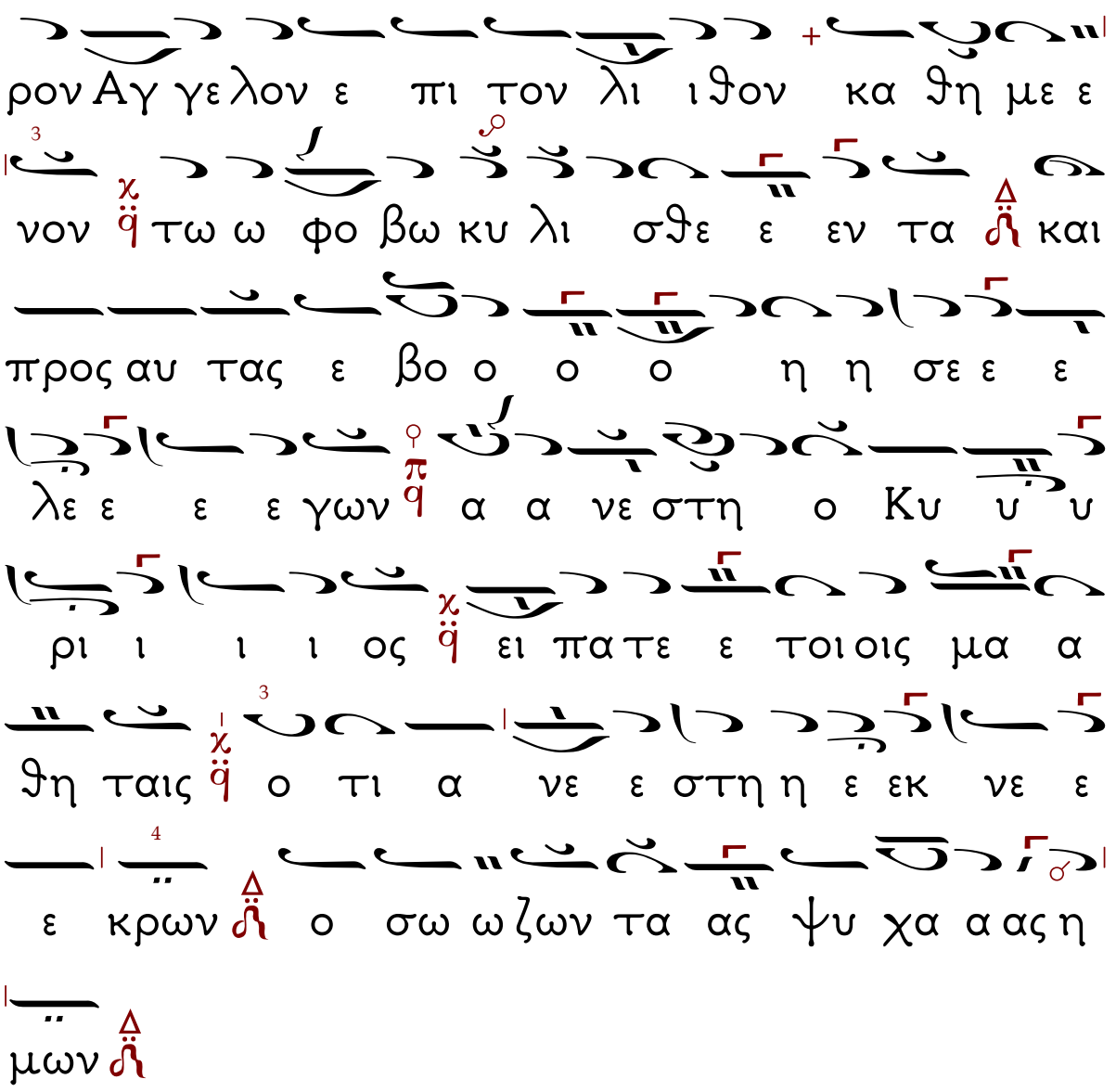
ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ι θον κα θη με ε
νον τω ω φο βω κυ λι σθε ε εν τα και
προς αυ τας ε βο ο ο ο η η σε ε ε
λε ε ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ
ρι ι ι ι ος ει πα τε ε τοι οις μα α
θη ταις ο τι α νε ε στη η ε εκ νε ε
ε κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η
μων

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σπήχ. ε΄.

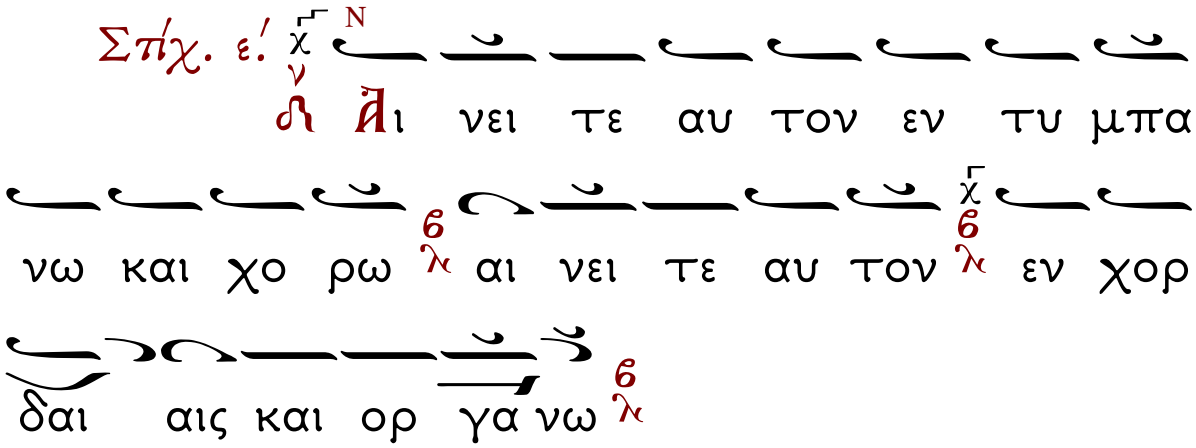

Ἄστρον, ἀγωγῆς νεόφωτον, ἀσκητικῆς παμφαῶς, ἀνατείλαν ἐν ἔτεσι, τοῖς ἐσχάτοις μέλψωμεν, ἐκ τοῦ Πόντου κραυγάζοντες· αὐγαῖς Σοφία, σῆς ταπεινώσεως, σκληραγωγίας, εὐχῆς καὶ νήψεως, ἡ καταυγάσασα, Μακεδόνων σύλλογον καὶ τῶν πιστῶν, πάντα τὰ συστήματα, λαμπρῶς δεδόξασαι.

Σπήχ. ϛ΄.

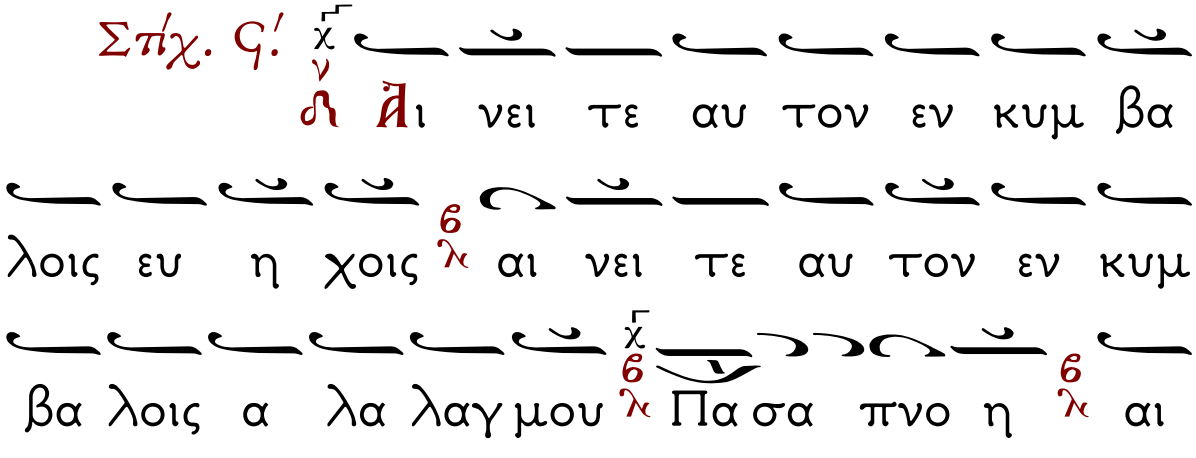

Μάνδρας, τῆς Κλεισούρας σέμνωμα, διῆλθες σὴν βιοτήν, ἐν ὑπαίθρῳ ῥακένδυτος, ἄκρως λιτοδίαιτος, καὶ οὐκ ἔχουσα κράββατον, πρὸς τῆς φθαρτῆς σου, σαρκὸς ἀνάπαυσιν, Σοφία θείων, χαρίτων ἔσοπτρον, ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν λαμπρὰν γεραίροντες, σὰς πρὸς Θεόν, πάντες ἐκδεχόμεθα, πρεσβείαις πάνσεμνε.

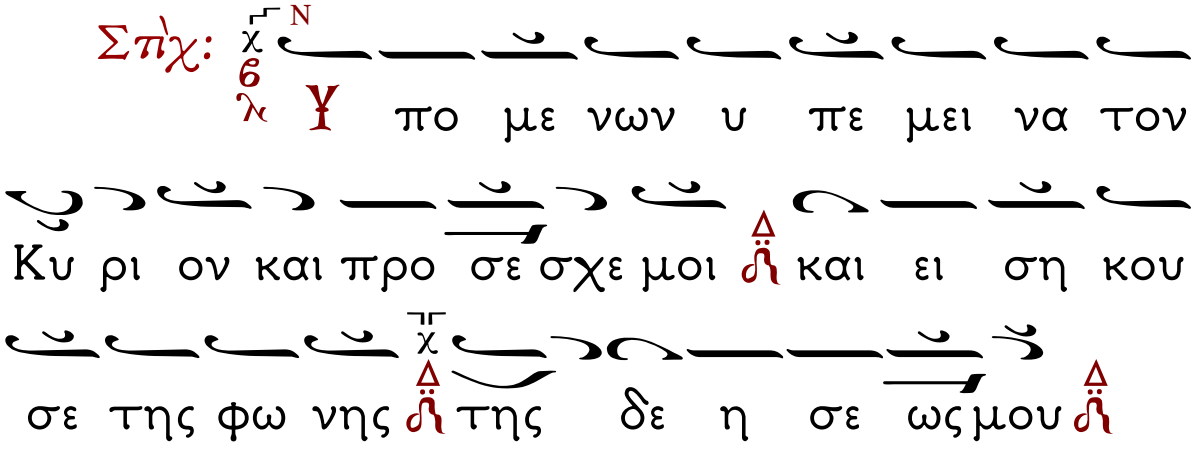

Ὅλῃ, τῆς ψυχῆς ἐφέσει σου, ἐπιποθοῦσα Χριστόν, ἐκ νεότητος χρόνων σου, μετὰ τὴν τοῦ τέκνου σου, καὶ συζύγου σου στέρησιν, Κλεισούρας Μάνδραν, σεπτὴν κατέλαβες, σκληραγωγίᾳ, ἣν καθηγίασας, καὶ θεῖον μέλαθρον, ἀρετῆς ἀνέδειξας θεοτεροῦς, εὐσταλὲς ἀσκήτρια, Σοφία πάνσοφε.

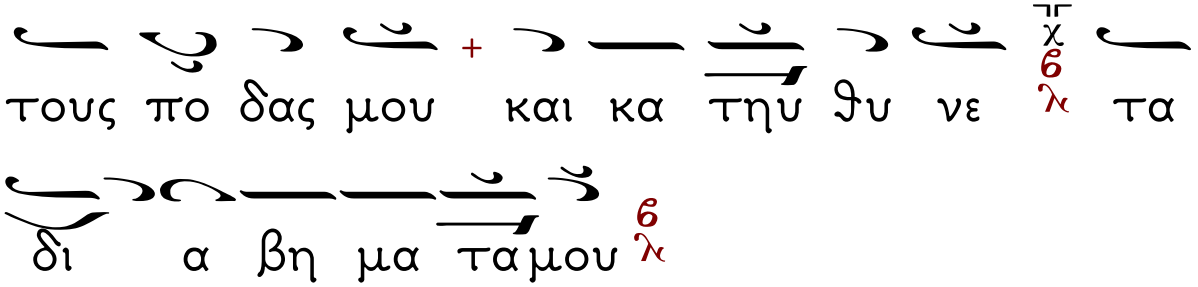

Νύμφη, Κτίστου καλλιπάρθενε, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, ὄντως ἀνεζωγράφησας, τῶν Μητέρων σκάμματα, τῶν ἀρχαίων καὶ ἔλαμψας, ὡς λύχνος κόσμῳ, Σοφία πάμφωτος, τῆς ὑπὲρ λόγον, σοφίας νήψεως, τρόπων ἁπλότητος, καὶ μωρῶν ἐνίοτε θεοειδές, Μῆτερ προσποιήσεων, διὸ τιμῶμέν σε.

Εἶτα τὰ Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος λπ ϙ

Α να στη τω ο Θε ος και δι α

σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του ϙ και

φυ γε τω σαν α πο προ σω που αυ του οι

μι σουν τες αυ τον

Πα σχα ι ε ρον η μιν ση η η

με ρον α να δε δει κται Πα σχα και νον

Α γι ον Πα σχα μυ στι κον Πα σχα παν

σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι στος ο λυ τρω της

Πα σχα α μω μον Πα σχα με ε γα

Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λας η μιν

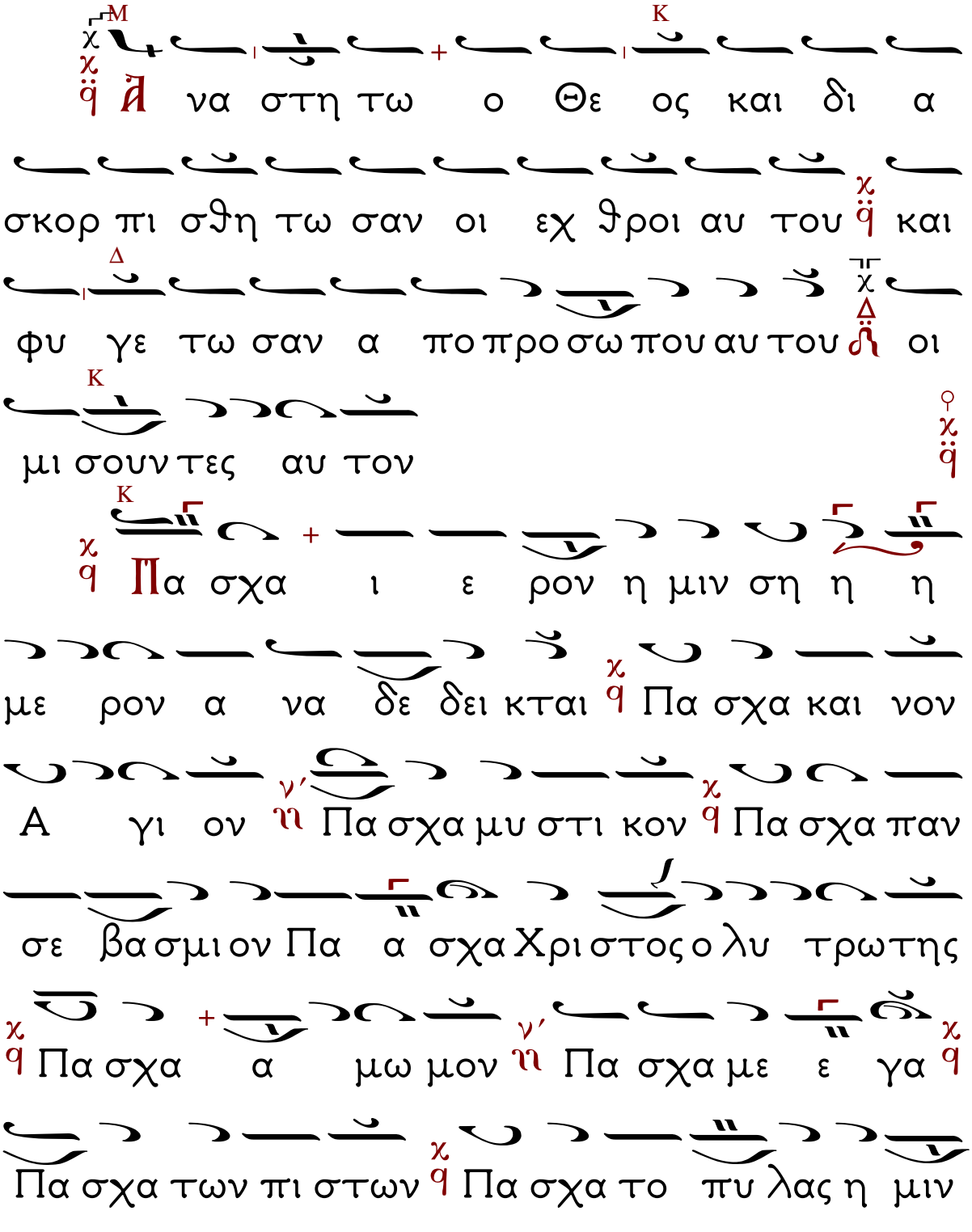

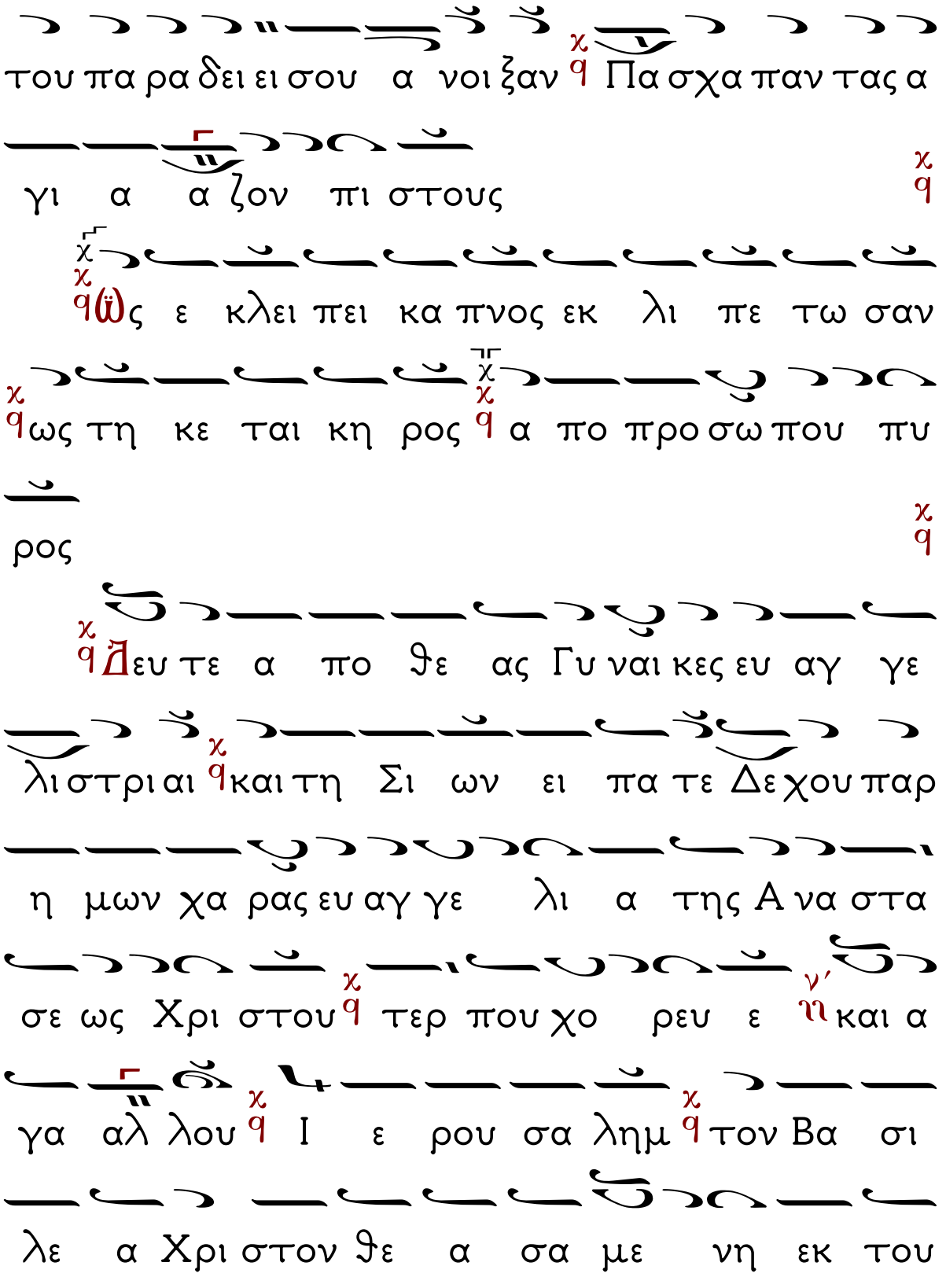
του πα ρα δει ει σου α νοι ξαν Πα σχα παν τας α
γι α α ζον πι στους
ὡς ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
ως τη κε ται κη ρος α πο προ σω που πυ
ρος
Δευ τε α πο θε ας Γυ ναι κες ευ αγ γε
λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε Δε χου παρ
η μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα
σε ως Χρι στου τερ που χο ρευ ε ιη και α
γα αλ λου Ι ε ρου σα λημ τον Βα σι
λε α Χρι στον θε α σα με νη εκ του

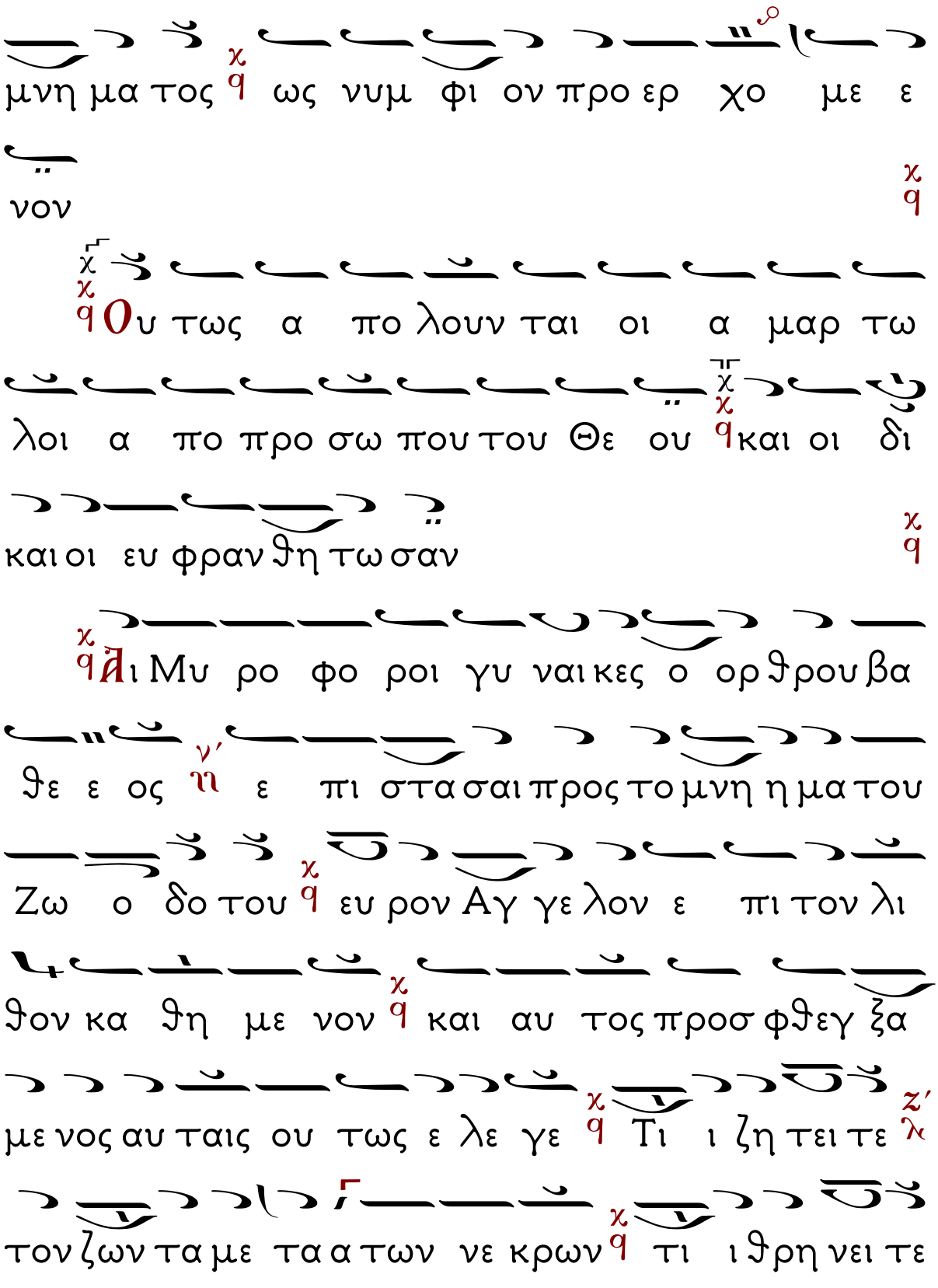
μνη μα τος χ ως νυμ φι ον προ ερ χο με ε
νον χ
χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω
λοι α πο προ σω που του Θε ου χ και οι δι
και οι ευ φραν θη τω σαν χ
χ Αι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα
θε ε ος ιγ ε πι στα σαι προς το μνη η μα του
Ζω ο δο του χ ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι
θον κα θη με νον χ και αυ τοις προσ φθεγ ξα
με νος αυ ταις ου τως ε λε γε χ Τι ι ζη τει τε ιζ
τον ζων τα με τα α των νε κρων χ τι ι θρη νει τε

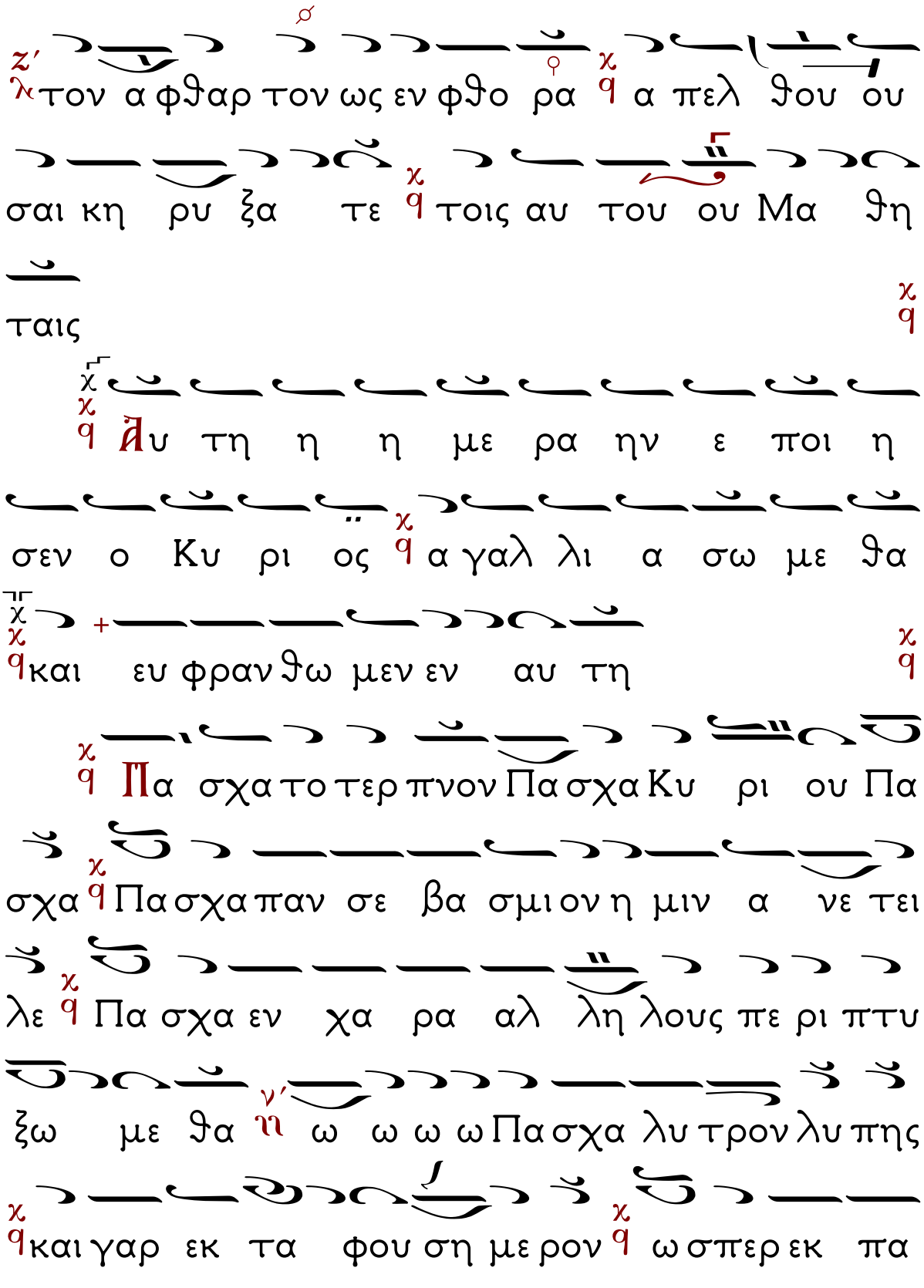
τον α φθαρ τον ως εν φθο ρα α πελ θου ου
σαι κη ρυ ξα τε τοις αυ του ου Μα θη
ταις
Ἄυ τη η η με ρα ην ε ποι η
σεν ο Κυ ρι ος α γαλ λι α σω με θα
και ευ φραν θω μεν εν αυ τη
Πα σχα το τερ πνον Πα σχα Κυ ρι ου Πα
σχα Πα σχα παν σε βα σμι ον η μιν α νε τει
λε Πα σχα εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ
ξω με θα ω ω ω ω Πα σχα λυ τρον λυ πης
και γαρ εκ τα φου ση με ρον ω σπερ εκ πα

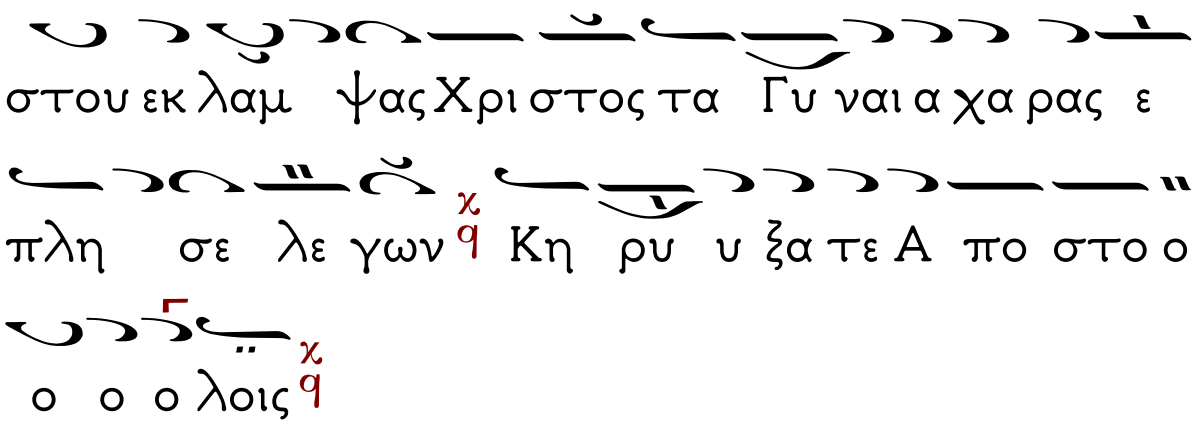
στου εκ λαμ ψας Χρι στος τα Γυ ναι α χα ρας ε
πλη σε λε γων χ q Κη ρυ υ ξα τε Α πο στο ο
ο ο ο λοις χ q

Εἰς τοὺς αἴνους.

Δόξα... Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. α΄.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Τὴν συγκύπτουσαν τῆς Κλεισούρας Ἀσκήτριαν, ἀλλ' εὐθυτενῆ τῆς θεοσοφίας κυπάρισσον, Σοφίαν τὴν ἀξιέπαινον εὐθαρσῶς μακαρίσωμεν. Αὕτη γὰρ τὸ γεηρὸν ἀποβαλοῦσα ἄχθος, τὴν ψυχὴν πρὸς τὰς ἐπάλξεις τοῦ οὐρανοῦ ἀνέτεινε, καὶ Χριστὸν ἐδοξολόγει ἀείποτε, ὅθεν εἰς ὕψος δυσαντίβλεπτον ἀρετῆς ἀρθεῖσα, τῆς τρυφῆς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἐπέτυχεν ἀπολαύειν, ἧς καὶ ἡμᾶς πρεσβεύει Χριστῷ ἀπολαῦσαι, ἐν τῇ ἀλήκτῳ μακαριότητι.

Δόξα τῶν αἴνων.

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

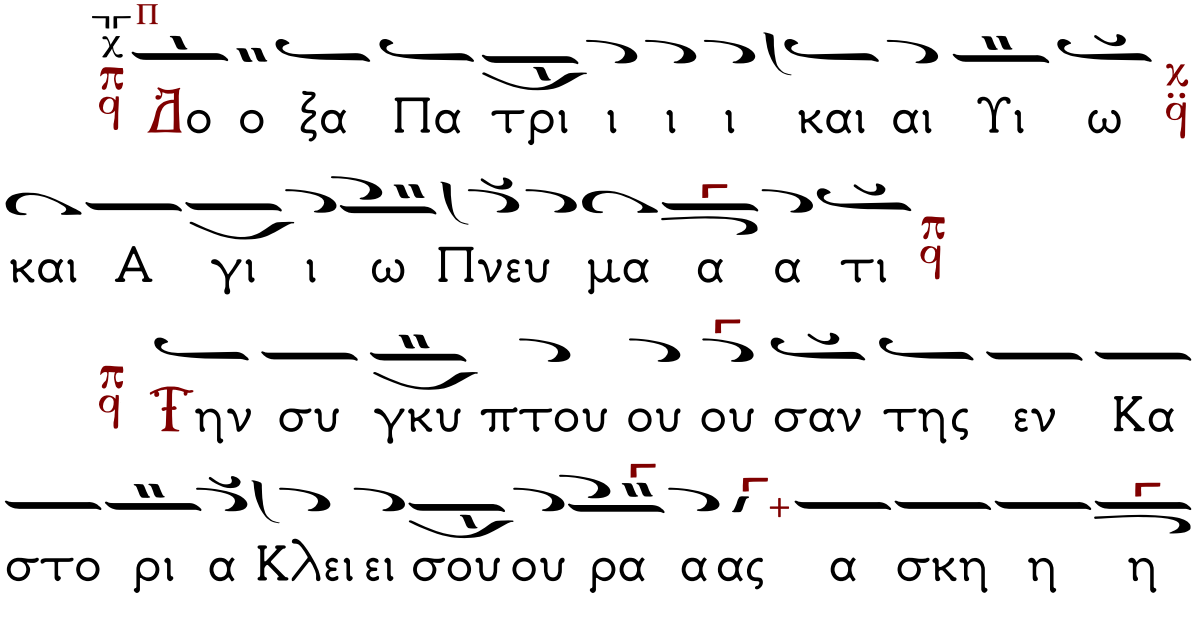

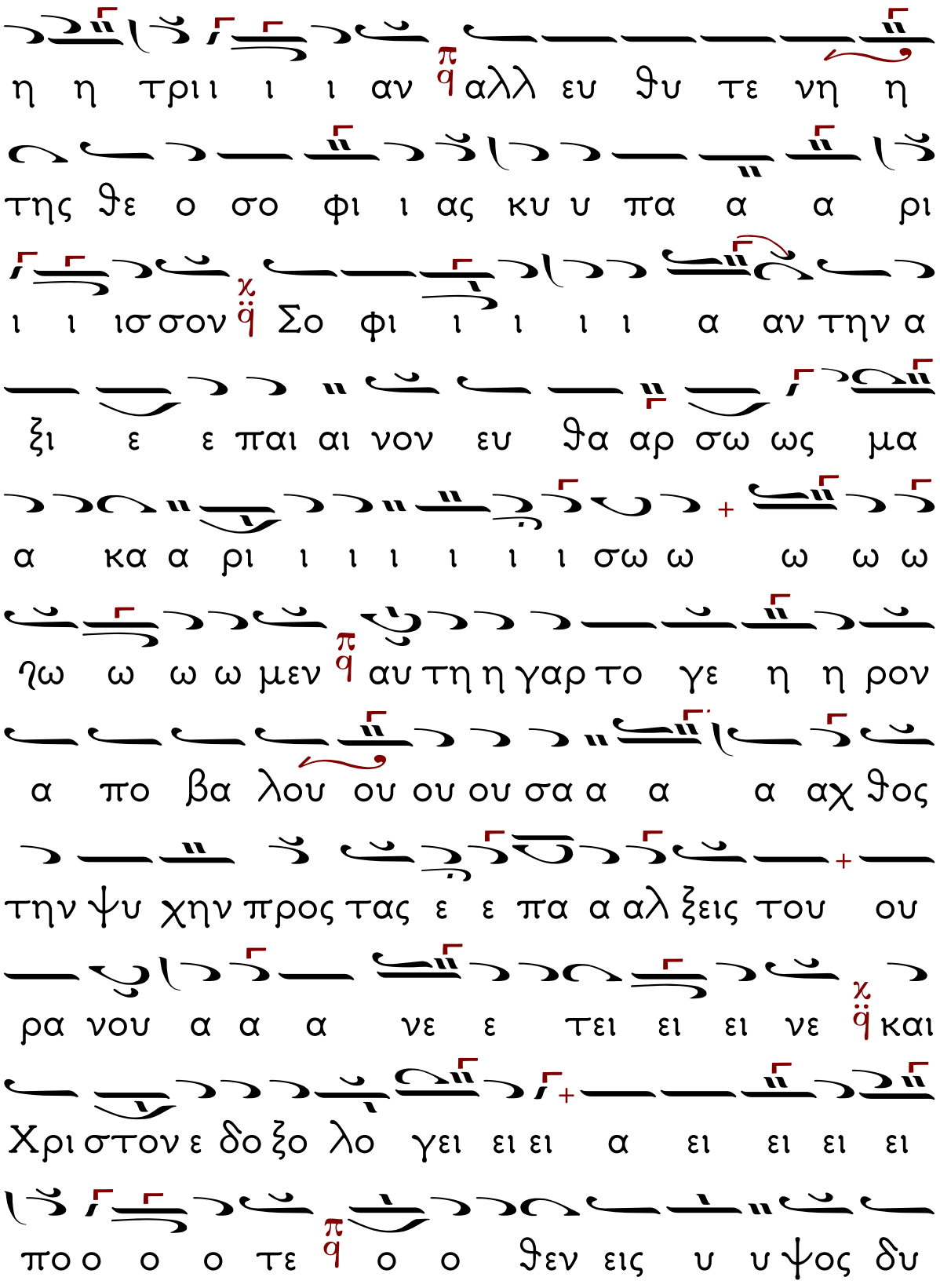
η η τρι ι ι αν αλλ ευ θυ τε νη η
της θε ο σο φι ι ας κυ υ πα α α ρι
ι ι ισσον Σο φι ι ι ι ι α αν την α
ξι ε ε παι αι νον ευ θα αρ σω ως μα
α κα α ρι ι ι ι ι ι ι σω ω ω ω ω
ηω ω ω ω μεν αυ τη η γαρ το γε η η ρον
α πο βα λου ου ου ου σα α α α αχ θος
την ψυ χην προς τας ε ε πα α αλ ξεις του ου
ρα νου α α α νε ε τει ει ει νε και
Χρι στον ε δο ξο λο γει ει ει α ει ει ει ει
πο ο ο ο τε ο ο θεν εις υ υ ψος δυ

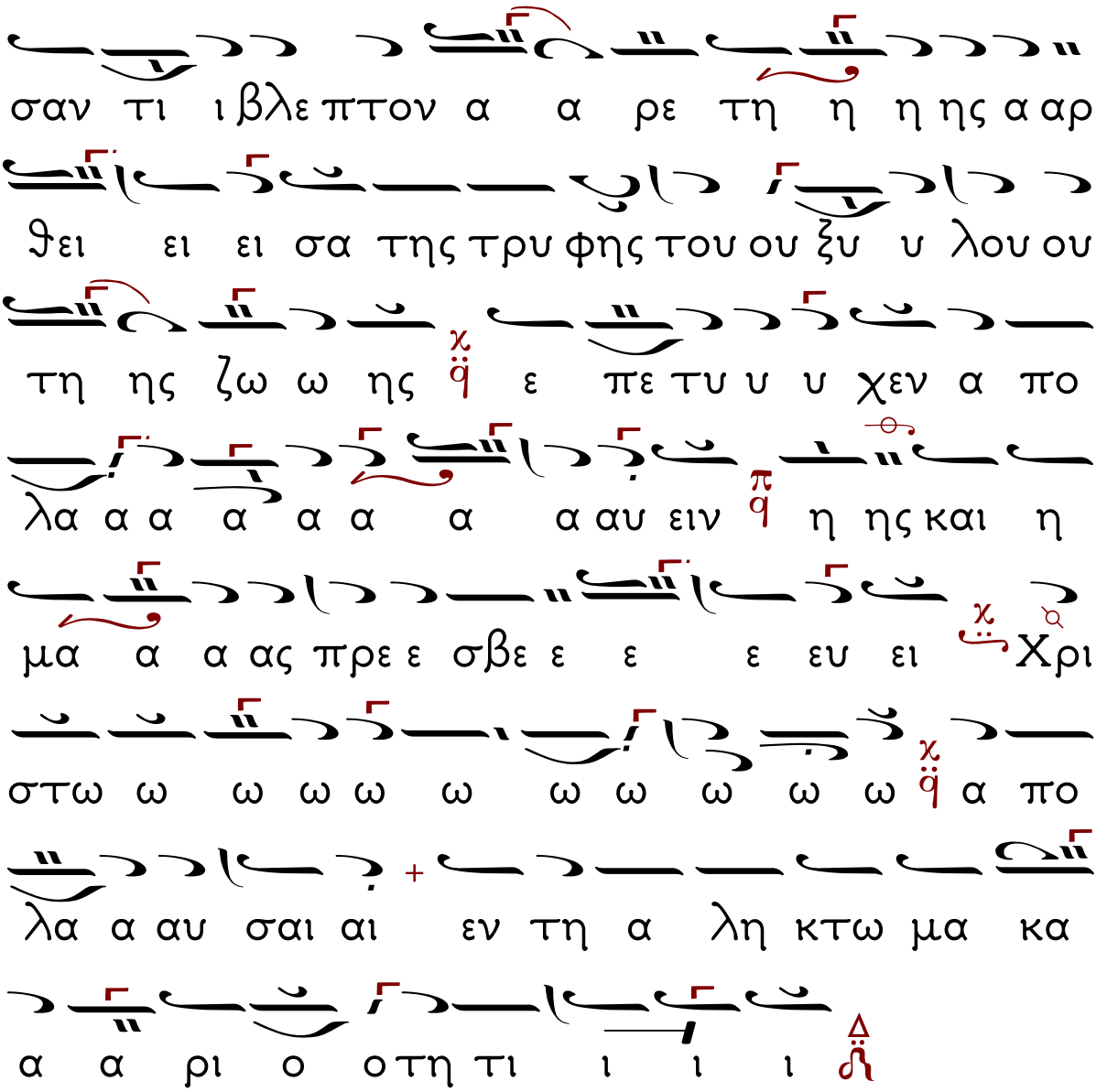
σαν τι ι βλε πτον α α ρε τη η η ης α αρ
θει ει ει σα της τρυ φης του ου ξυ υ λου ου
τη ης ζω ω ης ε πε τυ υ υ χεν α πο
λα α α α α α α α αυ ειν η ης και η
μα α α ας πρε ε σβε ε ε ε ευ ει Χρι
στω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω α πο
λα α αυ σαι αι εν τη α λη κτω μα κα
α α ρι ο ο τη τι ι ι ι

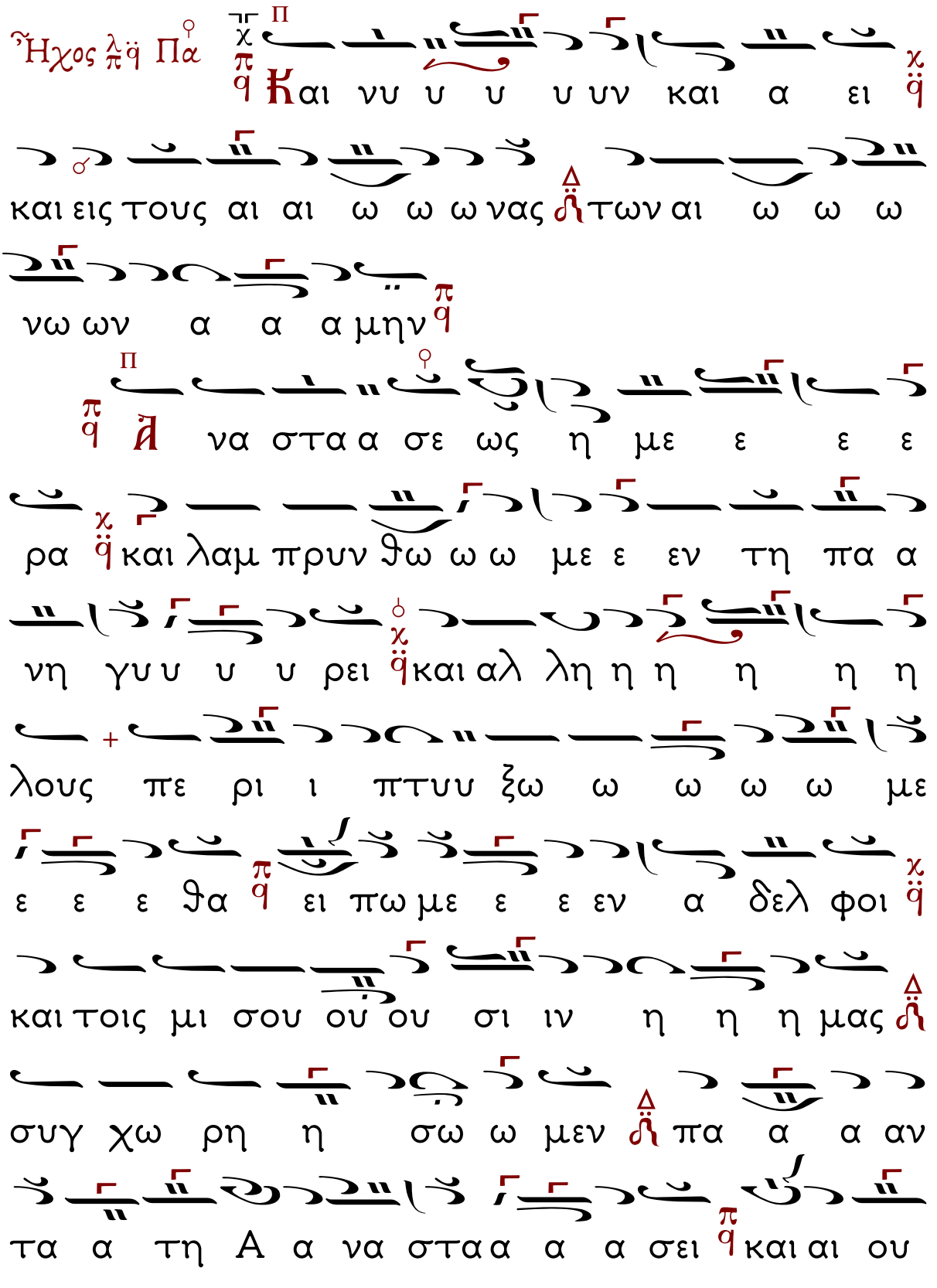
Ἦχος πλ. δ΄ Πα
Και νυ υ υ υ υν και α ει
και εις τους αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νω ων α α α μην
Να στα α σε ως η με ε ε ε
ρα και λαμ πρυν θω ω ω με ε εν τη πα α
νη γυ υ υ υ ρει και αλ λη η η η η η
λους πε ρι ι πτυυ ξω ω ω ω ω με
ε ε ε θα ει πω με ε ε εν α δελ φοι
και τοις μι σου ού ου σι ιν η η η μας
συγ χω ρη η σω ω μεν πα α α αν
τα α τη Α α να στα α α α σει και αι ου

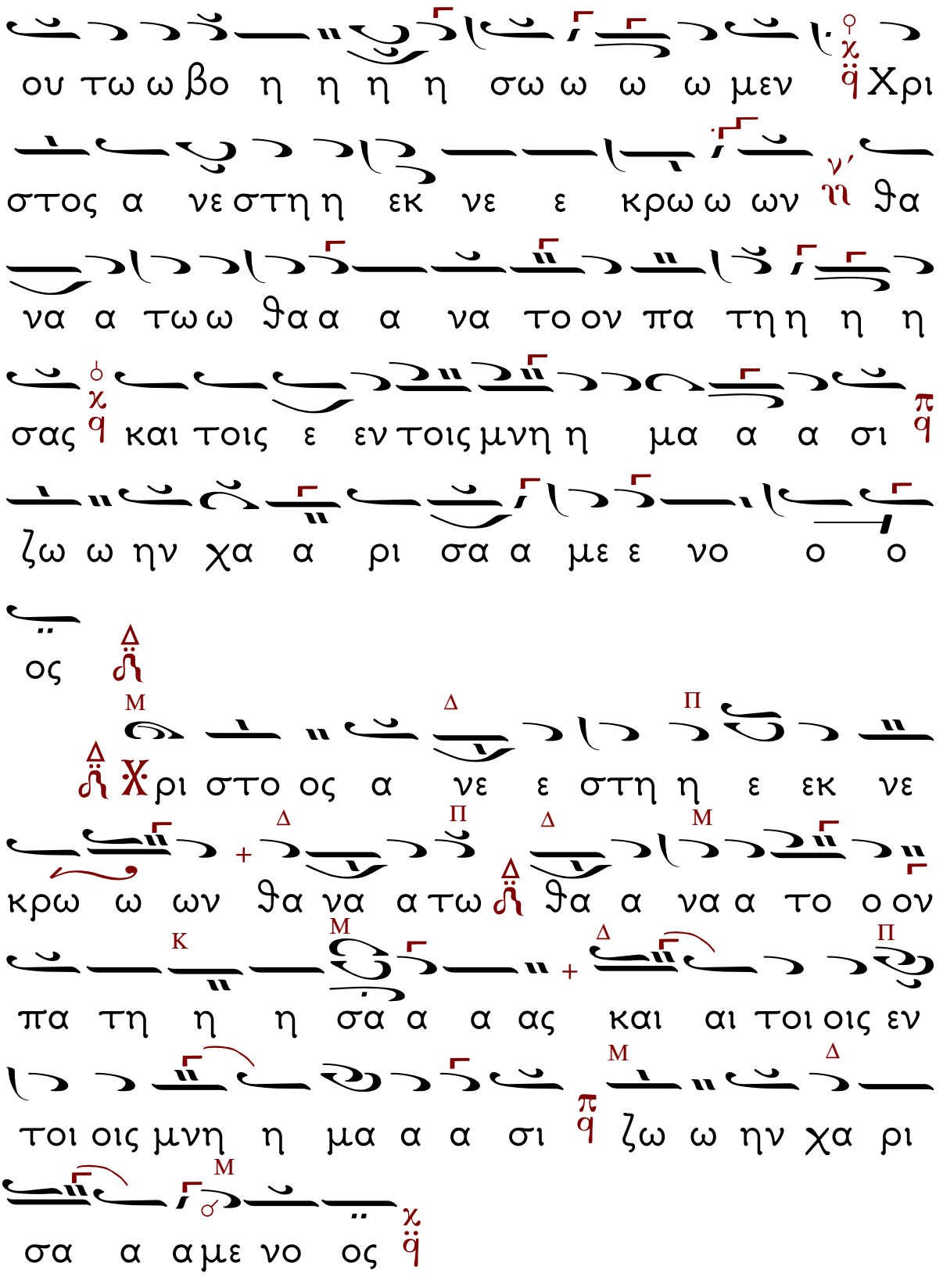
ου τω ω βο η η η η σω ω ω ω μεν Χρι
στος α νε στη η εκ νε ε κρω ω ων θα
να α τω ω θα α α να το ον πα τη η η
σας και τοις ε εν τοις μνη η μα α α σι
ζω ω ην χα α ρι σα α με ε νο ο ο
ος
Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ος

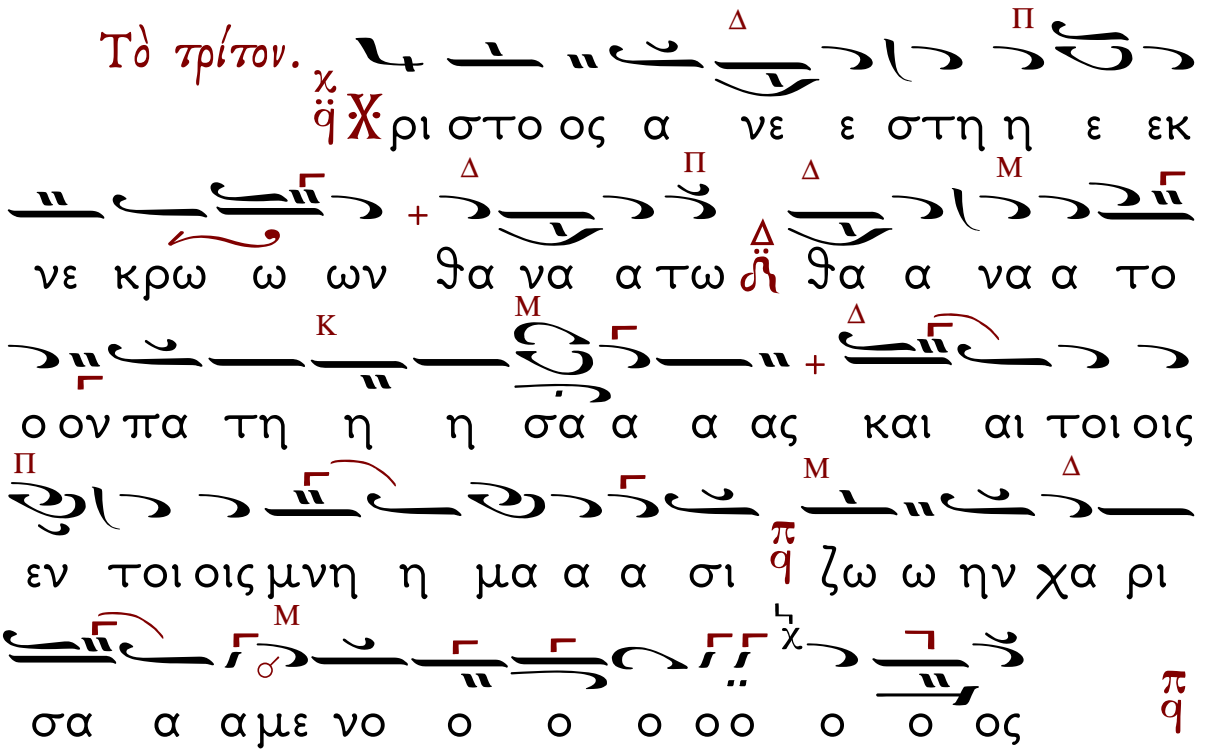
Τὸ τρίτον.
Χριστος ανεστη εκ
νεκρων θανατω θανατον και τοις
εν τοις μνημασι ζωην χαρισαμενος

Καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τό τρίκηρον ἀνημμένον καὶ θυματό, θυμιᾷ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ψάλλων τό:

Ἦχος πλ. α΄

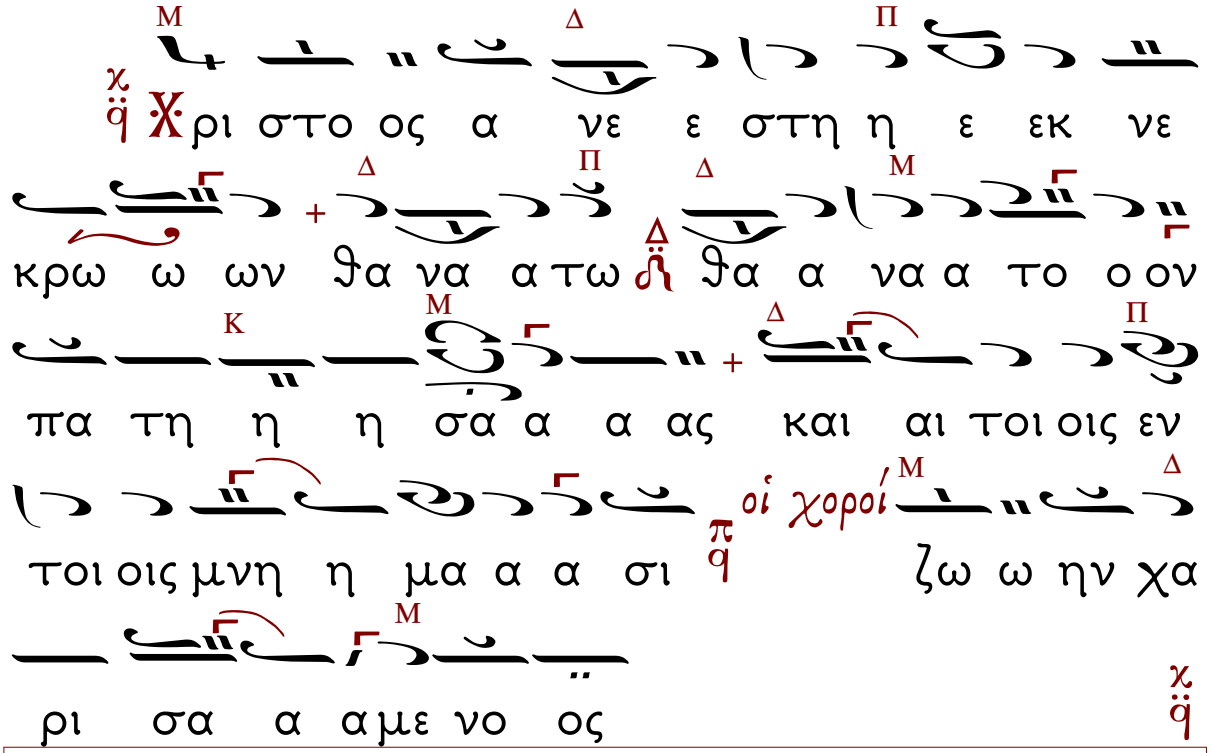

Λέγεται δὲ τοῦτο τρὶς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως,
(τὴν κατάληξην «ζωὴν χαρισάμενος» ψάλλουσιν οἱ χοροί).

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος τοὺς ἑπομένους Στίχους καθ' ἕκαστον δὲ Στίχον ψάλλεται ὁμοίως ὑπὸ τῶν Χορῶν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Στίχ. α΄. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Στίχ. γ΄. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

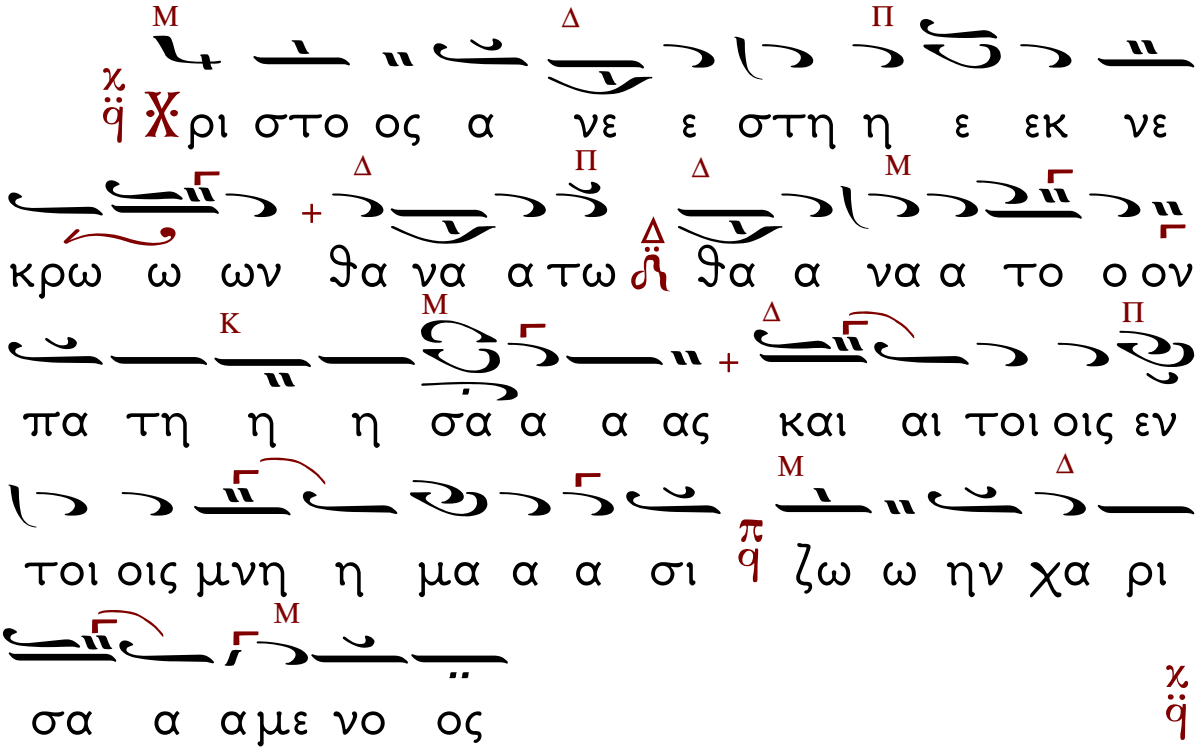

Δόξα... Χριστὸς ἀνέστη...

Καὶ νῦν... Χριστὸς ἀνέστη...

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας...

Ὁ Χορὸς: Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἱερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον.

Ἱερεὺς: Τῆς Παναγίας, ἀχράντου ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοὶ, Κύριε.

Ἱερεὺς: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λπ ȣ Νη

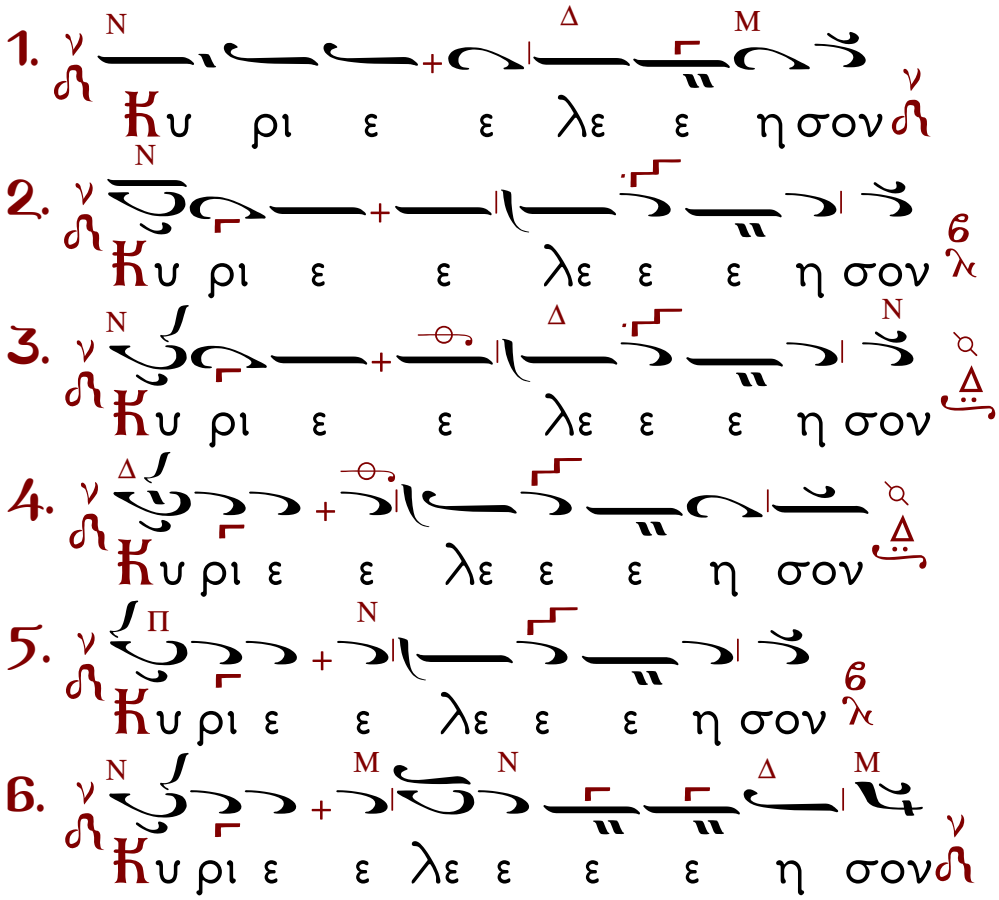

ΕΤΕΡΑ.

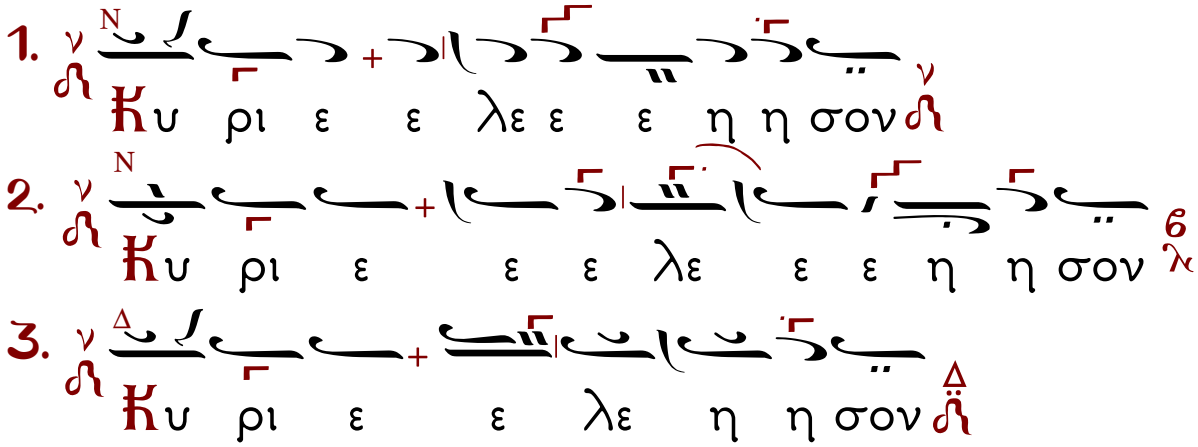

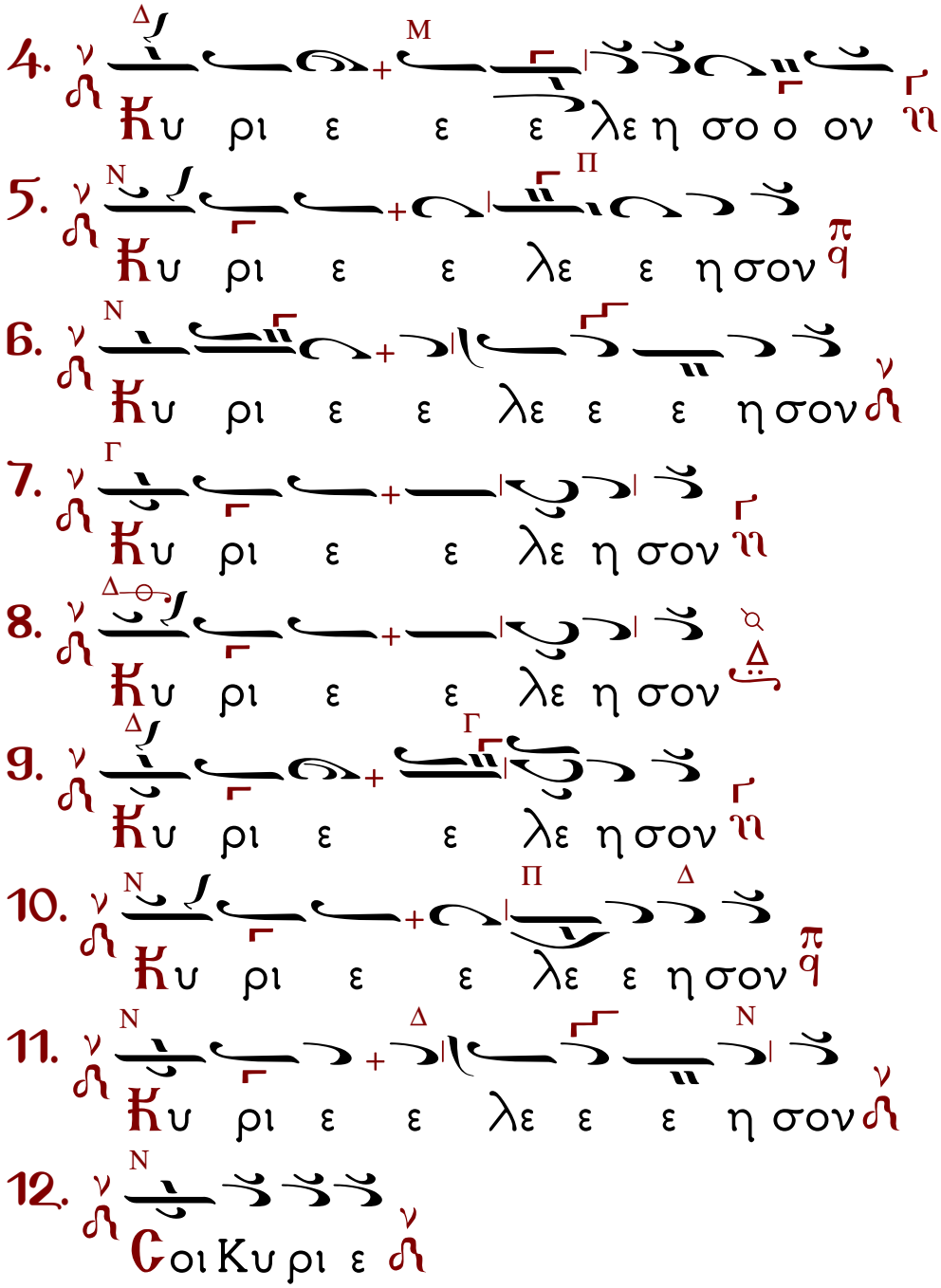
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

Σπ/χ. α΄. Ἀλ λα λα ξα τε τω Κυ ρι ω πα σα η γη

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Σπ/χ. β΄. Ψα λα τε δη τω ο νο μα τι αυ του δο τε δο ξαν εν αι νε σει αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τερ σω σον η μας

Σπ/χ. γ΄. Θι πα τε τω Θε ω ως φο

βε ρα τα ερ γα σου εν τω πλη θει της δυ

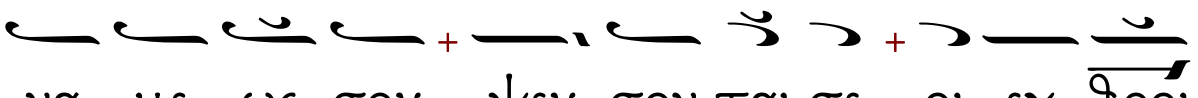
να με ως σου ψευ σον ται σε οι εχ θροι

σου

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπ/χ. δ'.

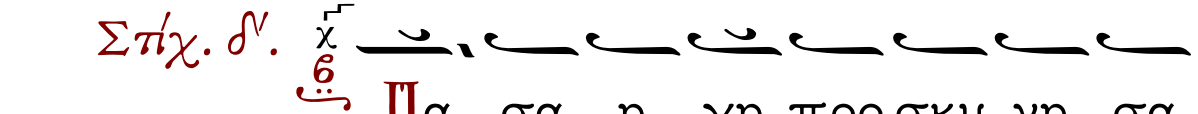
Πα σα η γη προ σκυ νη σα

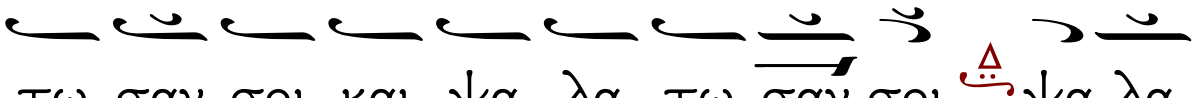
τω σαν σοι και ψα λα τω σαν σοι ψα λα

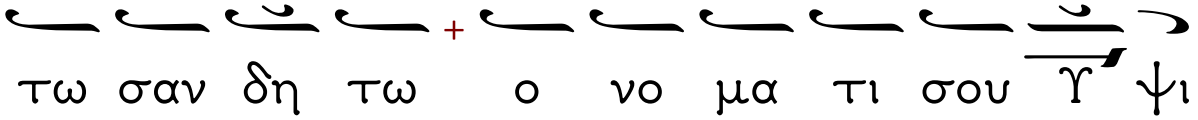
τω σαν δη τω ο νο μα τι σου ψι

στε

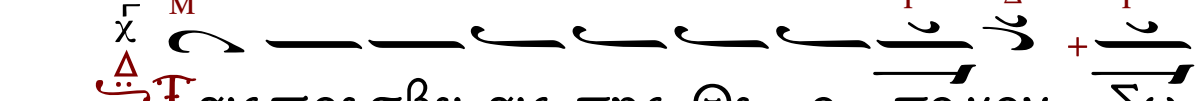
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Δόξα...Καὶ νῦν...

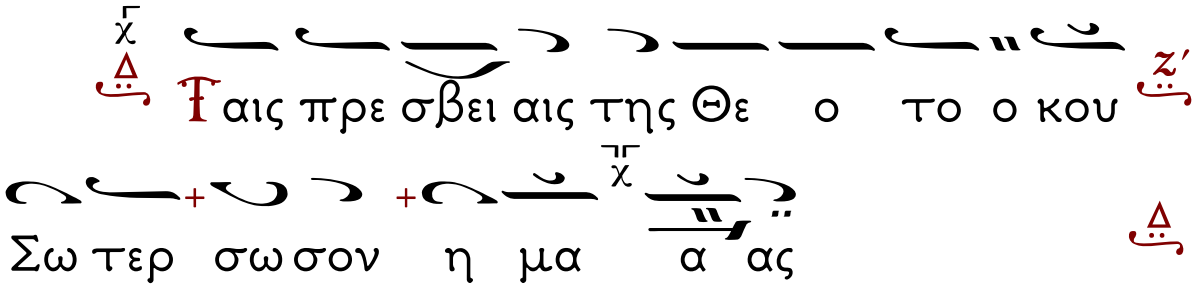

Ἀντίφωνον β'.

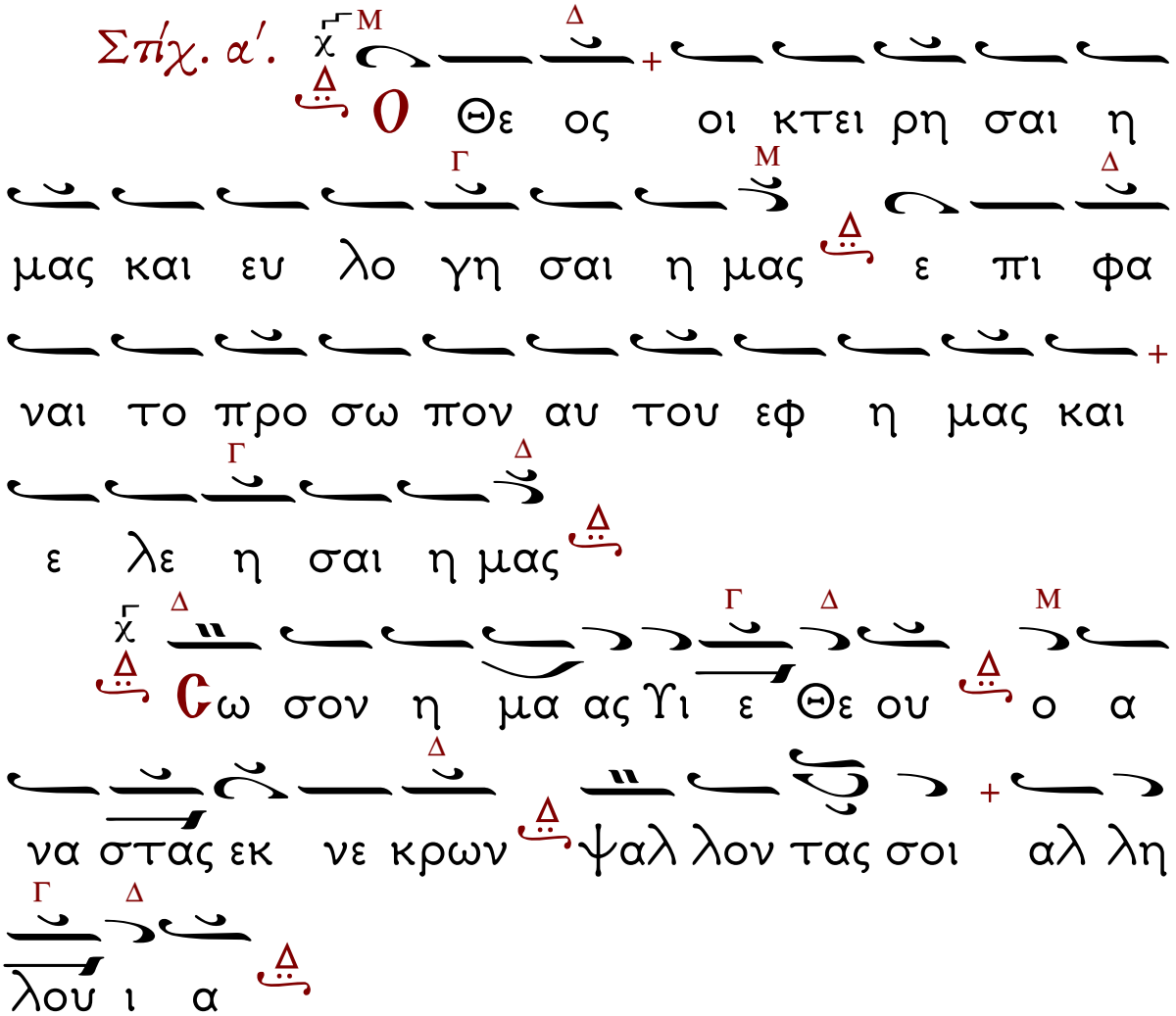

Σπ/χ. β'.

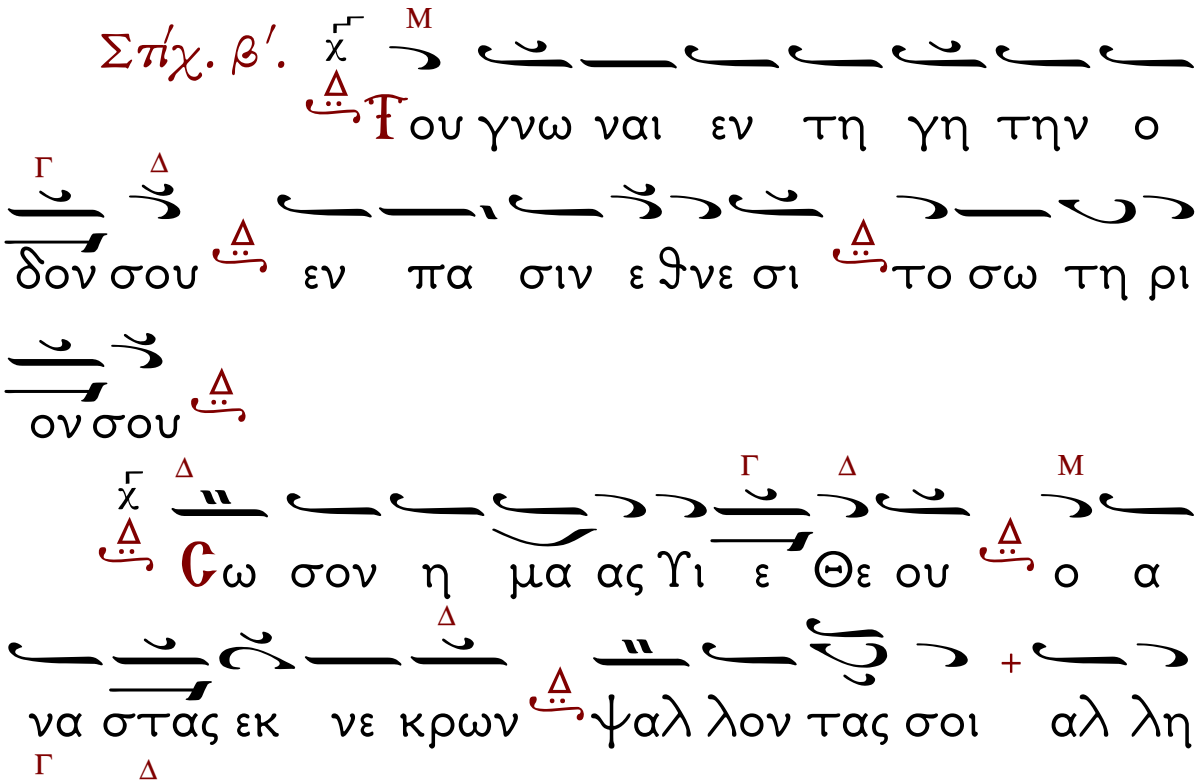
Του γνω ναι εν τη γη την ο
δον σου εν πα σιν ε θνε σι το σω τη ρι
ον σου
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α

Σπ/χ. γ'.

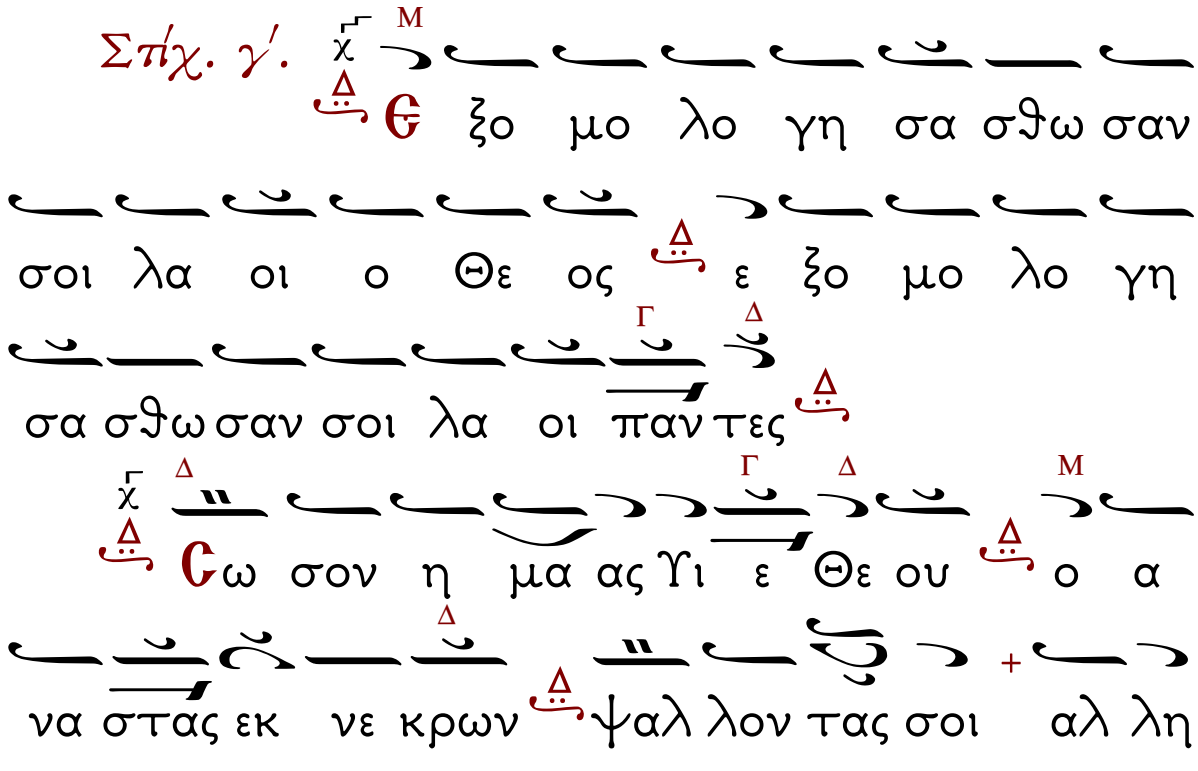
Θ ξο μο λο γη σα σθω σαν
σοι λα οι ο Θε ος ε ξο μο λο γη
σα σθω σαν σοι λα οι παν τες
Σω σον η μας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη

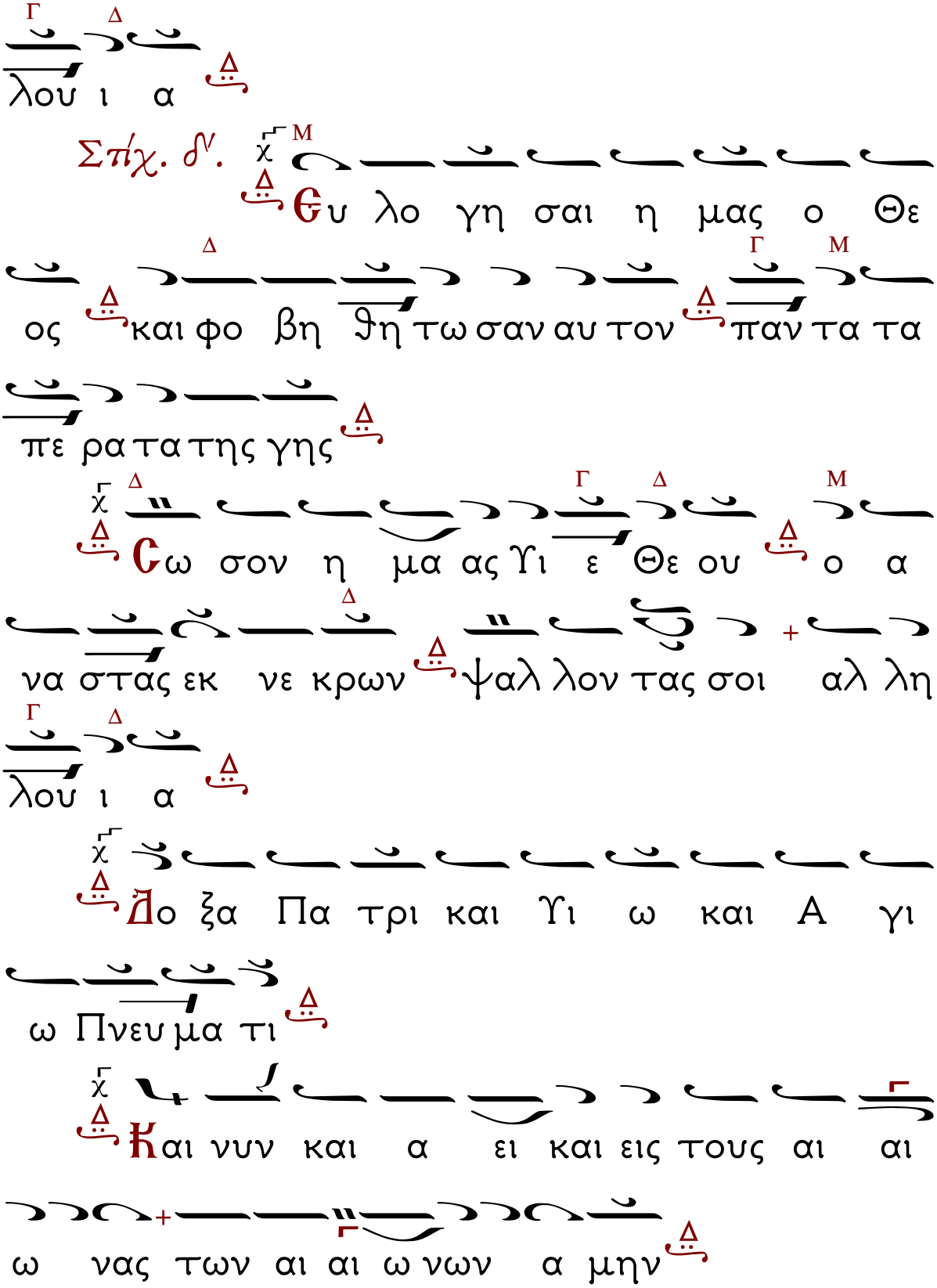
λου ι α
Σπ/χ. δ'.
Θυ λο γη σαι η μας ο Θε
ος και φο βη θη τω σαν αυ τον παν τα τα
πε ρα τα της γης
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο α
να στας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη
λου ι α
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι
Και νυν και α ει και εις τους αι αι
ω νας των αι αι ω νων α μην

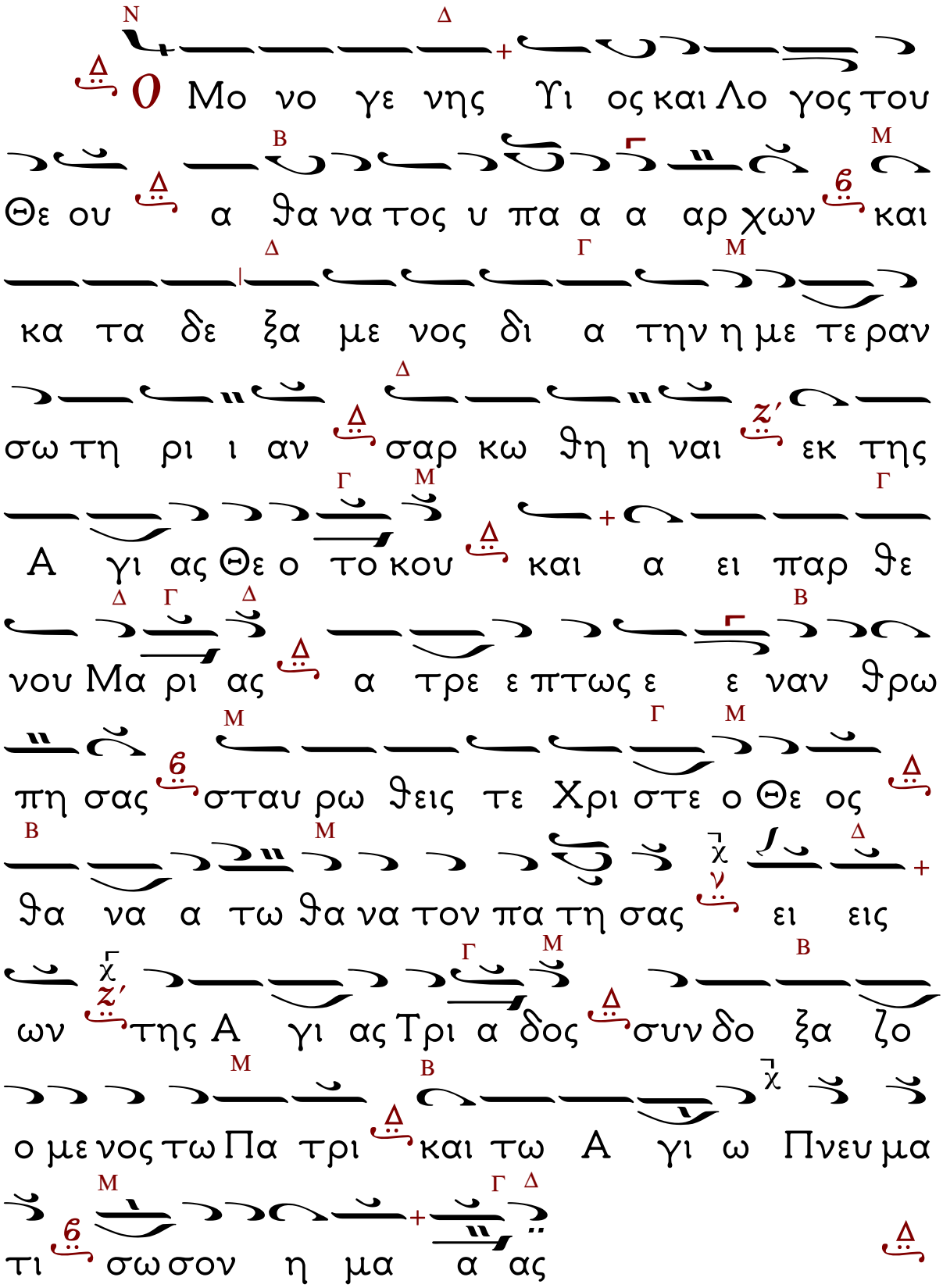
Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του
Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και
κα τα δε ξα με νος δι α την η με τε ραν
σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι εκ της
Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε
νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε ε ναν θρω
πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
θα να α τω θα να τον πα τη σας ει εις
ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα
τι σω σον η μα ας

Ἀντίφωνον γ'.

Ἦχος λ π ϙ Πα

Στίχ. α'.

Α να στη τω ο Θε ος και δι

α σκορ πι σθη τω σαν οι εχ θροι αυ του

και φυ γε τω σαν α πο προ σω που αυ του

οι μι σουν ταις αυ τον

Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε

κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον

πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν

τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι

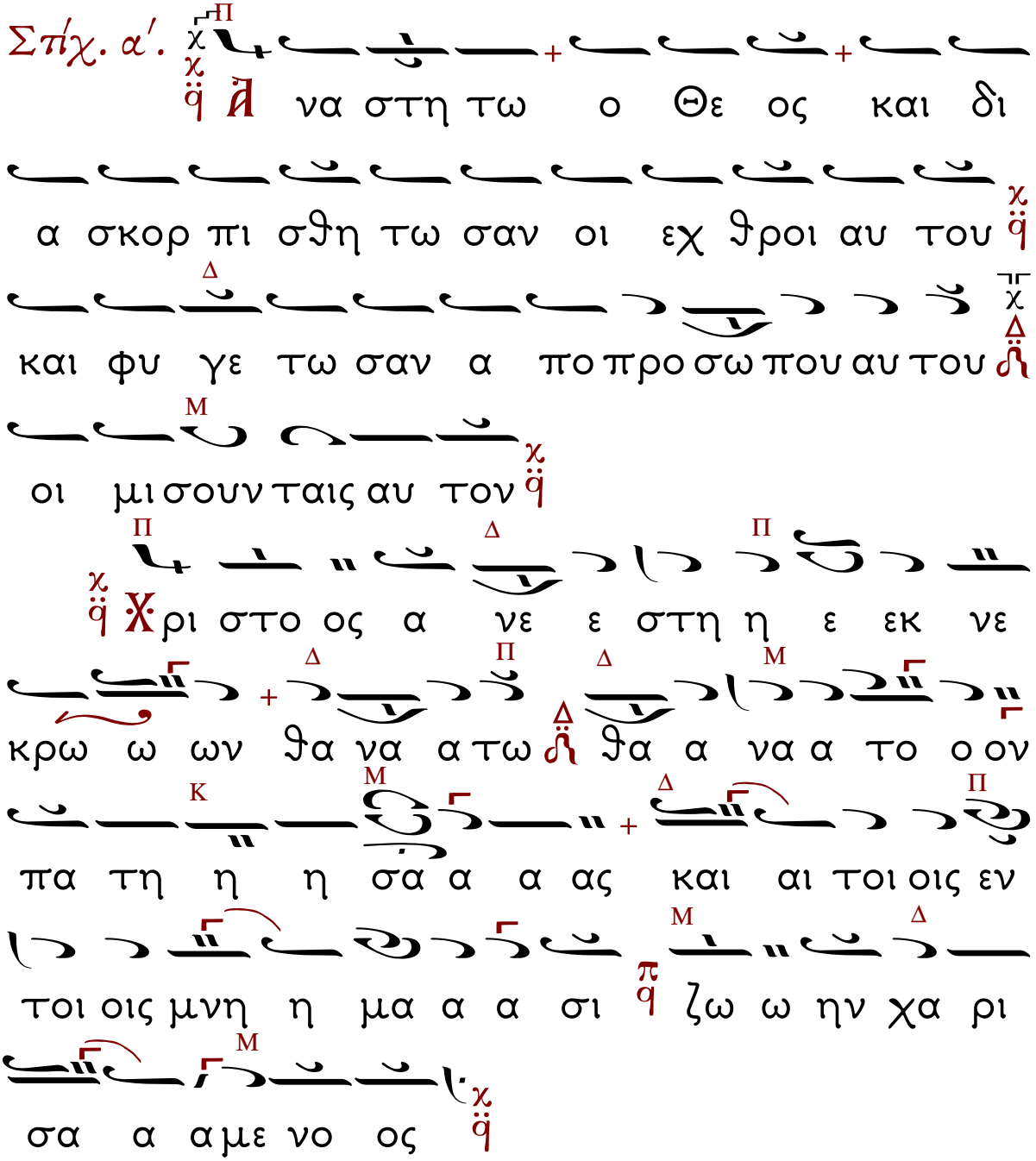

σα α α με νο ος

Στίχ. β΄. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη...

Σπ/χ. γ΄.

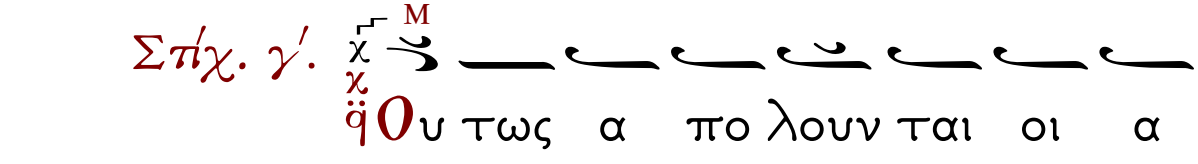

Χριστὸς ἀνέστη...

Σπ/χ. δ΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

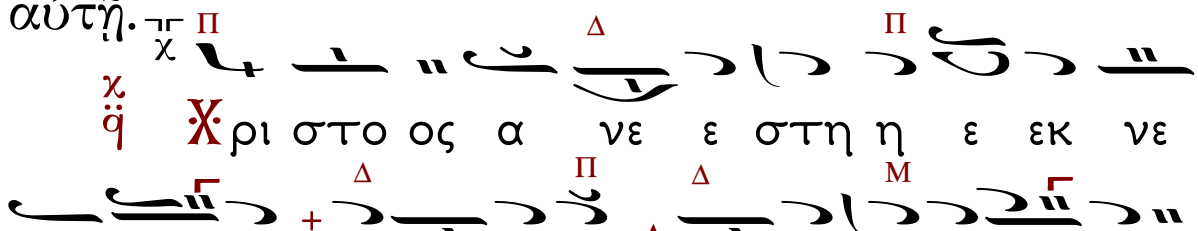

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

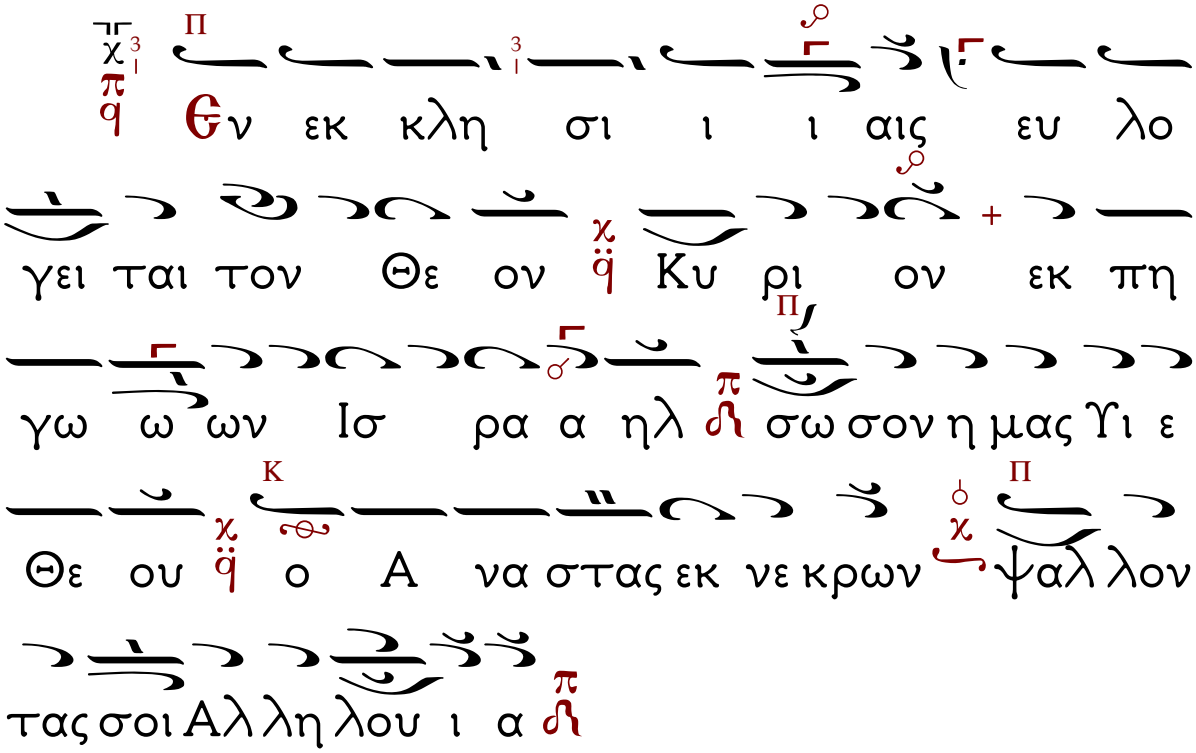

Ἦχος λ̈ π̈ Πα

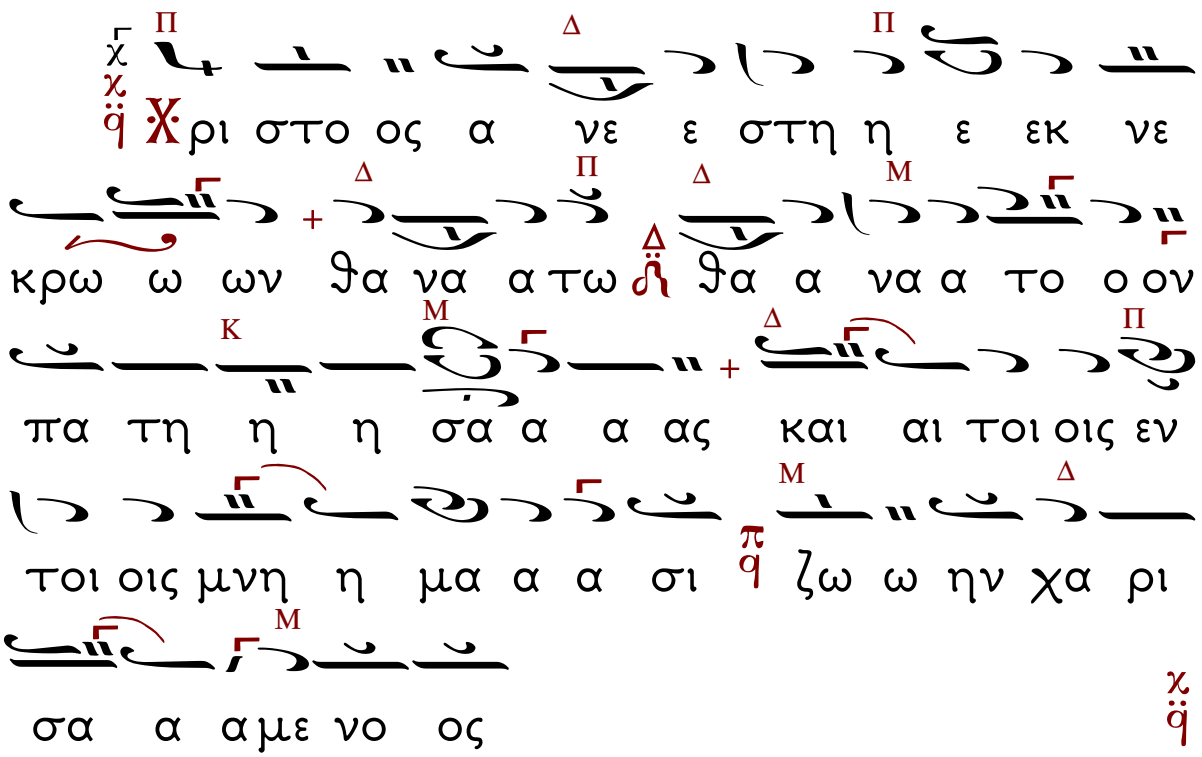
Χρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θα να α τω θα α να α το ο ον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οις εν
τοι οις μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ος

Ἀπολυτίκιο τῆς Ἁγίας.

Τὸν συνάναρχον Λόγον...

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

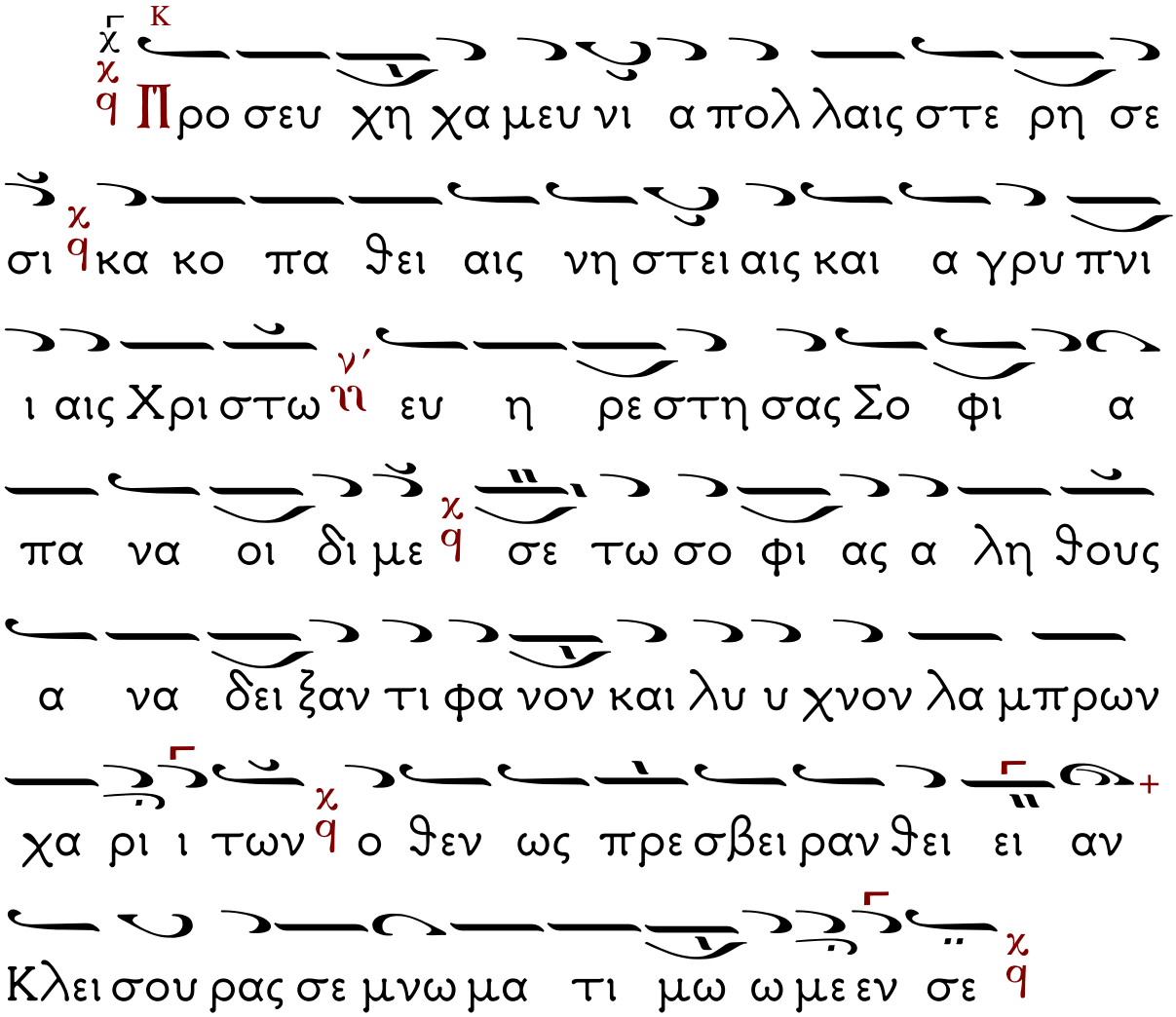

Ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Πάσχα ψαλλομένη ὡς Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄ Δι

των ανθρωω ω ω πων

6

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ἦχος Δι

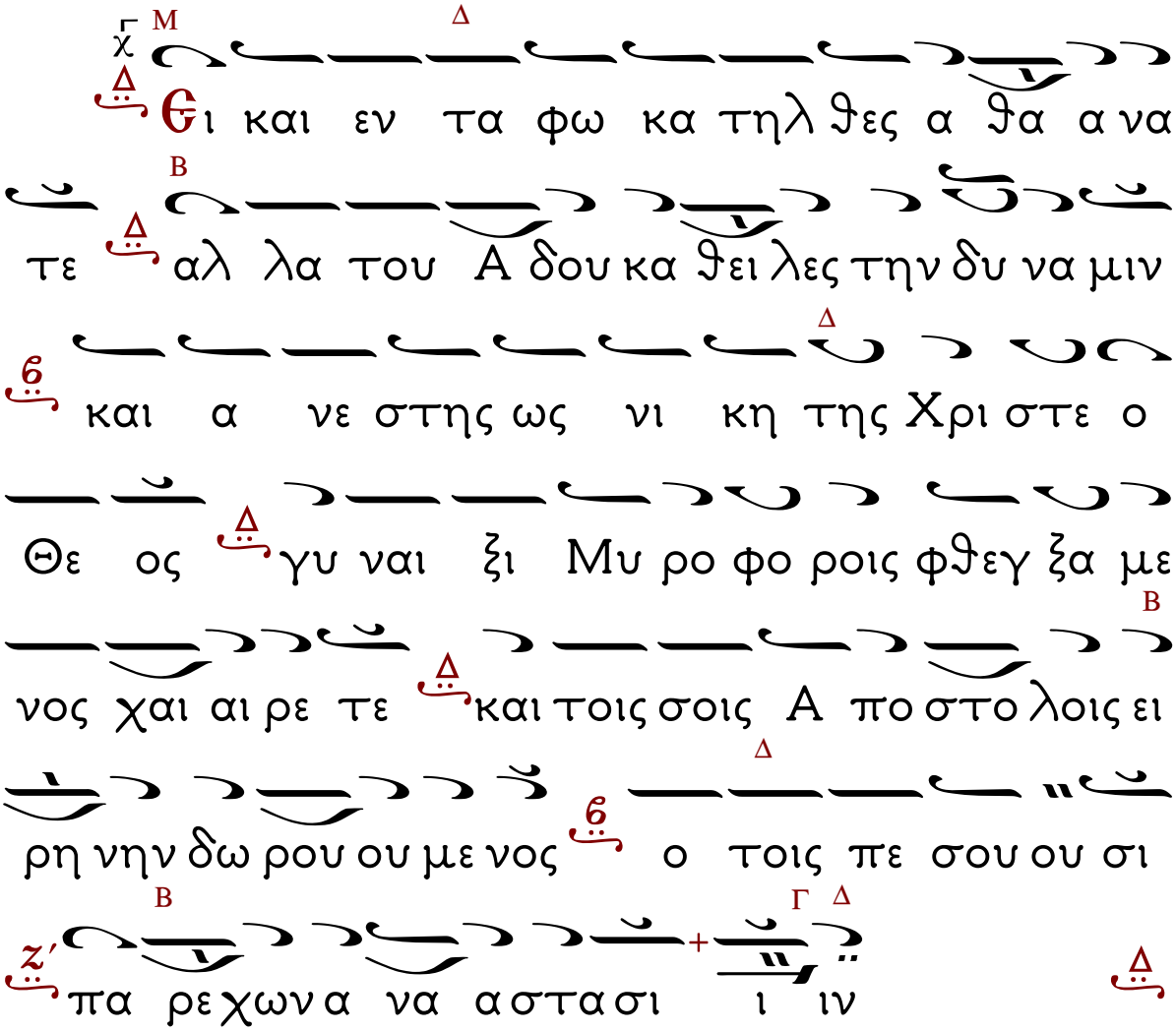

Τὸ αὐτό Κοντάκιον εἰς Ἦχον πλ. δ΄.

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

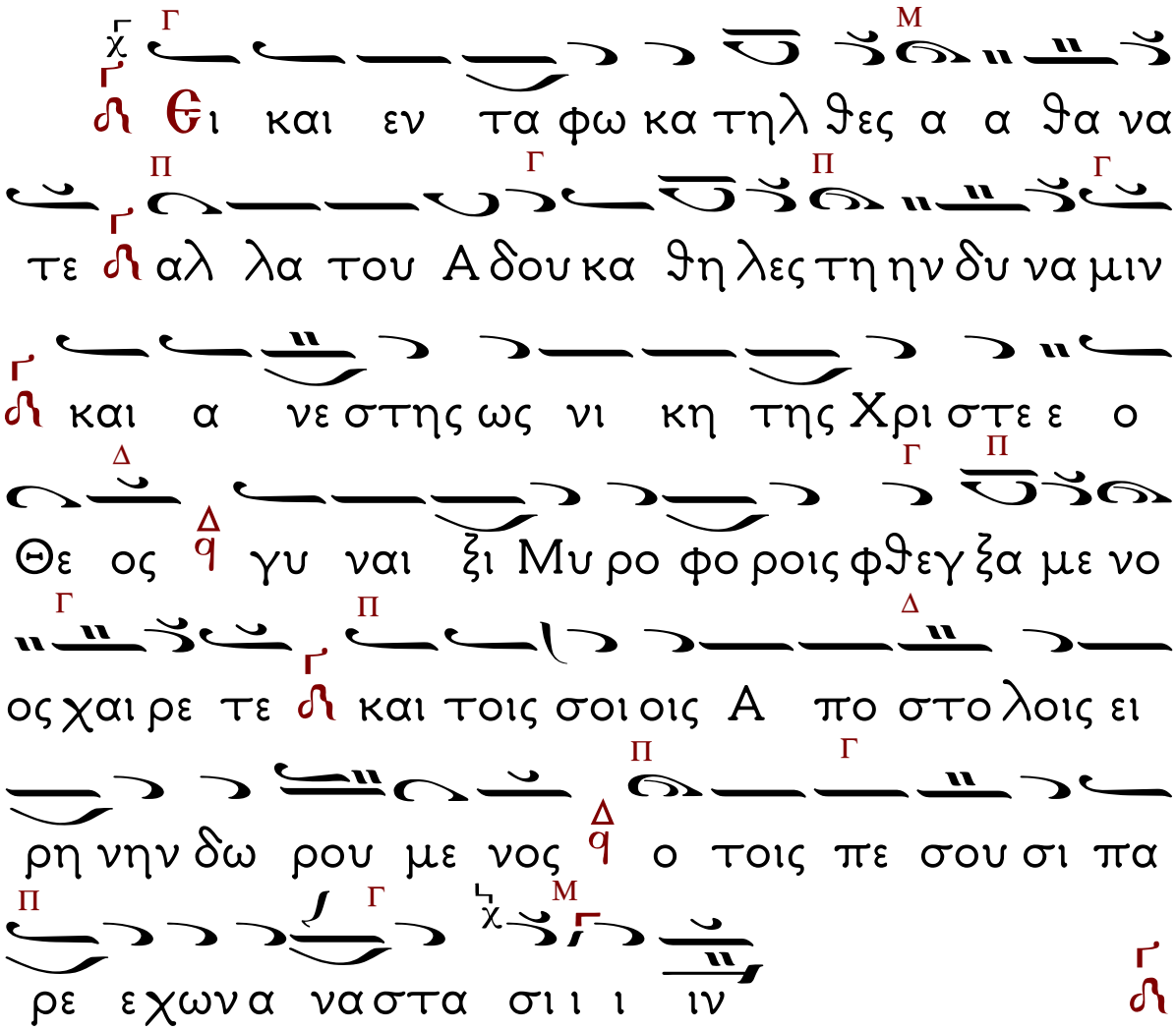

ΟΣΟΙ ΕΙΣ ΧΡΙΣΤΟΝ ΕΒΑΠΤΙΣΘΗΤΕ.

Ἦχος δ΄ Πα

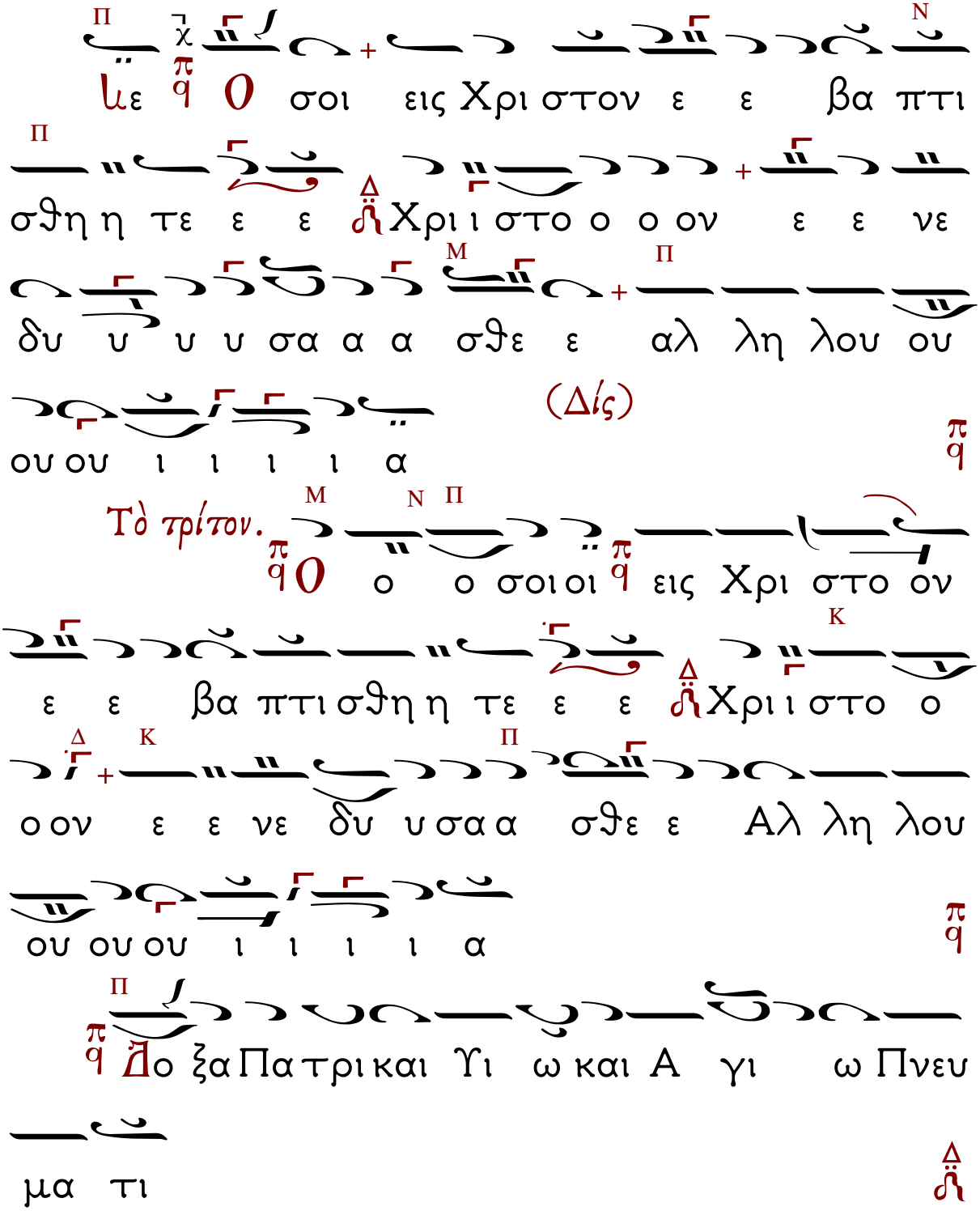

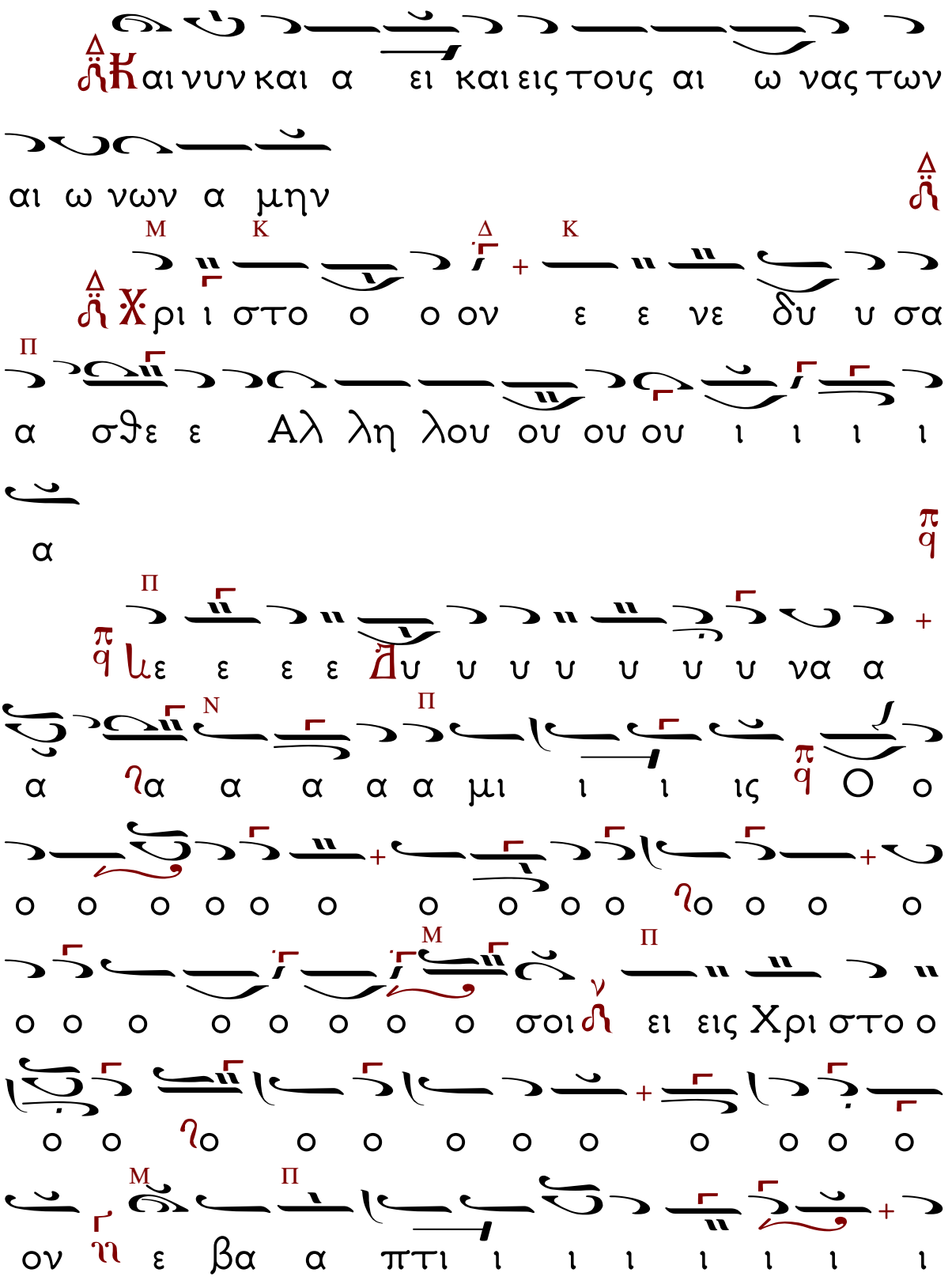
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Χρι ι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα
α σθε ε Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι ι
α
λε ε ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ να α
α α α α α α μι ι ι ις Ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο σοι ει εις Χρι στο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ον ε βα α πτι ι ι ι ι ι ι ι

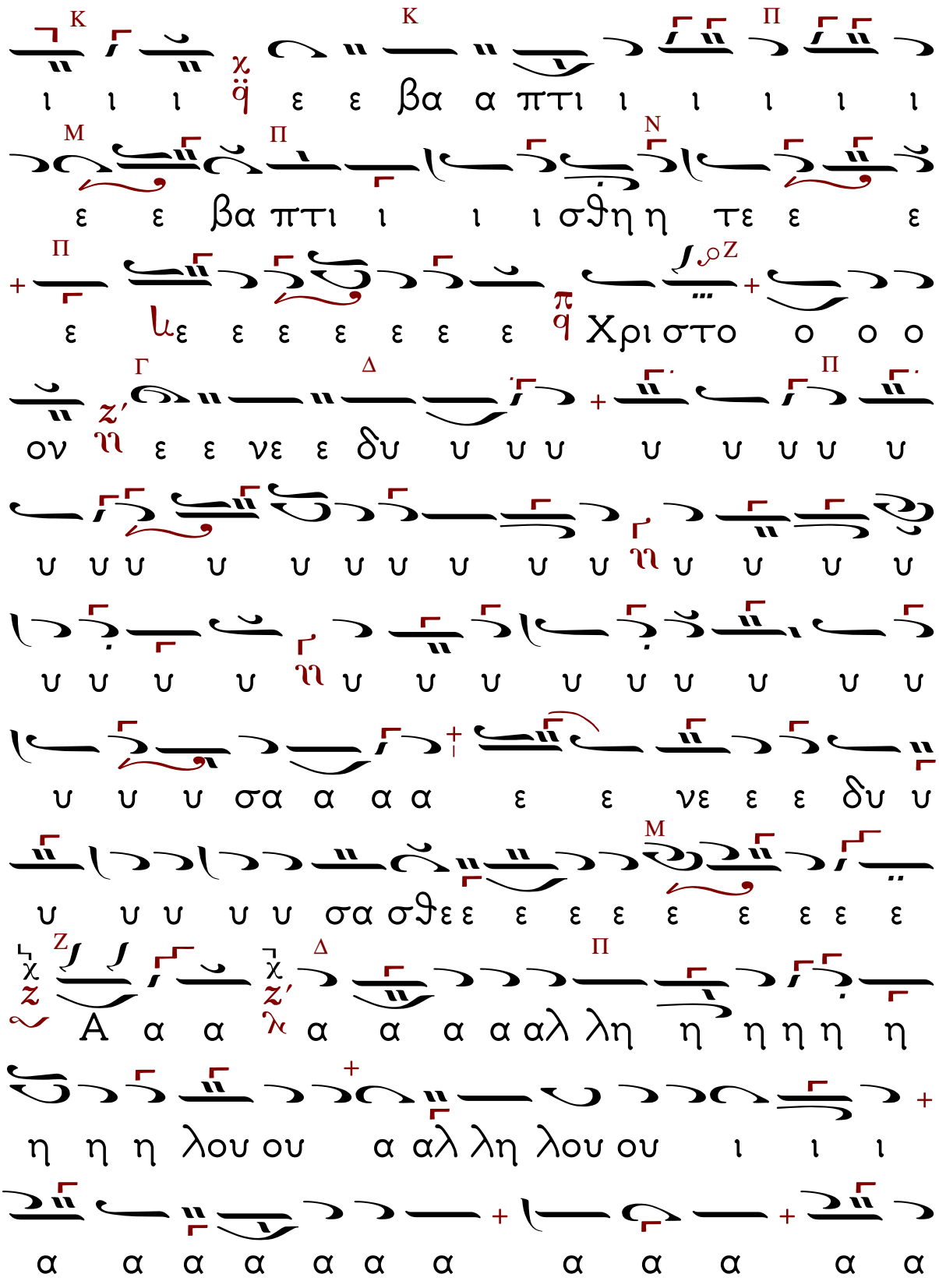
ι ι ι ε ε βα α πτι ι ι ι ι ι
ε ε βα πτι ι ι ι σθη η τε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε Χρι στο ο ο ο
ον ε ε νε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ σα α α α ε ε νε ε ε δυ υ
υ υ υ υ υ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε
Α α α α α α α αλ λη η η η η
η η η λου ου α αλ λη λου ου ι ι ι
α α α α α α α α α α α α

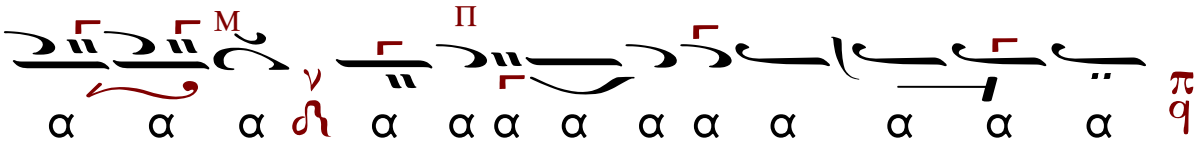
М
П
ν
π
q
α α α α α α α α α α α α α

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ. ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. **Ἐ**ν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 5:22-6:2

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῇς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος δ΄.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

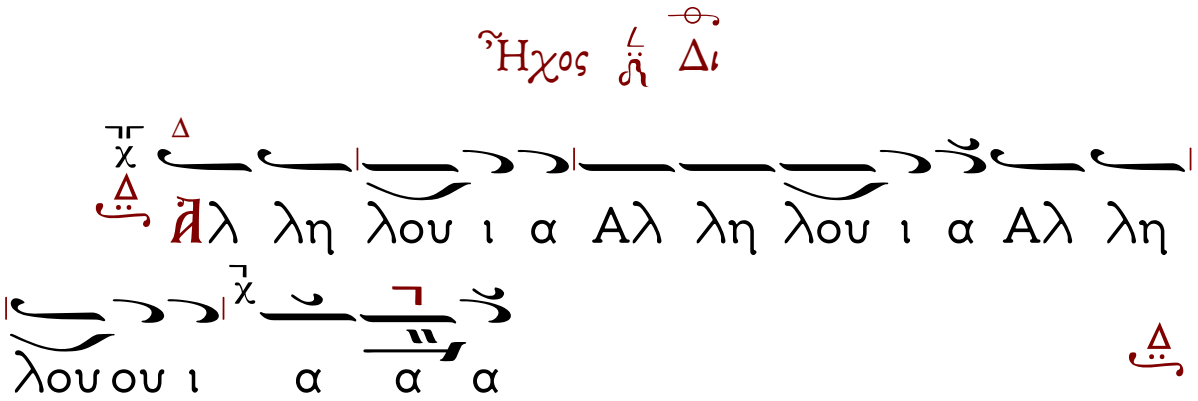
Ἦχος δ΄
Ἀλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἰς τὸ ἐξαιρέτως..

Ἦχος δ΄ Πα

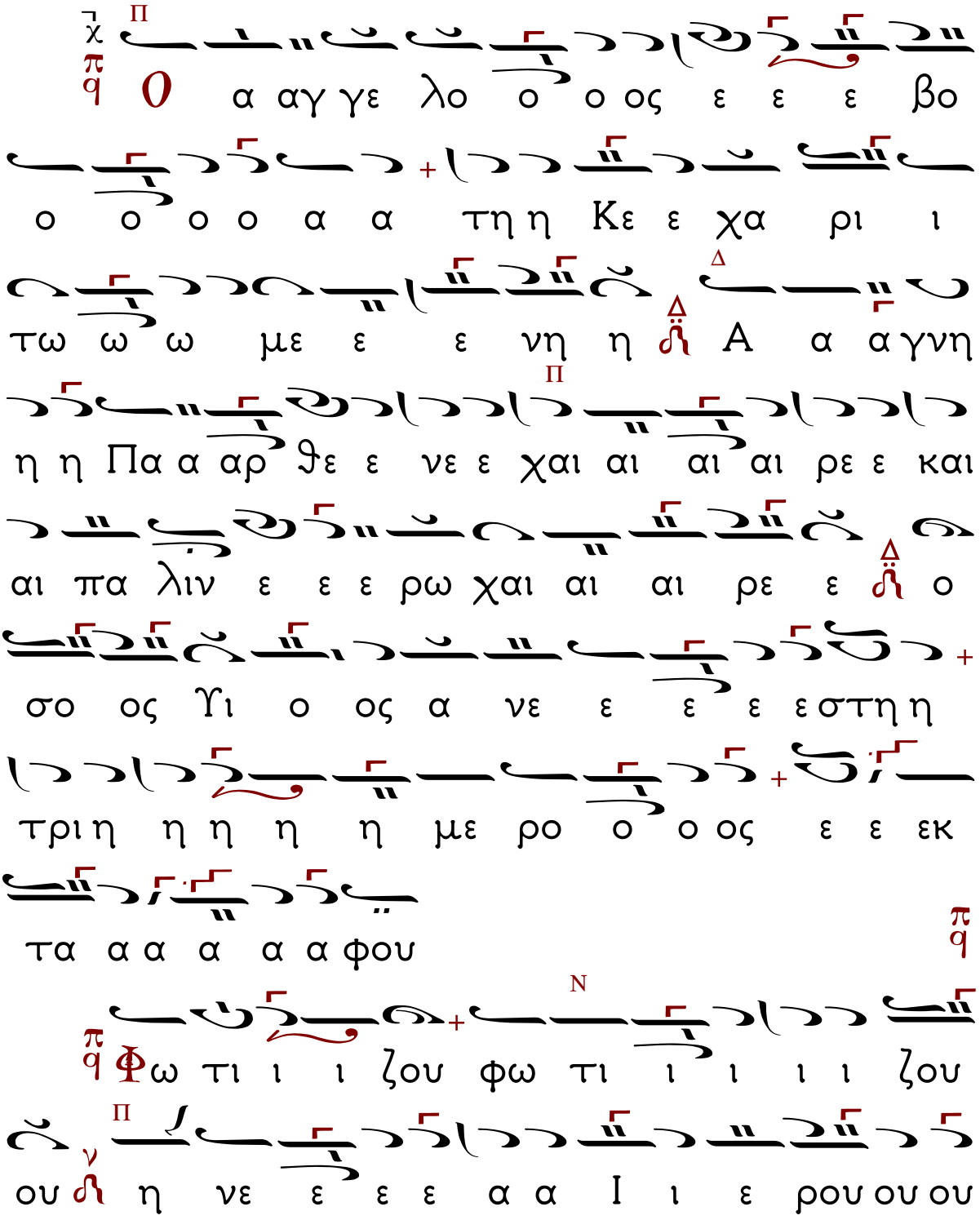

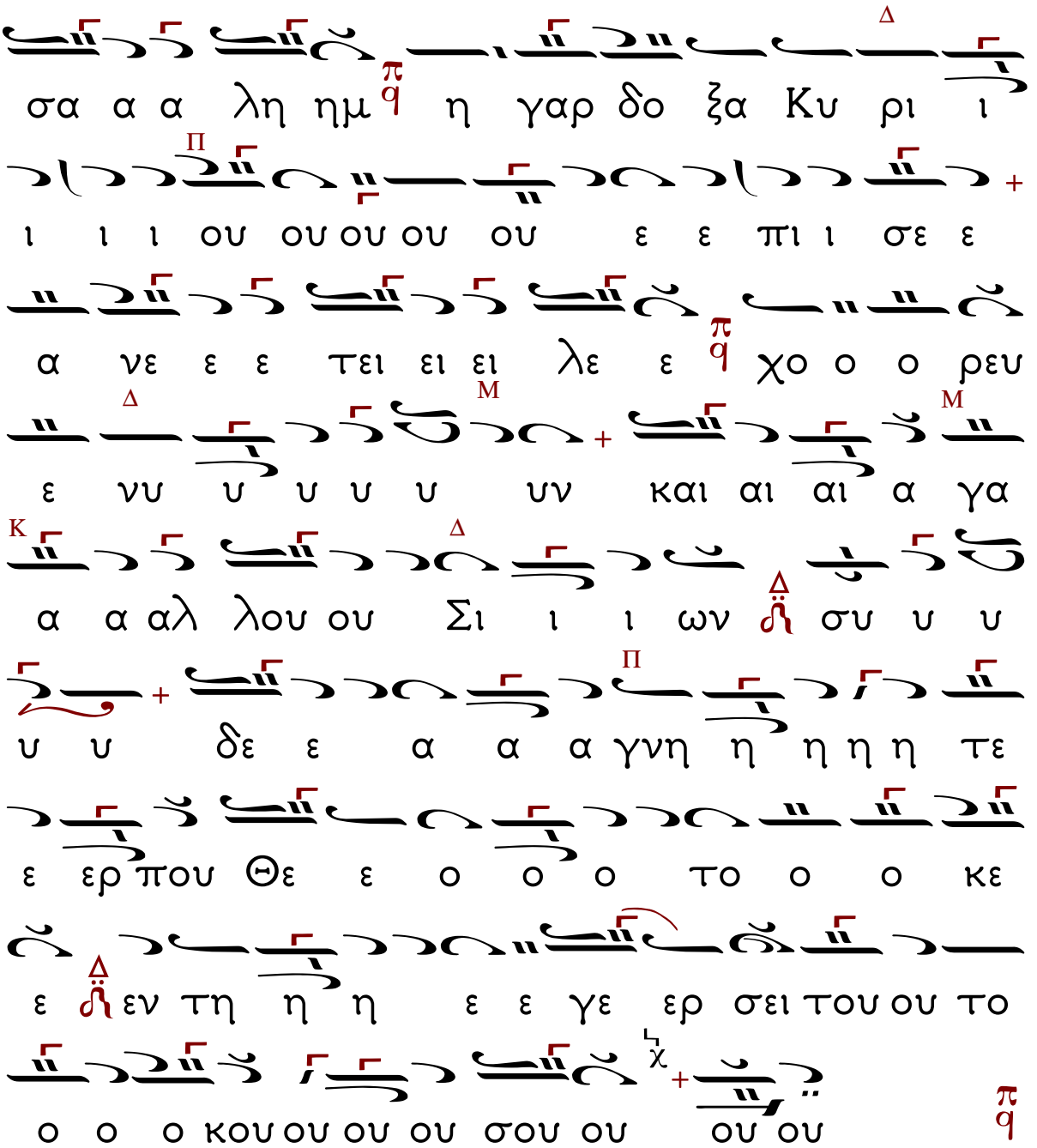
σα α α λη ημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι
ι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι ι σε ε
α νε ε ε τει ει ει λε ε χο ο ο ρευ
ε νυ υ υ υ υ υν και αι αι α γα
α α αλ λου ου Σι ι ι ων σου υ υ
υ υ δε ε α α α γνη η η η η τε
ε ερ που Θε ε ο ο ο το ο ο κε
ε εν τη η η ε ε γε ερ σει του ου το
ο ο ο κου ου ου ου σου ου ου ου

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑϹΧΑ.

Ἦχος λπ ϙ Πα

Με Cω ω μα Χρι ι ιστου ου με ταλα α

βε ε τε ε ε ε πη γη η ης α θα

να α του γε ε ευ σα α α α σθε ε ε

ε

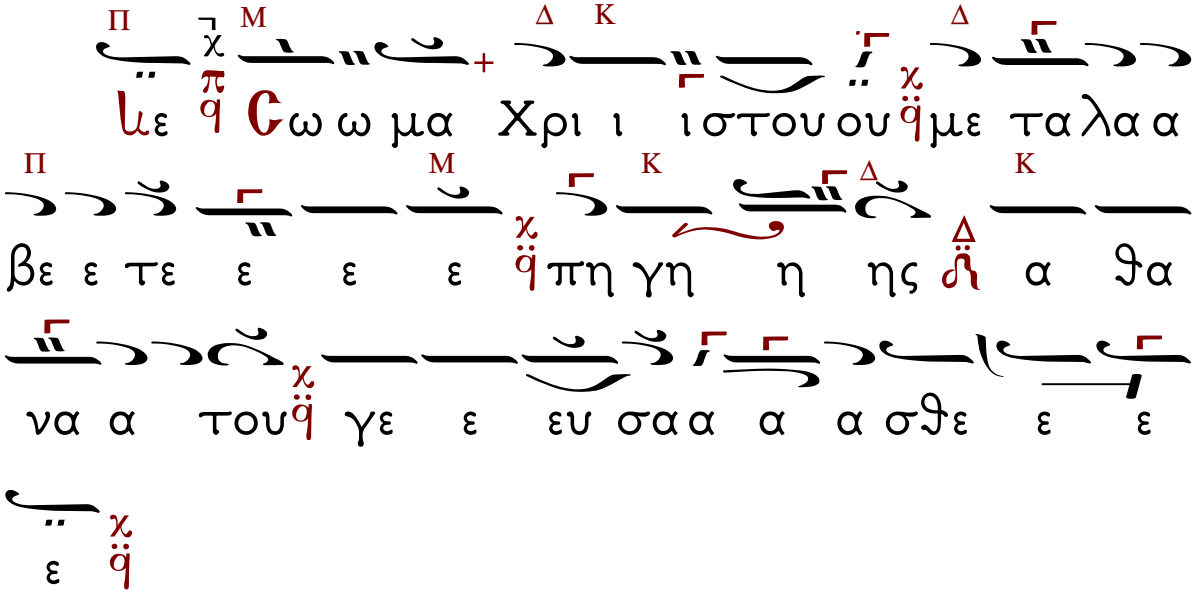

Στίχος. Με γα το μυ στη ρι ον της

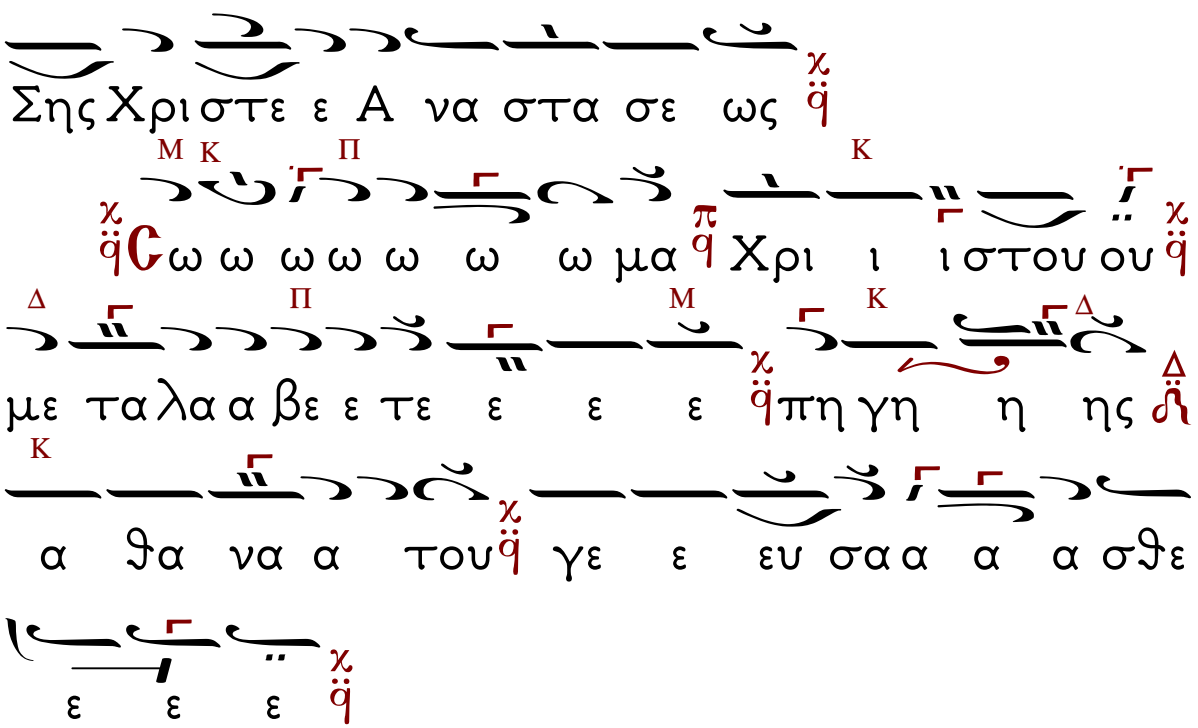

Σης Χρι στε ε Α να στα σε ως

Cω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ιστου ου

με ταλα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης

α θα να α του γε ε ευ σα α α α σθε

ε ε ε

Στίχος. 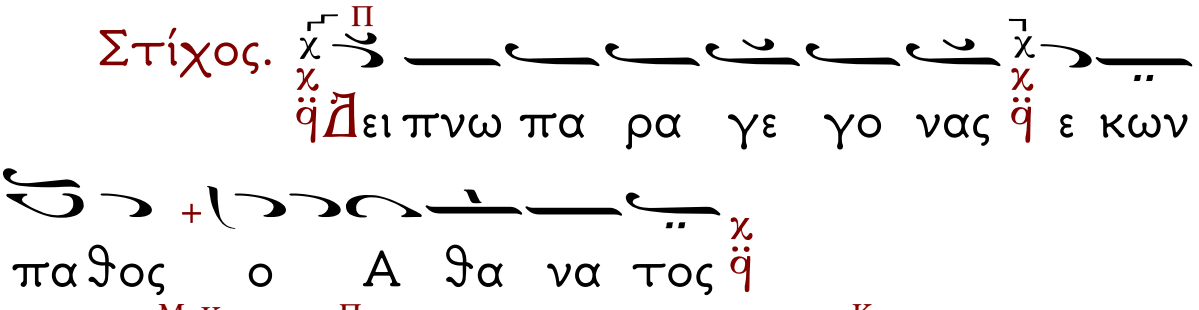

Στίχος. 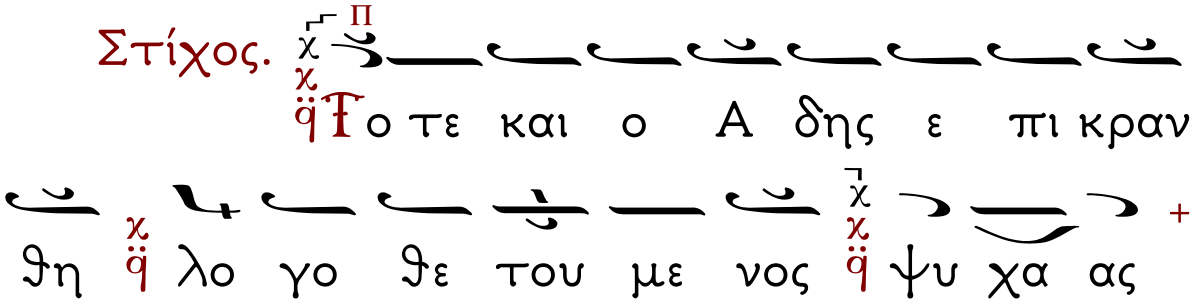

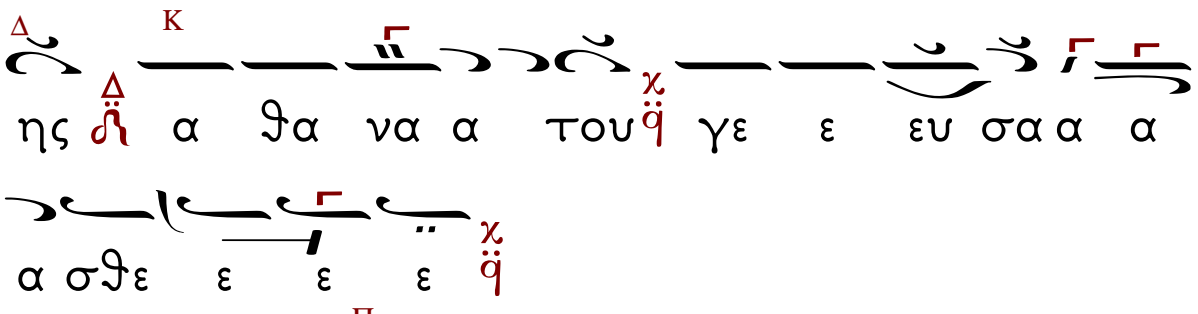

Στίχος. Το τε και Μα ρι α η μυ ρι

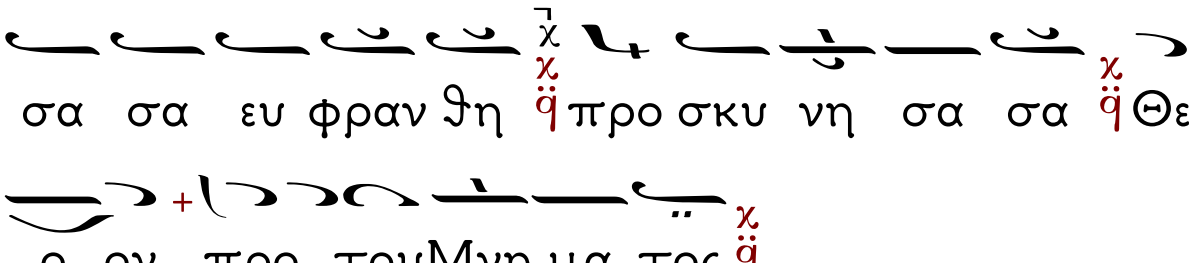

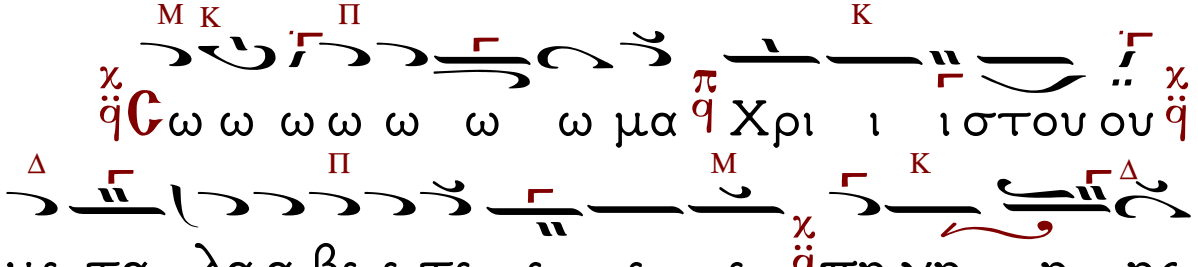

Στίχος. Ἰ πα τε τω Πε τρω και τοις λοι

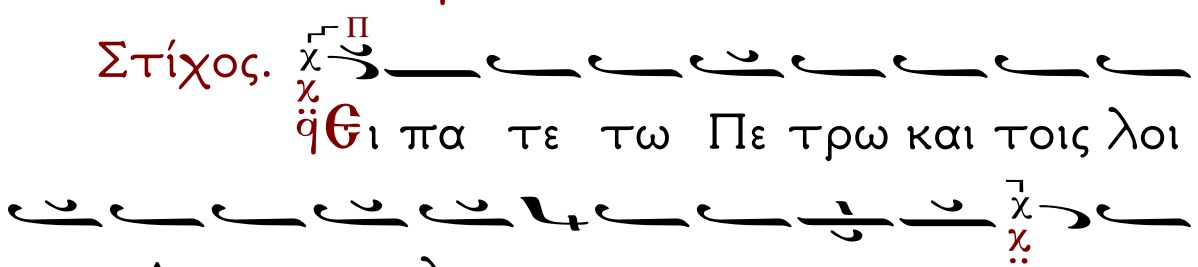

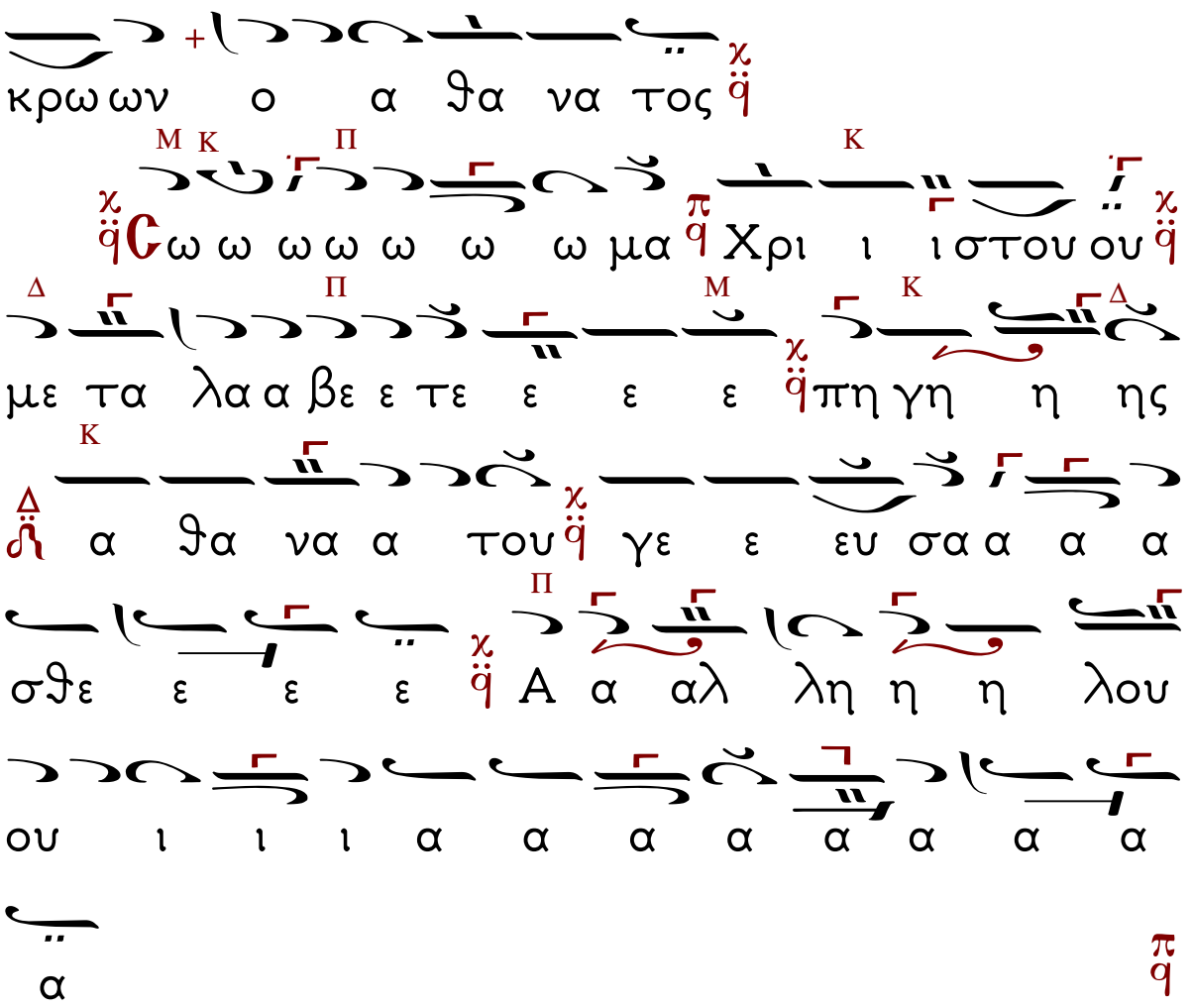
κρωων ο α θα να τος
Cω ω ω ω ω ω ω μα Χρι ι ι στου ου
με τα λα α βε ε τε ε ε ε πη γη η ης
α θα να α του γε ε ευ σα α α α
σθε ε ε ε Α α αλ λη η η λου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

Εἰς Μνημόσυνον.

Ἦχος δ΄ Πα

Ἔκτασις. χ – π΄

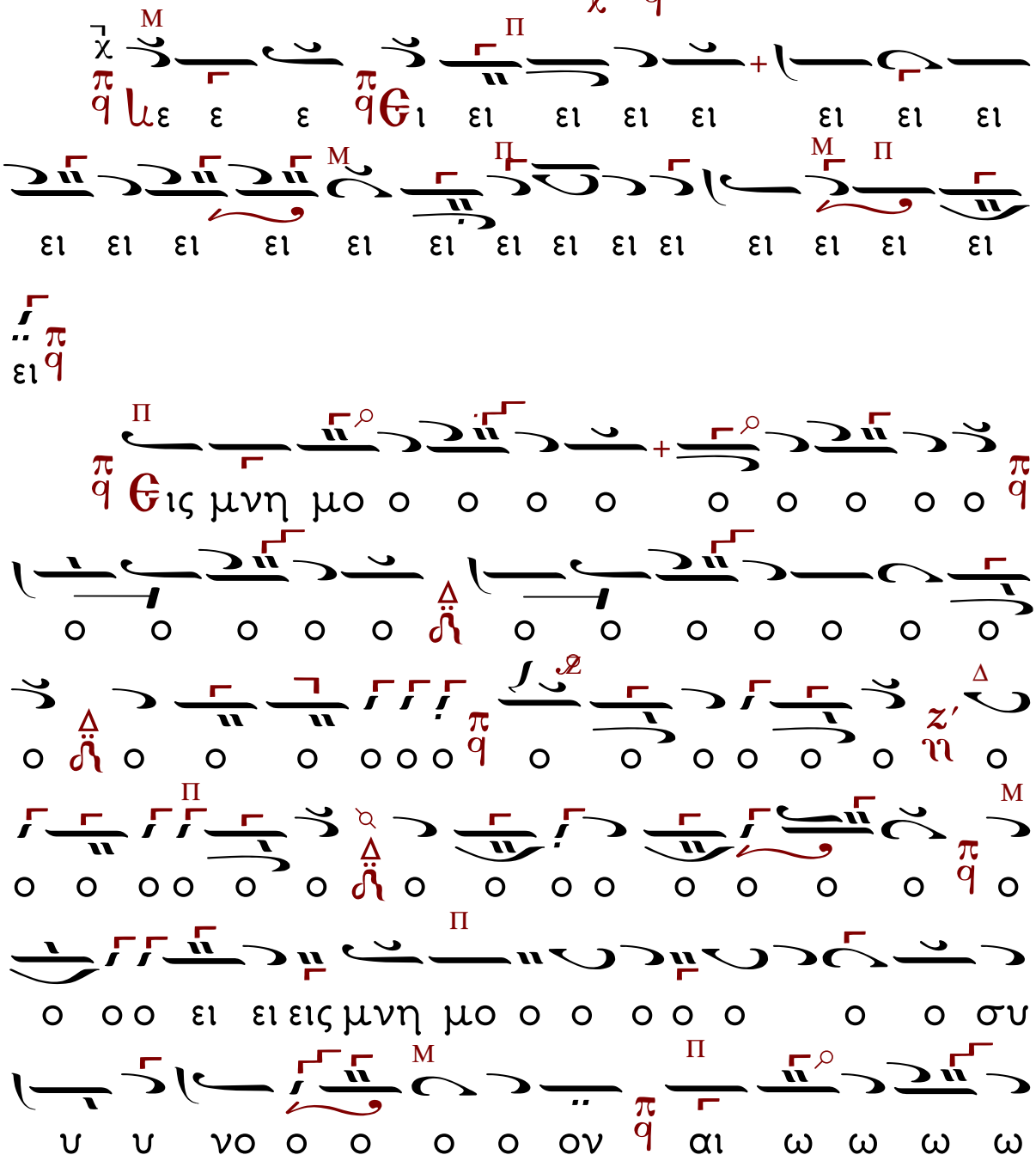

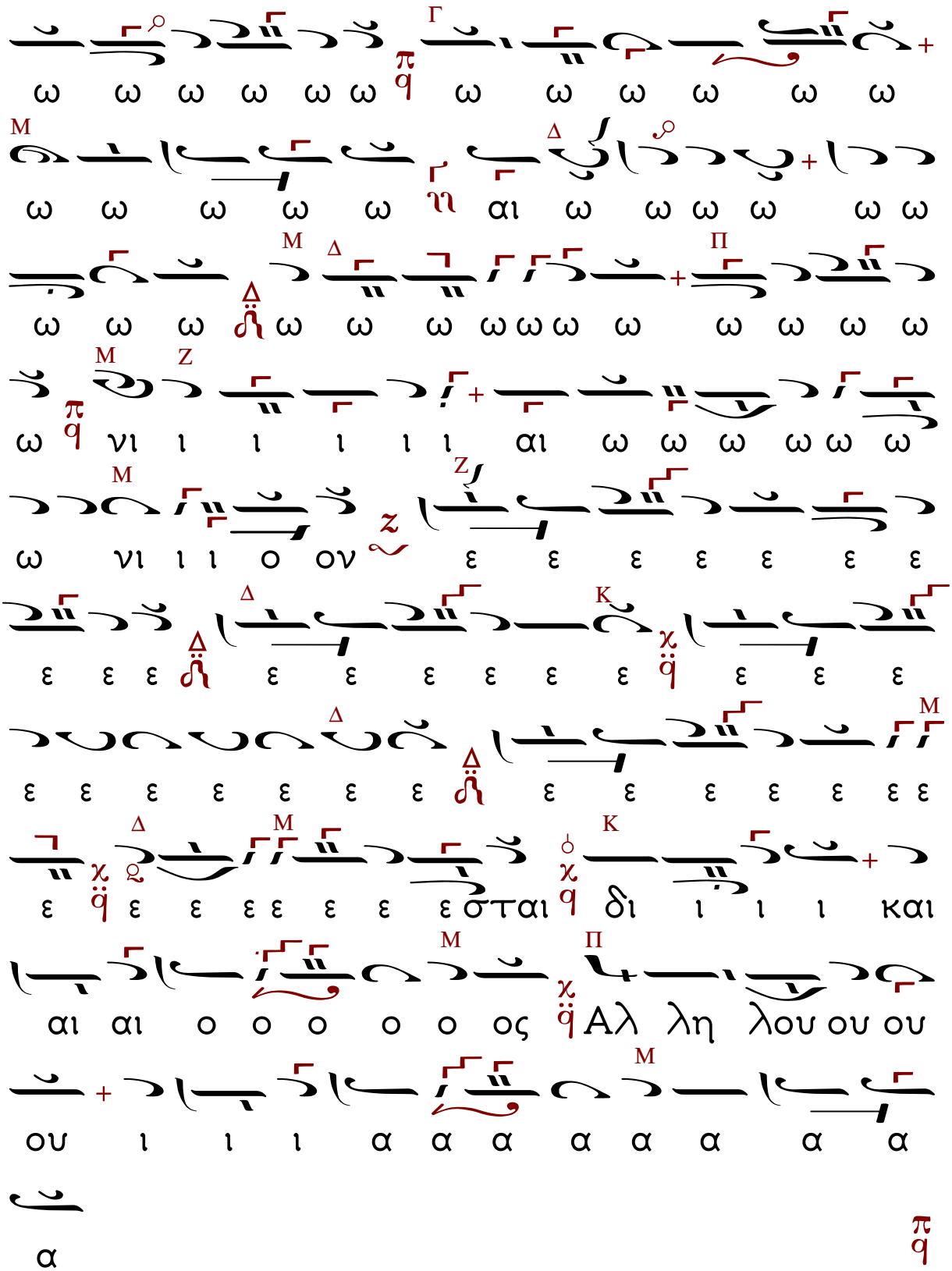
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω ω
ω νι ι ι ο ον ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε σται δι ι ι ι και
αι αι ο ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου
ου ι ι ι α α α α α α α α
α

Μετὰ τὴν Θεία Κοινωνία.

Ἦχος λ π ϙ Πα

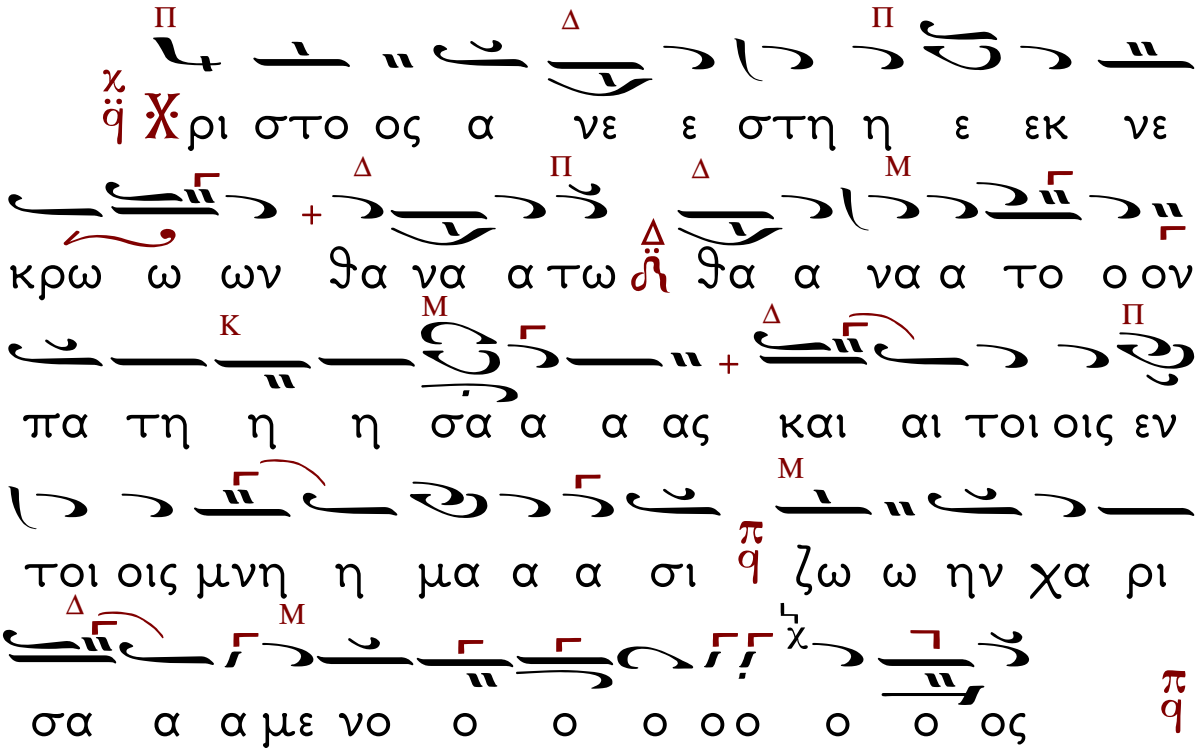

Ἀντὶ τοῦ Πληρωθήτω πάλιν Χριστὸς ἀνέστη.

Ἦχος λ π ϙ Πα

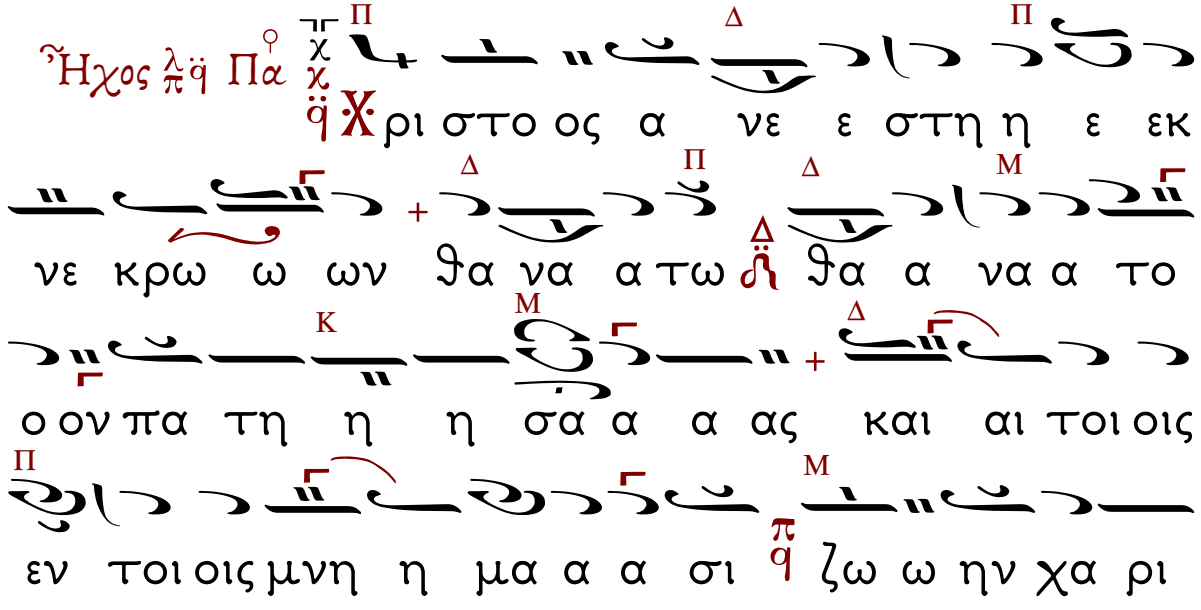

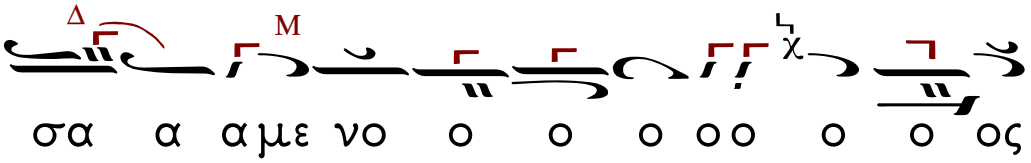
σα α αμε νο ο ο ο οο ο ο ος

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, καὶ ἀντὶ τοῦ "Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου" ψάλλομεν τὸ σύντομον Χριστὸς Ἀνέστη ὡς ἀκολούθως.

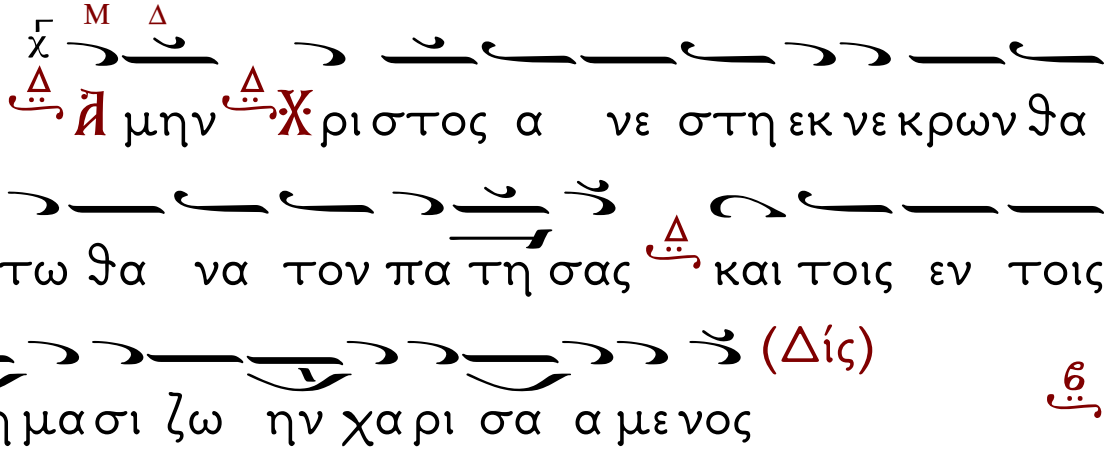

Τὸ τρίτον.

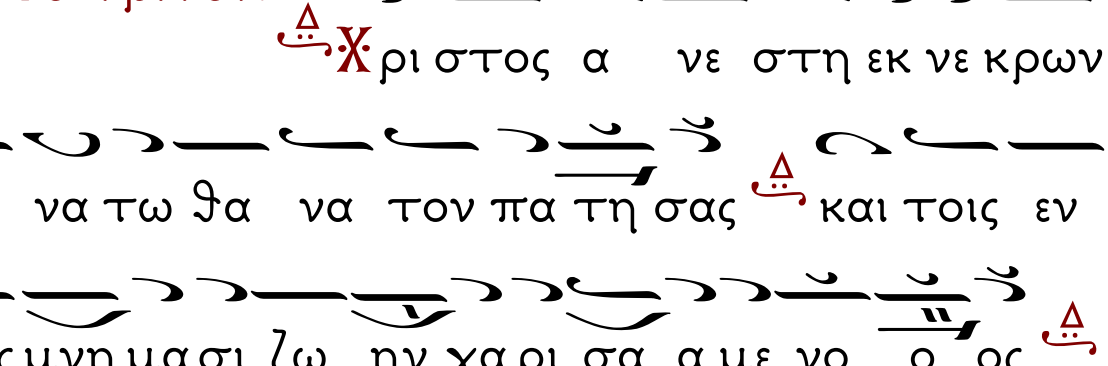

Ἡ Ἀπόλυσις γίνεται διαλογική ὡς ἀκολούθως:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θεία χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον. (γ΄) Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη! (τρίς)

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη! (τρίς)

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ο ΛΑΟΣ: Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.